

ஸ்ரீ ஓம்

ஸ்ரீ ஓம்

ரவி நாராயணன்

பாகம்: 1

ஸ்ரீஓம்
அத்தியாயம்: 1

சுவாமிகள்.

என்னங்கானும் என்னைத் தேடி வர என்ன காரணம்?.

என்ன தளிகைக்கு போவதில்லையாமே?.

ஆமாங்கானம் எப்படி நான் போவது? ஆத்துக்காரி இப்படி இருக்கிறாள் அல்லவா?.

என்ன இது நீண்ட நாட்களுக்கு பிறகு!.

நீர் வேறு? எத்தனை வருடங்கள்! நான் தவம் இருந்தும் ஒரு குழந்தை பேறும் இல்லை. இப்போது தான் அந்த நரசிம்மன் கண்ணை திறந்து இருக்கிறான்.

ஆமாம் நீர் இருப்பதோ திருப்பதி ஆனால் சொல்வது நரசிம்மா, நரசிம்மா என்று இது என்ன ஓய்!.

நன்றாகத்தான் சொல்கிறீர். திருப்பதியில் இருந்தா நரசிம்மா என்று சொல்லக் கூடாதா என்ன? இந்த பூலோக சக்கரம் சுழல்வதே அந்த நரசிம்மனால்தான்.

இது என்ன சொல்கிறீர்கள்?.

நமது பெருமாள் கையில் சங்கம், சக்கரம், அபய அஸ்தம் இருக்கிறது.

தெரியும்.

உலகம் சுழல்கிறது. பூமிகள், கிரகங்கள் சூரியனை சுற்றி வருகிறது அதே போன்று சதா சர்வ காலமும் உனது எண்ணம் என்னை சுற்றி வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

உன்னு மனமும் என்னையே சுற்றி வந்தால் நேரமும் காலமும் உன்னை ஒன்றும் செய்யாது. இரண்டையும் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று பகவான் சொல்கிறார்.

அது சரி ஜயா, சங்கம் சக்கரம் கையில் இருப்பதற்க்கும், நரசிம்மருக்கும் என்ன சம்மந்தம் இருக்கிறது? நீர் சொல்வதன் அர்த்தம் என்ன?.

நரசிம்மா!.. வருகிறேன் சுற்று பொருத்திருந்து கேளும். சக்கரம் என்பது உம் பெருமாள் கரங்களில் இருப்பது.

சரி.

அந்த சக்கரத்தில் ஒரு புறத்தில் சுதர்சனம், மறுபுறம் நரசிம்மனும் அதுவும் யோக நரசிம்மனும் இருக்கின்றனர். இந்த யோக நரசிம்மர்தான் முக்கியமானவர். இதில் இவருக்கு நிறைய பேர்கள் உண்டு, அதெல்லாம் பெரியவா சொல்லுவா. நான் தளிகை பண்ணவன் தெரிந்த மட்டில் சொல்லேன். இந்த நரசிம்மன்தான் முதலில் பக்தி வழியை காட்டியவன். பக்தி என்றால் என்ன? என்பதை உணர்த்தியவர் நரசிம்மர்தான் பிறகுதான் ராமர், கிருஷ்ணர் எல்லாம்.

அது என்னங்கானும் எல்லோரையும் விட்டு, விட்டு நரசிம்மரை சொல்கிறீர்?.

தூணிலும் இருப்பான் துரும்பிலும் இருப்பான் என பக்தியை பிரகலாதன் கூறினான்..பெருமாள் யோசித்தான் நாம் உலகம் பூராவும் இருந்தால்தான் இந்த கொடிய அசரனை கொல்ல முடியும் அதனால் பூமி முழுவதும் அவர் நரசிம்மராக அவதரித்தார். அந்த சுதர்சன சக்கரத்தில் அவர் இருக்கிறார். கால சக்கரத்திலும் விஸ்வ ரூபியாக இருக்கிறார் நரசிம்மர். அவர் இல்லையேல் உலகம் சமூலாது . ராமர் கிருஷ்ணர் எல்லாம் நரசிம்மருக்கு பிறகுதான். உயர்ந்த பக்தியை காட்டுவதுதான் என் நரசிம்மன். எனக்கு தெரிந்ததை சொல்கிறேன். பெரியவா நிறைய சொல்லுவா எனக்கு

தெரியாது, ஏதோ கதா காலசேபங்கள் சொல்பவர்கள் வரும் பொழுது தளிகை அனைத்தும் முடித்ததும் பாகவத கதைகளை கேட்பேன்.

ஆமாம், கிருஷ்ணன் லீலைகள் எல்லாம் புரிந்து இருக்கிறானே?..

இதோ பாரும் அவன் லீலை புரியட்டும் ராமன் நன்னா ஆளட்டும் எல்லாம் பெருமாள் தான் ஆனால் எனக்கு நரசிம்மர்தான், அவன் தான் என்னை வணங்கினால் வந்து நிற்பேன் என்று சொன்னான் சொன்னபடியே அழைத்ததும் வந்து காண்பித்தான். கிருஷ்ணன் தூய அன்பால் என்னை நினைத்தால் வருவேன் என்றான். என் நரசிம்மன் எங்கு நினைக்கிறாயோ அங்கு இருப்பேன் என்றான். வேண்டினால் கொடுப்பார்கள் மற்ற தெய்வங்கள். என் நரசிம்மன் கொடுக்க வேண்டியதை, சரியான நேரத்தில் வேண்டாமலேயே நமக்கு நல்லதாக இருப்பின் தருவான் என் நரசிம்மன். எனக்கும் பன்னிரெண்டு வருடங்கள் ஆயிற்று, குழந்தை இல்லை என்ற ஏச்சம் பேச்சும் இருந்து வந்தது. நரசிம்மா உனக்கு எனக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தால் கொடு வேண்டாமென்றால் விடு என்றேன், ஒரு போதும் நான் எதையும் கேட்டதில்லை, காரணம் பக்கி செலுத்தும் அளவிற்கு பக்குவமின்றி இருக்கின்றேன் என்பேன்.

அப்படி என்றால் கேட்பது தப்பு என்று சொல்கிறாயா?.

தப்பு, சரி என்று சொல்ல எனக்கு தெரியாது.

அதற்காக நாம் கேட்கக் கூடாதா?.

அந்ந நாராயணா என்று சொல்லவும் அவன் அருள் வேண்டுமல்லவா? பட்சிகள், மிருகங்கள் மனிதர்கள் எல்லாம் படைத்து நமக்கு ஒரு மனதை கொடுத்து அந்த நாராயணனை நினைக்க வாய்ப்பு கொடுத்தது அந்த யோகநரசிம்மன்தானே அவனை நினைத்தாலே போதாதா என்ன? மூடனே இவை

யாவும் மாயை நீ என்னை அடை, நான் துணையாக இருப்பேன் என்றான், இதோ பாருங்கானும் தூணிலும் துரும்பிலும், எங்கும் அனைத்திலும் என்னை பார் என்றான். அதில் என்னை மட்டும் உரிமையாக்கிக் கொள் மற்றதை விடு என்றான்,

என்ன தளிகை குழப்புவது போல் பேச்சையும் குழப்புகிறீர்?.

பாருங்கானும் நான் கதாகாலட்சேபம் செய்பவனல்ல. கேளும் பகவான் சொல்கிறான், நான் எல்லா பொருள்களையும் கொடுத்தேன், அப்பொருளை நினைப்பதை விட அப்பொருளை கொடுத்தவன் நானே, அவை என்னிடமிருந்து வந்ததை உணர்வாய், என்னை மட்டும் எடுத்துக்கொள் பொருளை விட்டு விடு. ஒரு பழத்தை கொடுத்தால் தோலை விலக்கி பழத்தை உண்பது போல் மாயையை நீக்கி உள்ளிருக்கும் காரணப் பொருளான என்னை பார் என்கிறான். மாயையுள் இருக்கிறேன், தூணிலும் இருக்கிறேன் நான் உள்ளே இருக்கிறேன் நீ மாயையை உடைத்தெறிந்தால் நீ என்னை அடைவாய், பொருள்களில் அவன் உயர்ந்தவன்.

ஆமாம் அது என்ன சிங்க முகமும், மனித உடலும்?.

இது நாம் புரிஞ்சின்டு பார்க்கனும், மனிதர்கள் முகம் மட்டும் மனித முகம் உள்ளம் விகார ரூபம், கொடுரத்தனமும் உள்ள மனிதர்களாக உள்ளனர். அடேய்! இந்த உடலை பார்த்து நம்பாதே உள்ளத்தே தீயது உள்ளது உடல் விகாரமாக இருக்கலாம் ஆனால் உள்ளம் தெய்வத்தன்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று காட்டுகிறான் என் நரசிம்மன், நீர் என் நரசிம்மனை குறை சொல்கிறீர்.

கண்ணன் பகவத் கிதை சொன்னானே?.

பிரகலாதனே அதை சொல்லி விட்டான், என் நாராயணனை நம்பு அவன் வருவான் அவனை சரணடை என்று கூறி அதை செயலிலும் காட்டி விட்டான். கிருஷ்ணன் திருடனல்லவா இதையே திருடி பகவத் கிதையாக தந்துவிட்டான்.

நீர் கிருஷ்ணனை குறை சொல்லாதீர்.

சொல்வேன். இது தேவை இல்லாமல் பதினெட்டு அத்தியாயங்கள், உன் கிருஷ்ணன் பதினெட்டு அத்தியாயங்களாக பக்தியை விளக்கினான் என் நரசிம்மன் தன் ஒரே செயலில் தூணிலிருந்து வெளி வந்து பக்தியின் சிறப்பை உலகத்திற்கு எடுத்து காட்டினான் பக்தியுடன் நினை, அழை தான் ஓடோடி வருகிறேன் என்றான், வந்தும் காட்டினான். உன் கிருஷ்ணன், உன் கண்ணன் அவ்வப்போது சக்கரத்தை விடுகிறாரே அதில் யார் இருப்பது? எனது யோக நரசிம்மன் அவற்றால் தான் உன் கண்ணனே சிறப்பு பெருகிறான். என் நரசிம்மன் பக்தியை ஊட்டினான், உன் கண்ணன் என்ன செய்தான் குழலை ஊதி கோபியரை கவர்ந்து விட்டான்.

நீர் அதிகம் பேச வேண்டாம்.

அந்த கண்ணனை சொன்னால் உமக்கு மட்டும் கோபம் வருவதேன்?

நமக்குள் வாதம் ஏன் இவர்களில் மூத்தவன் நரசிம்மன் சரிதானே?

சரி.

இந்தாரும் எனக்கு உம் குழந்தை வேண்டும்.

என்னவோய் எனக்கு?

அந்த குழந்தையை எப்படி வளர்க்கப் போகிறீர்?.
அதை பற்றி யோசிக்கவேயில்லை.

அப்படி சொல்லாதீர் நாமும் அறிவுப்படி சிந்திக்க வேண்டும்.

தோ பாரும் நாம் செய்யும் பாவம் நம்மை விடப்போவதில்லை.

தளிகை செய்வதை விட்டு விட்டு எப்போது பிரசாரம் செய்ய கற்றீர்?

தளிகைக்கு எப்படி போவது? தீட்டு அது இதுன் னு ஒவ்வொன்னு சொல்வா, அதனால் தள்ளி விட்டேன்.

இவர் உண்மையில் ஆழ்ந்த நரசிம்ம பக்தர், திருப்பதியில் வாழ்ந்தாலும் நரசிம்மனைத் தவிர எதையும் என்னியதில்லை. வீட்டில் சிறிய நரசிம்மரின் வார்ப்பு விக்ரஹமும், நரசிம்மர் சாலக்கிராமமும் வைத்து பூஜை செய்வார். நரசிம்ம உபாசகர். உபன்யாசகர்களுக்கு சமைத்து விட்டு வருவார். சாதாரண குடும்பம். பன்னிரெண்டு ஆண்யகள் பிள்ளையின்றி தற்போது மனைவி கர்ப்பம் உற்று இருக்கும் நேரம். இவர் உயர்ந்த பிராமண குடுப்பத்தை சேர்ந்தவர். தன்னால் முடிந்த அளவிற்கு தானம் தருவார். வருபவர்களுக்கு அன்னமிடுவார். பிறருக்கு கொடுத்து மகிழ்வதுமாக இருந்தார்.

பகவான் கருணை கொண்டு புத்திரபேறு ஏற்பட்டது, இவரது பெயர் சீனிவாசன். என்றாலும் நரசிம்மன் என்றுதான் அழைப்பார்கள், உட்காரும் போதும், எழுந்திருக்கும் போதும் நரசிம்மனை நினைத்தே வாழ்ந்தார். அதனால் இவரை நரசிம்மா! என்றே அழைப்பார்கள். எதற்கும் பொருட்படுத்த மட்டார். நரசிம்மனை பூஜிப்பவர்களுக்கு கோபம் அதிகம் என்பர், ஆனால் இவர் எதிரானவர் அழைத்தியின் சிகரமாக திகழ்ந்தார், தான் தளிகை செய்ய அடுப்பை மூட்டும் போதும் நரசிம்மா நீ அக்னியை கொடுப்பாய், நரசிம்மா நீ எல்லோருக்கும் நல்ல பசியை கொடு, எல்லோரும் நன்றாக உண்ண வேண்டும் என்பார். யாராவது வந்து சமையல் நன்றாக இருந்தது என்றால் எல்லாம் அவனது அருள் நரசிம்மன் செய்தான் என்பார். ஒரு சிலர் எல்லாம் முடிந்த பின் நீர் எல்லாம் நரசிம்மன் செய்தான் என்கிறீர் உங்களுக்கு தர வேண்டியதை அந்த நரசிம்மனுக்கே கொடுத்து விடுகிறேன் என்றால் அதற்கும்

அவர், எங்கு நரசிம்மன் கோயில் உள்ளதோ அங்கு கொடுத்து விடுங்கள், ஆனால் ஏமாற்றி விடாதீர்கள் அவனிடம் சேர்த்து விடுங்கள் என்பார். உத்தமமாக சமையல் செய்வார்.

அத்தியாயம் 2

சுவாமின்.

என்ன வாரும் நான் தவிகைக்கு வரமாட்டேன்.

நான் அதற்கு வரவில்லை.

சுவாமிகள் பின் எதற்கு வந்தீர்கள்?.

உமக்கு பிள்ளை பிறந்தால் அவனை என்னிடம் அனுப்பி விடுதான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். ஐந்து வயது ஆனதும் பூணால் போட்டு விட்டு அனுப்பி விடு அவனை சிறந்தவனாக்கி விடுகிறேன்.

ஓ! பாஸ்யத்துக்காரா உமக்கு தெரியாததா என்ன? பெரியவா இந்த ஏழையின் பிள்ளையை கேட்கிறீர்கள்!?

என்னங்கானும் நம் ஜாதியில் உசந்தவா பிள்ளையானால் என்னிடம் தானே அனுப்புவா, நீயும் என்னிடம் அனுப்பி விடு நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். பெண் ஆனாலும் ஆறு வயது ஆனதும் சொல்லிடு நம்மிடம் மிள்ளைகள் இருக்காங்க முடிச்சிடலாம்.

தாங்கள் சகல்ரார்ச்சனைதான் விரும்புவீர்கள். நான் அஷ்டோத்திரக்காரன்.

குறிப்பு : இங்கே பேசிக் கொண்டிருப்பவர் வாத்தியார் இவர் சாஸ்திரங்கள், வேதங்கள் படித்தவர், இவர் மட்டுப் பல்லாமல் அந்த ஊரில் மற்றொருவரும் உண்டு இருவரும் எதிர் எதிரானவர்கள் ஒருவர் விஸ்வாமித்திரர் என்றால்

மற்றவர் வசிஷ்டர்.

அதை விடும் ஓய் இவனை என்னிடம் ஒப்படையும். இவனை வேத சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சி அடைய செய்து அந்த வாத்தியார் முகத்தில் கரியை பூசுகிறேன். என் சிஷ்யன் தான், எங்கிட்ட கத்துண்டவன் தான் உயர்ந்தவன் என்று காட்டிறேன்.

ஓ! ஓ போட்டிக்காகத்தானா பிள்ளை?.

நான் நிருபித்துக்காட்ட வேண்டும்.

இநு என்ன நீர் வடகலை அவா தெங்கலை.

நீர் வடகலை அதை மறவாதீர். நீங்கள் தெங்கலையார் தளிகைக்கு போகாதீர்.

அவாள் சேவைக்கு ஒருவர் வந்து அழைச்சா எப்படி?

இதோ பாரும் நான் சொல்லேன் இங்கே வடகலைக்கு தான் மதிப்பு வடகலையா தான் அதிகம் பேர் இருக்கா, தெங்கலையா குறைவு, போட்டிக்குன்று நின்னுட்டேன். விடர்தா இல்ல.

இதோ பாருங்கானும் உபகாரம்னு வந்துட்டா செய்யத்தானே வேணும்?. பகவானுக்கு இதில் வேற்றுமை பாராட்டலாமா?

நாம் பகவானிடமிருந்து நேரா வந்தவா, இந்த ராமானுஜன் வந்தானே அவன் ஏதேதோ செய்துட்டான்.ஹ இவன் இல்லாவிட்டால் தேசம் நன்றாக இருந்திருக்கும். சரி நீரும் சுயமாச்சார்யா புருஷாதான் நமக்கு குருவே கிடையாது நம்மை மிஞ்சியவா யாருமில்லை. என்ன சொல்லேன் சரிதானே?.

பெரியவா பேசும் போது இனி உங்களை எல்லாம் மிஞ்சி

நான் பேசலாமோ? . ஏதாவது தீர்த்தம் கொண்டு வரட்டுமா?.

அதுவும் தெரியாதோ? உம் வீட்டில் நான் தொடலாமோ?
எந்த தேரமும் தீட்டு வரலாம் இந்த நேரத்தில் தீர்த்தம் உம்ம
வீட்ல சாப்பிடப்படாது.

தாக சாந்திக்கு தீர்த்தம்?.

தாகசாந்தி தீர்த்தமோ, பெருமாள் தீர்த்தமோ எதுவா
இருந்தாலும் சரி வேண்டாம்.

உம்! இவர்கள் எப்படி இருந்தாலும் சரி இவர்கள் போடும்
சட்டம்தான் சரி.

என்ன ஓய் என்ன சொல்றீர்.

ஓன்றும் இல்லை,

ஓய்! உன்னை தவிர யார் எதை கொடுத்தாலும் நான் வாங்க
மாட்டேன்.

ஆமாம் மத்தவா பயிரிட்டதை தான் நாம் சாப்பிடறோம்.
பிரசாதமா சாப்பிடறோம்.

நீர் என்ன சொல்றீர்! காய்கறிகள் எல்லாம் அலம்பித்தான்
பயன்படுத்தறோம்.

அந்த தீர்த்தமும் அப்படிதானே?

இதெல்லாம் பேசாதீர்.இளக்காரம் செய்யாதீர்.

நான் இளக்காரம் செய்யல, ஏதொ தோனினத சொன்னேன்.
பகவான் தான் எல்லாம், கொடுப்பவனும் பகவான் என்று
நினைக்க வேண்டும் என்று நினைப்பவன் நான். அதனால்
சொல்லிட்டேன் மன்னிக்கனும்.

பகவான் கொடுத்தாலும் அவா அவாஞ்சுக்குனு ஒரு தகுதி இருக்கு, எல்லாம் ஒன்னாயிடுமா? நாளை உனக்கும் பிள்ளை பிறப்பான் இப்படி ஏதாவது உளறி வெக்காதீர், பிராமணனா லட்சணமா வளரணும், ஆனா அவன் நான் நன்னா பார்த்து வளர்த்துவேன்.

நரசிம்மா இந்த அகங்காரியிடமா என் பிள்ளை வளர வேணும்?.

என்ன ஓய்! அப்படி பாக்கறீர்? இதோ பாரும் நீர் இந்த குழந்தை ஜந்து வயது ஆனதும் பூணால் இடுவாய் அல்லவா? அது முடிந்ததும் என்னிடம் அனுப்பிவிடும்.

நரசிம்மா ஏன் இந்த பிராமண குலத்தில் வந்தேனோ தெரியவில்லை, அதுவும் இந்த பிராமணன், வடகலை பிராமணன் அரிசி என்றும் சொல்ல மாட்டான். சொன்னால் எரித்து விடுவான்.

நாம் வடகலை பிராமணனாக்கும் அதிலும் சுயமாச்சாரியா பிராமணன். எப்படி இருக்கணுமோ அப்படி இருக்கனும் சரியா?.

நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். உம் நரசிம்மா! இந்த பிராமணனுக்கு வேறு பிள்ளை கிடைக்கவில்லையா?.

உமக்கும் இருபத்தெட்டு வயதாகிறது, இவ்வளவு நாள் கழித்து நல்லது நடக்கிறது எல்லாம் உமது பாவம். என்ன செய்யார்து?.

இந்த வடகலை பிராமணன், மனிதன் சாலிக்கிராமம் எல்லாம் வைத்து பூஜை செய்கிறார் செய்வது அத்தனையும் ஏடாகூடம், தான் செய்யார்துதான் சரினு சொல்லிடுவார், உம் எல்லாம் படித்தவர் என்ற எண்ணம். என்று மனதில் எண்ணியவராக வாத்தியார் அளவிற்கு எனக்கு ஒன்றும்

தெரியாது, நம் பெருமாள் விஸ்வருபியானவன் அவன் செய்வது சரியாகத்தான் இருக்கும். இதுதான் நான் தெரிஞ்சிண்டது. நாம் இன்னும் வித்தியா கர்வத்தை விடவில்லை.

பெருமாள்தானே வித்தைகளை தருகிறார்.படித்தவன் பெரிய வித்தியாசம் காட்டுகிறான். நீரே இவ்வளவு வியாக்யானம் பேசுகிறீர்?

பெரியவா வந்ததால் அந்த காத்துபட்டு ஏதோ சொன்னேன், பெரியவா மன்னிக்கனும். உம் நரசிம்மா! பாழாய் போனா இந்த உலகில் தாம் இருக்கிறோம்.

சரி அது எப்படி ஓய் அவ்வளவு நன்னா தளி பண்றீர்? அந்த கோவிந்தராஜன் சன்னதி பிரசாதம் கூட நன்னா இல்லை.

என்ன கோவிந்தராஜன் சன்னதியிலா?

ஆமாம் என்னத்த தர்ரா? வாத்தியார் ஆத்து தளிகை தான் ஆனா கடனுக்கு பண்றா. கல்லும் மண்ணும். இதோ பாரும் நீங்கள் செய்தால் அந்த பாகமே தனி. பிரசாதம் தான் ஆனா கல்லும் மண்ணும் தூக்கி போட வேண்டியதாகிறது.

சரி ஆனால் பெருமாள் பிரசாதமாயிற்றே?.

அது சரி கல்லும் மண்ணும் யார் சாப்பிடுவா?.

அந்த பெருமாளே கல்லும் மண்ணும் தின்றவன்தானே?.

ஆமாம் கல்லும், மண்ணும் எனக்கு, நல்லதெல்லாம் உனக்குன்னு தின்னான்.

பகவான் ஒரு தவறு செய்து விட்டான் மனிதனுக்கு ஆறு அறிவு தந்ததுதான் தவறு. அறிவு குறைந்திருந்தாலும் திமிர் அதிகம், எல்லாம் கற்றுக் கொண்ட கர்வம், அதனால்தான் கலியுகத்தில் அந்த கடவுள் ஏழு மலையில் அமர்ந்துவிட்டான்.

மனிதர்கள் வராத இடமாக பார்த்து.

நன்றாக சமைப்பது போலவே நன்றாக பேசுகிறீர், சரி நான் சொல்வது ஞாபகமிருக்கட்டும்.

பெரியவா சொன்னா பெருமானே சொன்னா மாதிரி. நன்னா ஞாபகம் இருக்கு.

சரி நான் வரேன்.

சரி வாருங்கள். உம் இவர்கள் வேதாந்தங்கள் பேசுவார்கள், குடுமிலைத்துக் கொண்டு பன்னிரேண்டு திருமண் போட்டுக் கொண்டு பூணால் வேறு மின்னுது இவர் வாத்தியார், இவரிடம் என் பிள்ளை படிக்க வேண்டுமா? நரசிம்மா இப்படித்தான் நடக்கனும்னு நீ நினைத்தால் அப்படியே நடக்கட்டும். ஏன் நரசிம்மா இவர்கள் இப்படி இருக்கிறார்கள்?! உம் இதெற்கெல்லாம் விளக்கம் சொல்லவும் முடியாது.

மனைவி வருகிறாள், சுவாமி என்ன வாத்தியார் வந்துட்டு போறார்?.

அவருக்கு நம் பிள்ளை வேண்டுமாம் பாடம் சொல்லித்தராராம்.

அந்த வாத்தியாருக்கு வேறு பிள்ளைகளே இல்லையா? என் நரசிம்மன் ஒரு பிரகலாதனை கொடுத்தால் நல்லது இரண்யன் வந்தால் அவ்வளவுதான் படவேண்டியது தான்.

உங்க வாயால அப்படி சொல்லாதீங்கோ, மகன் நல்லவனா பிறப்பான்.

எப்படியாவது பிள்ளைதான் சீமந்த புத்திரன்தான். பிள்ளைதான். பிள்ளை எனக்கு வந்து சேர வேண்டும்.

அத்தியாயம்: 3

குழந்தைக்கு வழக்கப்படி ஒரு வயது ஆகிறது

என்னங்கானும் பையன் எப்படி வளர்கிறான்?

எல்லாம் நரசிம்மன் செயல் வளர்வது போல் தான் வளர்கிறான்

என்ன விரக்தியாக சொல்கிறீர்?

விரக்தி என்ன இருக்கிறது ஒன்றும் இல்லை

ஆமாம் நரசிம்மன் பெயர் எல்லாம் விட்டுவிட்டு பையனுக்கு வேறு பெயரை வைத்து இருக்கிறீரே?

நானா வைத்தேன், வாத்தியார் என்ன சொல்கிறாரோ அது தானே செய்ய வேண்டும்?.

அதுவும் நல்லது தான். வாத்தியார் நல்லதை தானே செய்வார்!.

பரவாயில்லை எல்லாம் பகவான் பெயர் தான்.

ஏன் உமக்கு அந்த பெயரில் நாட்டம் இல்லையோ?.

ஆங் அப்படி எல்லாம் ஒன்றும் இல்லே எல்லாம் அந்த நரசிம்மன் சங்கல்பம் அது எப்படி நடக்க வேண்டுமோ அது அப்படி நடக்கிறது

உம் இன்னும் இரண்டு நாளில் கூட்டம் ஒன்று இருக்கிறது நீங்களும் வர வேண்டும் தெரியுமோன்னோ?

ஆங், ஆங் எல்லாம் அரசல் புரசலாக செய்திகளை கேட்டேன்

என்னங்கானும் நீரே நியாயத்தை சொல்லும்

பெரியவாள் எல்லாம் இருக்க நான் என்ன நியாயத்தை

சொல்ல? அப்படி சொன்னால் சபையில் எடுபடுமா என்ன?

இது பாருங்கானும் நியாயம் என்றால் நியாயம் தான் இதில் நீர் சொல்லலாம், சபையில் நல்லதை எடுத்து சொல்ல யார் வேண்டாம் என்று சொல்ல போகிறார்கள்?

ஆமாம் இந்த சபையில் தவிப் பண்ணுகிறவன் குரல் தான் மேலே வரப் போகிறதாக்கும்

இதோ பாருங்க்கானும் நமக்கு ஒன்று பிடிக்கவில்லை என்றால் அதை சொல்ல வேண்டியது தானே?

சரி, சரி கூட்டம் எதற்க்கு சொல்லும் பார்ப்போம்

சொல்லேன், சொல்லேன் கேளும், இந்த ஸ்மார்த்தா இருக்கானே ஸ்மாத்தா, என்ன ஐந்து, ஆறு குடும்பம் இருக்கும் இவாளுக்கு இந்த திருப்பதியில் ஒரு கோவில் ஒன்று வேண்டுமாம்.

இவ்வளவு தானே போகட்டும் கட்டிக் கொள்ளட்டுமே.

நன்னாருக்கு கானும், ரொம்ப நன்னாருக்கு உம்மைப் போல இருந்தால் நாடு உருப்படும், போம். எல்லா கோயிலும் கட்டிக் கொள்ளலாம். இங்கு இல்லாதது என்ன சன்னதி, இரு கோவிந்தராஜன் இல்லையா என்ன போதாதா?

அது சரி அவா அவாளுக்கு என்று தெய்வம் இருக்கிறதே என்ன பண்றது?

நன்னாருக்கு, கானும். நீர் சொல்லும் வார்த்த ரொம்ப நன்னாருக்கு விட்டால் கோயில் கட்டி தவிகை போட்டுவீர் போல் இருக்கே, என்னங்கானும் நம்மவர்கள் இத்தனைபேர் இருக்க ஸ்மாத்தா கோயில் கட்ட அனுமதிப்பதா என்ன? அது எல்லாம் அனுமதிக்க கூடாது நன்னா தெரிஞ்சிக்கோ.

நேக்கு புரிந்து இருந்தாலும் அவாளுக்கு என்று ஒரு தெய்வம், வழிப்பாடு இருக்க வேண்டும் அல்லவா!.

இத பாருங்கானும் இந்த ஆறு குடும்பங்களுக்கு இங்கே கோவில் கட்டக் கூடாது. அது எல்லாம் நாம் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடாது வேண்டுமானால் இவர்கள் ஊரைவிட்டு போகட்டுமே, சிதம்பரத்தில் போய் உட்காரட்டுமே. எதற்கு இங்கு வருவானேன், நம் பிராணன வாங்குவானேன்?. எனக்கு அவா போடற நெற்றியில் இருக்கிர வஸ்துவை பார்த்தாலே அமங்கலமாக தெரிகிறது

குறிப்பு: இவர்கள் விழுதி என்று சொல்வதே பாவம் என்று நினைக்கும் வர்க்கம்

நன்றாக திருமன் போட்டால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். என்ன இது அமங்கலத்தனம் இது?

ஏதோ அவர்கள் வழிபாடு அவர்கள் வழிபடுகிறார்கள் நாம் குறை சொல்லாமா?

இதோ பாரும் பெருமாளுக்கு மிஞ்சியது ஒன்றும் இல்லை.

யார் இப்போ தப்பாக சொன்னார்கள்?

பிறகு எப்படி அவர்களுக்குனு கோவில் கட்ட அனுமதிப்பது?

நரசிம்மா! நமக்கு பெருமாள். அதே போல் அவாளுக்கு அவாளுடைய தெய்வம் அல்லவா?.

இதோ பாரும் அதெல்லாம் தெய்வம் இல்லை, பெருமாள் தான் தெய்வம்.

வேத சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் தெரிந்த நீங்கள் அப்படி சொல்லக்கூடாது

இதோ பாரும் தெரிந்ததால் தான் சொல்லேன். இல்லை

என்றால் நான் ஏன் சொல்லப்போகிறேன்! தளிகையே பண்ணிக் கொண்டு இருந்தால் போதாது சற்று பகவான் கதைகளை கேட்டு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதோ பாரும் சொல்கிறேன் கேளும் அன்று கஜேந்திர யானையை முதலை கவ்வி இருந்தது நீரில், அப்பொழுது அந்த யானை ஆதி மூலமே என்று தான் அழைத்தது. கேளுங்கானும் நன்றாக கேளும் யார் வந்தார்கள் அப்பொழுது? நம் பெருமாள் தான் கருடனில் ஏறி வந்தார், யானையை காப்பாற்றினார். ஏன் மற்றவர்கள் போய் காப்பாற்ற வேண்டியது தானே?

பெருமாள், நம் பெருமாளாக்கும் தெய்வம் அதனால் அவர் ஒடி வந்தார்?

இல்லங்கானும் அது இல்லை. அழிக்கும் தெய்வம் வந்து அந்த முதலையை அழிக்க வேண்டியது தானே ?

அது சரி யாரும் அழைக்கவில்லையே?

இதோ பாரும் தளிகையில் இருக்கற பக்குவம் உமக்கு ஞானத்தில் இல்லை, நீர் சபைக்கு வராமல் இருந்தாலும் மேல் தான் போம். ஆதிமூலமே என்று கூப்பிட்டவுடன் ஏன் மற்ற தெய்வாங்கள் காப்பாற்ற ஒடி வரவில்லை? பெருமாள் தான் வந்தார், எங்கும், எப்போதும் நம் முடன் இருப்பார், ஆதிமூலம் அவர் தான், இவை எல்லாம் சில்லரை தெய்வங்கள். இது எல்லாம் நமக்கு உதவாது

சரி அவர்களுக்கு உதவுப் என்று-----.

இதோ பாருங்கானும் என்னை கேட்டால் நமது இடுகாட்டிலும் அதை அனுமதிக்கமாட்டேன் வரப்படாதுனா, வரப்படாது இந்த திருப்பதியில் அது போல் ஒரு கோயில் அமையப்படாது எக்காலத்திலும் அமையப்படாது. அப்படி அமைந்தால் இந்த நாடே குட்டிச்சவர் தான். நேக்கு சுத்தமா பிடிக்கலை, தெங்கலையை பார்த்தால் ஒதுங்குபவன் நான், தெரியாமல் பட்டால் குளித்தும் விடுவேன். அப்படி இருக்க

ஸ்மார்த்தாளையா ஒத்துக் கொள்வேன்?. கூடாதுண்ணா கூடாது, படாதுண்ணா படாது. ஏது விட்டால் ஸ்மாத்தா கல்யாணத்துக்கும் போய் பொங்கி வந்து விடுவீரோ என்னவோ! அப்படி கணக்கு நடந்தது என்று வைத்துக் கொள் , உம்மை ஜாதியில் விட்டே விலக்கி விட்வோம்.

நரசிம்மா!நரசிம்மா நான் என்ன கொடுக்கும் சண்மானத்துக்கா உழைக்கிறேன்?

அதனால் தான் சொல்கிறேன் தயை, தாட்சண்யம் தாங்களிடம் ரொம்ப தான் அதிகம். ஏதோ இந்த உலகத்தில் நீர் தான் பெரிய குடை வள்ளல் என்று நினைக்கிறீர், உமக்கு தான் கருணை இருப்பது போல் காணபித்து கொள்ளாதீர்கள் இதெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாம்.

நரசிம்மா, நரசிம்மா நான் என் அங்கெல்லாம் போகப் போகிறேன்?. என்னை எதற்க்கு வம்புக்கு இழுக்கிறீர்?.

இதோ பாருங்கானும் நீர் ஒப்புக் கொண்டாலும், ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்றாலும் நாங்கள் யாரும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டோம். நம் வாத்தியார் முடிந்தால் அரசரை பார்க்கிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார். அரசனும் பெருமாள் பக்தன் தான் எப்படியும் பேசி ஒரு முடிவாகி விடும். அதனால் ஸ்மார்த்தா கோவில் எல்லாம் இங்கே வரப்படாது. மனசல இருக்கட்டும் தெரியுமோன்னோ? ஆமாம் பையனின் பேர் என்ன?

எதற்க்கு உமக்கு?

இல்லை கேட்டுக் கொள்ளலாம் என்று தான்?

பெயர் வாத்தியார் வைத்தார். அது தான் நல்லதாக இருக்கமாம், உயர்ந்து நிற்குமாம். வேணு கோபால் ராகவாச்சாரி என்று வைத்து இருக்கிறார்

அது சரி உமது தாத்தா பெயரை வைக்க வேண்டுமே?

அதுவும் வைத்து இருக்கிறார் விஜயராகவாச்சாரி என்றும் வைத்து இருக்கிறார்

ஆமாங்கானும் முறையாக அப்பா பெயர் வைப்பார், அப்பா உயிருடன் இருந்தால் தாத்தா பெயர் வைப்பார், வாத்யார் செய்தால் சாஸ்திரபடி தான் செய்வார். ஆடி நிறைவுக்கு ஆயுஷ் ஹோமம் பண்றோன்னோ?

இது என்ன வேள்வி பண்ணனும் தான்.

ஒரு வேலை நீர் புதியதாக ஒரு மார்க்கதை உருவாக்குகிறோ என்னவோ என்று கேட்டேன்.

நரசிம்மா! இந்த பிராமணனுக்கு எவ்வளவு கிண்டல் பார். நீர் மனிதர்களும் தெய்வம் அதாவது நீ இருக்கிறேன் என்கிறாய் ஆனால் இவர்கள் மனிதனை மனிதனாகவே பாவிப்பதில்லை, என்ன குலமோ என்ன கோத்திரமோ என்னமோ? இது எல்லாம் எதற்கு படைத்து வைத்தாயோ போ நரசிம்மா இவர்கள் என்னத்தை புரிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்?, என்னத்தை உபதேசிக்கிறார்கள் ஒன்றுமே புரியவில்லையே!. கோவில் கட்டுபவர்கள் கட்டிக் கொள்ளாட்டுமே இவர்களுக்கு என்னவாம்?. தூணிலும், திரும்பிலும் எல்லா இடத்திலும் நான் தான் இருக்கிறேன் என்றாய். எல்லா ரூபமும் நீ தான் என்று இவர்கள் ஏன் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை?. நரசிம்மா இவர்கள் எதையுமே உணராதவர்கள் போல் தான் இருக்கிறார்கள். நரசிம்மா! நீ ஒரு பிறவி எடுத்து எல்லா தெய்வமும் ஒன்று தான். அவரவர்கள் எதை இஷ்ட தெய்வமாக்கி கொண்டு வணங்குகிறாரோ அதே ரூபத்தில் காட்சி தருகிறேன் என்று சொல்ல வேண்டும். இது எல்லாம் என்ன வேறுபாடுகள்? ஜாதிகள் எதுவுமே இல்லை. மனித நேயமும், மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதை நீ சொல்ல வேண்டும், ராமானுஜன் சொன்னான் எடுபடவில்லை. ராமானுஜன்

ஒரு வர்கத்தை தானே சொன்னான் எல்லா தெய்வமும் ஒன்று என்று சொல்லவில்லை. நீ தான் முதல்வன் என்று சொல்லிவிட்டான். என்னவோ நரசிம்மா எனக்கு இவை எல்லாம் சரியாகப்படவில்லை. நீ ஒரு பிறப்பை எடுத்து சரி செய்து விடு. உலகத்தில் எல்லோரும் ஒன்று தான் என்று நிலை நாட்டி விடு முடிந்தால் என் பையன் நீ கொடுத்த பையன் செய்யட்டும் இந்த பணியை. இல்லையேல் நீயே ஒரு அவதாரம் எடுத்து இதை செய். ஆணவழும், அகம்பாவழும் அதிகமாக இருக்கிறது. பண்பும், ஒழுக்கமும் குறைகிறது. நரசிம்மா இப்படி போய்க் கொண்டு இருந்தால் உலகத்தின் நிலமை எதில் போய் முடியுமோ தெரியவில்லையே அவர்கள் கோவில் கட்டுவதையுமா இவர்கள் தடுக்க வேண்டும்? ஸ்மார்த்தர்கள் பாவம் ஏதோ குடும்பம் அதுவும் மிகவும் சிறிதாக கட்டுகிறார்கள் சொல்லப்போனால் அது ஒரு பஜனை மடம் போல் இருக்கும். இதற்கா இவர்கள் அரசர் வரையில் போவார்கள்? தெய்வத்திற்குமா இவர்கள் இப்படி கூறுவார்கள்? ஸ்மாத்தா கடவுள் என்று? நரசிம்மா! உனக்கு என் பக்தி மீது நம்பிக்கை இருந்தால் இந்த கௌசிக கோத்ர குலத்தில் பிறந்து நீ எல்லாம் ஒன்று தான் என்று நீருபித்து விடு. எனக்கு வேறு எதுவும் வேண்டாம். இவர்கள் இப்படி அடித்துக் கொள்வது தான் என் மனதிற்கு வேதனையாக இருக்கிறது.

என்னங்கானும் அப்படியே உட்கார்ந்து விட்டார்?. நான் உள்ளே போனதும் உமக்கு தெரியவில்லை நான் இப்பொழுது வெளியில் வந்து உம்மையே பார்த்து நிற்க்கிறேன் அதுவும் தெரியாமல் என்னமோ யோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்களே. என்ன ஸ்மார்த்தா கல்யாணம் வருமா என்று எதிர் பார்க்கிறோ?.

நரசிம்ம! நரசிம்மா நான் எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. நான் எதிர்பார்ப்பது என் நரசிம்மனை தவிர வேறு யாருக்கும் புரியாது.

இதோ பாருங்கானம் நான் எதற்கு வந்தேன் என்றால்

நாளைக்கு சபையில் உம்முடைய திருவாயை மூடின்டு இருந்தால் போதும், புரியர்தோனோ? எல்லாம் தெரிந்தது போல் எதையாவது தத்து பித்து என்று உளராதீர். நீர் எதையாவது உளர போகிறீர் என்பதற்காக தான் வந்தேன். தளிகை பண்றவா அதிகம் பேசவேப்படாது உமக்கு கை பக்குவம் தான். மனம் பக்கும் இல்ல தெரியுமோனோ? நன்னா நான் செல்றத காதுல வாங்கிக்கோங்கோ அப்புறமா நாம் பேசிக்கலாம் என்ன நான் வரட்டுமா ஞாபகம் இருக்கோனோ

சரின்னா போய் வாங்கோ நான் ஒன்னும் உளர மாட்டேன் ஞாபகம் வச்சின்றுக்கேன் நான் ஒருத்தன் சொல்லி என்னனா ஆகபோர்து? அதனால் நான் வாயையே திறக்க மாட்டேன் போதுமோன்னோ?

ரொம்ப பேஷா போச்சு அங்கு வந்து நீ உளராம இரு. போய்ட்டு வரேன் என்று வந்தவர் புறப்பட்டார்

நரசிம்மா! இதுகள் எல்லாம் மனிதர்கள் அல்ல ஒரு ஜந்துக்கள் போ. நரசிம்மா இவர்களை எல்லாம் பார்க்கும் பொழுது ஒரு வகையில் அந்த அசரர்களே மேலாக தோன்றுகிறது. பகவானே உன் பெயரை சொல்லி இவர்கள் செய்யும் அக்கிரமங்கள் பார்த்தாயா கோர கலியுகமடா நசிம்மா கோர கலியுகம் பகவானே என்ன எதை எப்படி சாதிப்பாயோ தெரியவில்லை என்று அவரும் யோசித்து கொண்டே உள்ளே போனார்.

அத்தியாயம்.4

லஷ்மி குழந்தை எங்கேம் காணோம்

இதோ பாருங்கோன்னா அடிக்கடி வாத்தியார் ஆத்துல கூட்டின்டு போயிடர்ரா

அது சரி டை மூன்று வயசுலேர்ந்து அவனுக்கு அங்கென்ன

வேல?.

இதோ இதே தான் நானும் உங்களிடம் கேக்கறேன். எப்ப பாரு அவா வந்து அழச்சின்டு போயிடரா, இவனுக்கு என்ன அங்கே காரியம்?. இப்போ பிடிச்சு ஆச்சார அனுஷ்டானங்களை சொல்லி தரா, இங்கே வந்தால் என் பிராண்னை வாங்கரான். இதை இப்படி வைக்காதம்மா அதை அப்படி வைக்காதேம்மா. அப்ப ப்பா என்ன தலை எழுத்தோ?. இதோ பாருங்கோ நா பெத்ததே ஒன்று அதுவும் இப்படியா?. அது அவ ஆத்துல தான் வளரனுமா என்ன?. நான் பெத்தது என்னுடன் இருக்க கூடாதா? தவம் இருந்து பெத்தேன் இப்படியா நடக்கனும்?.

இப்ப என்னை ஆயிடுத்து? எதுக்கு கண்ண கசக்கற ?.

ஆமானா! ஊர் உலகத்துல பிள்ளையே இல்லையா என்ன!?

என் பிள்ளை தான் வேணுமா அவாளுக்கு?.

இதோ பாரு லஷ்மி ஏதோ வாத்தியாராத்துல நம்ம குழந்த மேல பாசம் வைச்சிருக்காரேனு பார்த்துக்கோ .

உக்கும் பாசமாம் பாசம் நன்னா சொல்றீங்கோ போங்கோ. இவ்வளவு நாட்கள் ஆகியும் சமத்து பத்தல உங்களுக்கு.

சரி டைம்மா நீ என்ன சமத்தை கண்ட?.

இதோ பாருங்கோன்னா நாம பரிச்சாரகாரான்னு அவாளுக்கு ஒரு எளக்காரம். இந்த ஏழை பரிசாரகார பிராமண வீட்டுல அதாவது ஆத்துல (இங்கே கிண்டலாக சொல்வது வீட்டுல என்பது) பிள்ளையை எடுத்து நன்றாக சொல்லி கொடுத்து பெயரை தட்டிக்கறான் அந்த வாத்தியார் பிராமணன். ஊம் நம்மாத்து பிராமணனுக்கு எதுவுமே தெரியாது. யார் எது சொன்னாலும் தலை ஆட்றது தான் தெரியும். என்னா நம்ம குழந்தை தளிகை கத்துக்க கூடாதா என்ன?. வாத்தியார் தனம் தான் பண்ணனுமா?. ஏன்னா! தளிகை பண்ணா தானே அந்த பெருமாளுக்கே சாயிக்க முடியும் என்னத்த மந்திரம்

சொல்லி வாழப்போறது?. எல்லாமே இந்த வயித்துக்காக தானே? உங்க பொழப்பு என்ன கெட்டா போயிடுத்து?. இவனுக்கு எதற்கு வாத்தியார் தனம் எல்லாம்?. அப்பப்பா அவ ஆத்துக்கு போனாலே வம்பு தான். அந்த பிராமனனும் சும்மா இருப்பதில்லை நம்மை இளக்காரமாக தான் பார்க்கிறார் நேக்கு பிடிக்கலனா.

போ , போம் போய் தீர்த்தம் கொண்டு வா எதையாவது வள , வளன்னு பேசாதே.

ஆமான்னா நான் பேசினால் தான் வள வளப்பு. கண்டவானும் திண்ணையிலே உட்காந்துண்டு பேசராலே அது என்னவாம்?. எப்பொழுதும் இந்தாத்துல ஆத்துக்காரி ஆகாதே. ஆத்துக்காரின்னா அடங்கி ஒடங்கி தளிப்பன்றுள்ளோடு இருக்கனும் அது தானே இந்தாத்து பந்ததி. நமக்கு இந்தாத்துல வாயை திறக்க உரிமையே கிடையாது ஏன்னா மத்தவா பேச்சை கேக்கறீங்களே என் பேச்சை சத்த கேட்க படாதா என்ன நான் என்ன பாவம் பண்ணேன்?. நான் பண்ணது எல்லாம் ஒரே பாவம் உம்மை பார்த்து கட்டின்டேனே போறாதா என்ன. என் புள்ளையை பத்தி கேட்கவும் இந்தாத்துல எனக்கு உரிமை இல்லை. நேக்கு வேண்டான்னா நேக்கு வேண்டா இத்தனை காலம் பிள்ளை இல்லாமல் தானே இருந்தேன் அப்படியே இருந்துட்டு போறேன் போம். பிராமனனுக்கு இப்பொழுது திருப்தியாக இருக்குமே என்னை அழவைச்சாலே போறுமே.

என்ன நீயே பேசின்டு நீயே அழற!?.

ஆமான்னா இந்தாத்துல நானே தான் பேசிக்கனும். ஆம்டியானும் இல்ல, பெத்த பிள்ளையும் இல்ல அப்புறம் நான் பேசிக்காம எப்படியாம்?.

என்னத்துக்கு ட புள்ள பேர்ல பாசம்? அத அந்த நரசிம்மன் பேர்ல காட்டு.

ஆஹா! உங்க வம்சம் எல்லாம் ஞான வம்சம். ஞானிகள் தான். என்னை ஒன்றும் எங்கம்மா அப்படி பெத்து போடல எல்லா பொம்மணாட்டியும் போல தான் நானும் இருக்கேன். எல்லாம் பண்ணி வைக்கிறேனோல்யோ. அந்தளவுக்கு எனக்கு இருக்கிற ஞானம் போதும். உங்க உபதேசம் வெளியில் பலிக்கல. ஒருத்தி மாட்டின்டு இருக்கேன் என்னவும் அட்சதை போடலாம் போடுங்கோ.

அல் அந்த புள்ள கையால உதை வாங்கினா தான் உனக்கு புத்தி வரும்னா நான் என்ன சொல்லட்டும்?

பிராமணன் சபிக்கிறீரோ?. அம்மா, பிள்ளை ஒத்துமையா இருக்கப்படாதே வயித்து ஏறிகிறதோ? அதற்கு சாபமோ? நல்ல அழகு தான் போங்கோ. அன்னிக்கே சொன்னா எங்க மாமா. கெளிகிகோத்ரம் வேணான்டினு அந்த பிராமணன் கேட்டாறா. உங்க ஆத்துல சொல்றத நான் என் கேக்கனும்னு அடம் பிடிச்சி கொண்டு வந்து என்னை இந்த ஆத்துல தள்ளிபுட்டா

உனக்கு என்னடி இப்ப கொற?

அது ஒன்று தான் பாக்கி , உங்கருக்கு சொல்ல வேண்டுமோ?. இதோ பாருங்கோண்ணா நேக்கு ஏன் புள்ள வேனும்

என்னடி நீ சொல்றத பார்த்தா நான் என்னமோ அவாருக்கு தத்து கொடுத்தது போலண்ணா இருக்கு!.

நிறுத்துங்கோ. தந்து பித்துனு பேச வேண்டாம். இந்த வாத்தியார் தனம் எல்லாம் வேண்டாம்.

ஏண்டி அவாள எதிர்துண்டு இந்த ஊர்ல நம்ளாள வாழ முடியுமா?

இவருக்கு என்ன மட்டுந்தான் எதிர்க்க முடியும் மத்தது எதுவும் பேசமாட்டார்.

இதோ பார் நீ என்னை விட சிறியவ. அவர் எல்லாத்துலயும் பெரியவா, வசதி இருக்கு அவா சொல்றது தான்டி கேக்கணும்

ஆமாம் நான் ஒன்னும் கொண்டு வரலேனு இப்ப குத்தி காட்டணுமாக்கும்? நாங்க ஏழை தான், கஷ்டப்பட்டவா தான். ஏதோ பிராமணன் உஞ்சி விருத்தி எடுத்து பிழைத்தது தான், பிச்சக்காராதான் போம்.

நரசிம்மா, நரசிம்மா நான் ஒன்னு சொன்னா நீ ஒன்னு புரிஞ்சிக்கிறாயே?.

ஆமாண்ணா நான் பைத்தியம் தான், பைத்யம் பிடித்ததை தான் இழுத்துண்டு வந்தேன்.

இழுத்துண்டு வரலடி அழைச்சின்டு தான் வந்தேன்.

அடுப்புல எண்ணெய் விட்டு பழக்கமோண்ணே அதான் விட்டு பாக்கறேள்.

என்னடி? சரி போ வேலையை பார் வந்துட்டா எதையாவது சொல்லிக் கொண்டு அவன் வாத்தியார் ஆகட்டும் அது தான் அந்த பகவானுடைய தீர்ப்பு போ. வெறுமனே இங்கே வந்து புலம்பாத. அந்த பகவான் நாமாவ சொல்லு புண்ணியம் கிடைக்கும்

வாயடைச்சுடுவேளே உக்கும் என்று உள்ளே போனாள்

நரசிம்மா இவளுக்கு ஏன் தான் இப்படி ஒரு பற்றோ தெரியவில்லை ஆங் இவனிடம் இவள் இப்படி உதை பட்டு கொண்டால் தான் அந்த பற்றும் போகும். ஊம் யாரை என்ன சொல்வது நரசிம்மா! நரசிம்மா.

என்ன தின்னணையில் வெறும உட்கார்ந்திருக்கிங்கோ

ஆத்து உள்ள போனால் அவளோடு போராட்டம்

வெளில் வந்தால் மனுஷாளோடு போராட்டம் நரசிம்மா! பொழப்புலேயே இந்த மனித பொழப்பு இருக்கிறதே ஆபத்தானதுடாப்பா ஏதோ பட்சியாக இருந்தால் பறந்து போகும். இதுகளை எல்லாம் விட்டு நான் எங்கே தான் போற்று. வாங்கோ, வாங்கோ உட்காருங்கோ

திருமலைக்கு பரிச்சாரம் செய்ய போகிறீர்களா?.

பகவத் கைங்கரியமா?.

ஆமாம் பெருமாளுக்கு சாத்துபிடிக்கதான், சாத்து பிடி முடிந்ததும் நன்னா புளியோதரை, ஒரு தொத்தியோதனம் போட்டுடனும் அதுவும் உம்ம கை புளியோதரை இருக்கும் பாரும் ஆஹா! ஆ! சொன்னாலேயே வாய் ஊர்றது, அது என்ன தான் ஓய் அந்த கைல் வெச்சின்றுக்கேள், என்ன அருமையா இருக்கு உம்ம தளிகை. நீர் எதை பண்ணால் நன்றாக இல்லை?, சொல்லும் பார்ப்போம். நான் எந்த கல்யாணத்துக்கு போனாலும் நான் கையை நனைப்பதே இல்லை.

அது சரி திருமலைக்கு போகனும் என்று சொன்னீரே

ஆமாம் இதோ பாரும் இது மடத்து மூல்யமாதான் வருது நானோ தென்கலை.

ஐயோ நான் மடத்துக்கு எல்லாம் போய் அதுவும் தென்கல மடம்.

உம்மை யார் இப்போ அங்கே போக சொன்னது?. பெருமாள் கைங்கரியம் உம்மால் முடியுமா முடியாதா, நீர் பகவானுக்கு தான் செய்ய போரீர் மடத்துக்கு இல்லை.

ஆனால் நான் மடத்தின் மூலம் போனேன் என்று தெரிந்தால்....

புரியர்து ஒய். உம்ம கஷ்டம் தெரியாதா என்ன? இதோ பாரும் இத்தனை வடக்கலை இத்தனை தென்கலை என்று திருமலைக்கு நியமித்து வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதன் படி தான் உம்மை அங்கு அனுப்பலாம் என்று யோசித்தோம். இதோ பாரும் நீர் வடை போட்டரானால் ஆஹா! ஆ என்ன முறு முறுப்பு!!!! என்ன வடை!, என்ன ருசி! அந்த பெருமாளே மயங்கி வந்துவிடுவார். இதோ பாரும் மந்திரம் சொல்லி என்ன லாபம் பக்குவமாக தளிகை செய்து மண்டகபடி போடுகிறோமே அது தான் முக்கியம் இதோ பாரும் நீர் தளிகை செய்தால் பெருமாளும் மந்திரம் கேட்பதை விட்டு விட்டு நீர் தளிகை செய்யும் இடத்திர்க்கே ஒடி வந்து விடுவார். நேக்கு என்னவோ ஒய் நீர் போய் அங்கு இருப்பது தான் நல்லது. உமக்கு தான் அதிக ஆசை இல்லை. பெருமாளுக்கு ப்ரீத்தியாக செய்வீர். இதோ பாரும் ஆண்டாள் பாசுரத்தில் பெருமாளை மயக்கினாள் நீரோ உம்ம தளிகையிலேயே மயக்கிவிடுவீர்.

திருமலைக்கா போக வேண்டும் நரசிம்மா இது என்ன அழைப்பு எனக்கு?. அதிகம் மக்கள் நடமாட்டம் இருக்காது எனக்கு பயம் இல்லை, இவளையும் அழைத்து கொண்டு, குழந்தையும் சின்னது

இதோ பாரும் நீர் முதலில் போகும் பிறகு எப்படியோ அப்படி, குழந்தை பெரியதாகட்டும், பூணல் போட்டுவிட்டு அங்கேயே பெருமாளுடன் எதாவது கைங்கரியம் செய்யட்டும்

திருமலைக்கா நான் வாத்தியாரிடம் கேட்க வேண்டுமே?.

என்ன பஞ்சாகம் பார்த்து நேரம் கால, முகூர்த்தமா பார்க்க போகிறீர், அந்த பெருமாளே உங்களை கூப்பிட்றதா நனச்சிக்கோங்கோ.

ஆ! அந்த பொருமாள் என்னை கூப்பிட்டுண்டாலே போதும்.

என்ன ஒய்! இவ்வளவு சின்ன வயசிலேயே அவ்வளவு

சலிப்பு?.., நீர் திருமலைக்கு போக போகிறீர் அவ்வளவு தான் வரட்டுமா சீக்கிரம் யோசித்து முடிவெடுங்கள் வருகிறேன் என்று போகிறார்

யார்ன்னா தெங்கலையாத்துகாரார் போல் தெரியர்தே?.

ஏன்மை நீ உள்ளே இருக்கியா அல்லது வெளிலதான் என்ன நடக்கர்துனு பாக்கிறியா ?.

ஏன்னா யார் வந்தானு கூடவா கேட்க கூடாது?.

ஓன்னும்ல திருமலைக்கு கூப்புற்றா பெருமாளுக்கு சேவை செய்ய.

என்ன சன்னியாசம் வாங்கிக்க போறிங்களா? அப்படியே போங்கோ. பிள்ளையை தத்து கொடுத்துடுங்கோ, என்னை எங்காத்துக்கு அனுப்பச்சுங்கோ பெருமாளோடையே போய் இருங்கோ போதுமோன்னோ எப்ப புறப்பாடு?. இந்த அழகுக்கு இந்த பிராமணனுக்கொரு கல்யாணம் வேறு!. காலம் கடந்து இப்போழுது ஒரு குழந்தை.

ஏன்மை உனக்கு எப்படி லஷ்மின்னு பேரு வைச்சா!?.

ஏன் தாடக, சூர்ப்பனகை என்று வெக்கனமோ?. ராட்ஷ்டியோட குடுத்தனம் பன்றேன்னு சொல்லாம சொல்லி காட்றீங்கோ சந்தோஷம்.

ஏன்மை சொல்ல வந்ததை சொல்ல விடேன்

சரி சொல்லுங்கோன்னா.

திருமலைக்கு பெருமாளுக்கு, பரிசாரகாரனாக போப்போறேன் போதுமா?.

ஏன்னா உண்மையாவா! இதை முதல்லேயே சொல்ல வேண்டியது தானே?.

விட்டாதானால் சொல்ல அதுக்குள் குதிக்கிறீயே?.

அது சரி நீங்கள் மேலே போய்விடலாம் என் கதி என்ன?

என்ற உன்னை பற்றி நினைக்க மாட்டேனா என்ன?

ஆமாம் பக்கத்தில் இருக்கும் பொழுதே நரசிம்மா!.. இன்னும் பெருமாள் கிட்டே போனபிறகு என்னை புழுவை, பூச்சியை போல் பார்க்க போகிறீர்

அந்த அளவுக்கு எனக்கு பெருமாள் பக்கி இருந்தால் நான் எவ்வளவோ கொடுத்து வச்சவன் ட இன்னும் அக்ஞானம் அடிச்சிக்கிறதே?.

அப்படி என்ன அடிச்சின்றுத்து அக்ஞானம்?.. இப்பொழுது நான் மலைக்கு போல உன்னோட வாழ போறேனா சொல்ல போறிந்கோ?.

அது எப்படி ட சொல்ல முடியும்?. இதோ பார் நேக்கு பெருமாள் கைங்கரியம் தான் முக்கியம், நான் திருமலைக்கு போறேன், முடிந்த போது கீழே வந்து பார்த்துக் கொள்கிறேன், பையன் வளர்ந்த பிறகு உங்கள் இருவரையும் அங்கே அழைத்து போகிறேன் போதுமா?.

இதோ பாருங்கோன்னா ஒரு விதத்துல இந்த பெருமாளும் சுயநலகாரர் தான்.

என்ற என்னை திட்டறது போதாது என்று பெருமாளையும் வம்புக்கு இழுக்கிறியே?.

பின் என்னவாம் ஊர்ல வேறு பரிச்சாரகாராலே இல்லையா என்ன? உம்மை கூப்பிடுவானேன்?.

என்ற! பல பேரு ஆத்து தலிகைக்கு என்னை கூப்பிட்ரா

எதுக்கு?

ஏதோ நீங்கோ ருசியா போட்டிங்கோ என்று சொல்ரா

ஊம் அந்த பெருமாள் திருப்தி அடைத்தாலும் நீ அடைய மாட்டேடு, அதேபோலதான் பெருமானுக்கும் நான் பன்றது பிடித்திருக்கலாம் ஏதோ என்னை தன் பக்கத்திர்க்கு அழைக்கிறார்

ஓ! ஓ திவ்வியமாக போய்ட்டு வாரும், சந்தோஷமாக உங்க பெருமாளேடு நீர் இரும். யார் வேண்டான்றது? ஏதோ ஒருத்தி இங்கே பிள்ளையை வெச்சன்டு தவிக்கிறான்னு நனச்சக்கோங்கோ மலைலேந்து ஏதாவது பிக்கை போடுங்கோ நாங்க இங்கே இருக்கற குரங்கு மாதிரி உட்கார்ந்து காத்து கொண்டு இருக்கிறோம். ஏதோ எங்க ஞாபகம் பிராமணனுக்கு இருந்தால் சரி.

ஏன்மை நாளைக்கே நான் போவது போல் பேசுகிறாயே!?.

ஆஹா! உங்களை நம்பவே முடியாது. இந்த நாழிக்கு நீங்கள் போயிருக்கனும் அல்லவா? அதர்க்குள் நான் குரல் கொடுத்தேன் இப்போ எனக்கு பதில் கிடைக்கிறது

ஏன்மை இப்படி என்னை கரிச்சி கொட்டற?.

ஆமாம் நீங்க நேத்து காச்ச புளி கரைச்சி குழம்புல கொட்டரேன்.

அத்தியாயம்: 5

நாட்கள் நகர்ந்தன முறைப்படி அவருக்கு திருமலையில் நமது சீனிவாச பெருமானுக்கு பரிச்சாரகாரன் அதாவது முத்த சமையல்காரராக பகவானின் பிரசாதங்களை மேற்பார்வை இட்டு செய்து பகவானுக்கு எடுத்து வைக்கும் பொருப்பை மேற் கொள்கிறார், மனம் இப்பொழுது சதா சர்வ காலமும் பகவானை தான் நினைக்கிறது. நரசிம்மா! நரசிம்மா என்று

குடும்ப பற்றை விட்டு பகவத் பற்று அதிகமாயிற்று. தான் உண்டு தன் தொண்டு உண்டு என்று செய்தார்.

என்ன சீனிவாசா! இப்படியே இருக்கலாமா குழந்தைக்கு ஆறுவயசாக போகிறது உபநயனம் செய்ய வேண்டாமா என்ன?.

ஊம் யாரு? யாரது குரல், யார?.., எழுந்து உட்கார்த்தார் யார் இப்போது வந்து சொன்னது?, பெருமானே, நரசிம்மா இருட்டில் உன் குரல் தான் கேட்டதா, கடமையும், பொறுப்பையும் உணர்த்துகிறாயா?. மூன்று வருட காலம் நான் இங்கே ஒடிவிட்டது. நான் வந்து எனக்கு மூன்று நிமிடம் போல் தெரிகிறதே!. நரசிம்மா, ஒன்றுமே வேண்டாம்ப்பா இந்த திருவடி பணியே எனக்கு போதும். பெருமானே உபநயனம் என்று சொல்லிவிட்டீர் இன்று உமக்கு நான் லட்டு செய்து தரப்போகிறேன். இனிப்பை நான் முதலில் உங்களுக்கு வழங்க வேண்டும். நரசிம்மா! உன் பிள்ளை பூணுல் இன்று எல்லாருக்கும் நாம் இந்த லட்டை வழங்குவோம். நரசிம்மா! சொன்னது நீ தான் என்பது உண்மை. நான் உன்னை சோதிக்கவில்லை. ஆனால் என் மனதிருப்திக்கு நான் வைக்கும் லட்டில் ஒன்று இன்று நீ எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த பக்தன் மீது உனக்கு அளவு கடந்த கருணையும், பாசமும் இருக்கிறதப்பா ஆசையாக செய்கிறேன் எடுத்துக் கொள்.

அப்பொழுதே போய் நீராடி பாபனாசத்துக்கு போய் நீராடி விட்டு வந்தார் பெருமானுக்கு லட்டை செய்வித்தார். நல்ல பெரிய பெரியதாக பிடித்து மொத்தம் இவ்வளவு உள்ளது என்று எண்ணிவைத்தார் அப்படியே சன்னதிக்கு கொடுத்தனுப்பினார் தானும் போய் ஒரு ஒரத்தில் நின்று கொண்டார் சன்னதியில். நரசிம்மா! எல்லோரும் சீனிவாசா, கோவிந்தா, கோவிந்தா என்கிறார்கள் எனக்கு என்னவோ உன் பெயர் தான் வருகிறது. நரசிம்மா உன் பிள்ளைக்கு உபநயனம் செய்ய வேண்டும் இனிப்பை எல்லோருக்கும் வழங்கிவிடப்பா

என்ன இன்று இவ்வளவு தூரம் வந்துவிட்டார்?

ஒன்றும் இல்லை பெருமானை பார்க்க வேண்டும் என்று அவா.

அது சரி என்ன லட்டு

ஏதோ மனசல தோன்றியது தப்பானால் பெரிவா மன்னிச்சுக்கனம்

ஆ! ஆ பெருமாளுக்கு எதை கொடுத்தா என்ன நீங்க அன்பா செய்துண்டு வந்திருக்கின்கோ வைக்கலாம்.

திருவாராதனம் முடிந்தது, லட்டுகளை வாங்கி கொண்டு வந்தார் முதலில் எண்ணிப்பார்த்தார் ஒன்று குறைந்தது, கண்களில் நீர் தஞ்சும்ப, பெருமாளே! இந்த பக்தனுடைய சிறிய காணிக்கையும் ஏற்று கொள்கிறாய் பார்த்தாயா, இந்த ஆச்சாரகாரர்கள் உன்னை புரிந்து கொள்ளவில்லையே, நரசிம்மா இவர்களை நீ திருத்து இல்லையில் இவர்கள் இல்லாமல் ஒரு உலகத்தை உருவாக்கு, பக்திக்கு மதிப்பு கொடுப்பா, ஆச்சாரம் தேவையற்றதப்பா இதை நீ உணர்த்த வேண்டும் நரசிம்மா இதை உன்னை தவிர வேறு யாராலும் முடியாதப்பா, அப்பனே எவ்வளவோ செய்கிற நீ இந்த உலகை மாற்றப்பா. இறைவன் வழிபாடு அன்பில் இருக்கிறது என்று உணர்த்து. நரச்சிம்மா உன்னை யாரும் புரிஞ்சிக்கல, நீ தான்டா பைத்தியம். வேதம், சாஸ்த்திரம் எல்லாத்தையும் கொடுத்துட்டையே அதுல முழுகினவன் உன்ன மறந்துடரான்டா அது தான் பெருசன்னு எடுத்துக்குறான் உன்ன அவன் விட்டுடரான். என்னடா இந்த படைப்பு? என்னடா இந்த விளையாட்டு? நரசிம்மா! இன்னும் உபனயனத்துக்கு போகவேண்டும். உபனயனம் செய்ய வேண்டும் எல்லாம் நீ பார்த்துக் கொள் சரியா? உன் பொறுப்பு தான், திருமலையில் இருந்து கீழே புறப்படுகிறார்.

(திருப்பதியில் லட்டு பிரசாதம் நம் சீனிவாசர் ஆரம்பத்தது இன்றும் நடந்து கொண்டு வருகிறது)

அத்தியாயம்: 6

டேய்! வேணு நம்ம கோயில்ல எல்லாம் அது என்னவோ தலையில வெக்கராலேடா

ச்சே! நீங்கள் எல்லாம் ஐயங்காராத்து பிள்ளைகளா! என்ன இது கூடவா தெரியவில்ல, அது பெருமாளோட திருவடி. அதுக்கு பேரு சடாரின்னு சொல்லுவா. பெருமாளோட திருவடியை நமது சிரச மீது வைக்கனும். ஏய் ச்சி எச்சப்பண்ணாதே எப்ப பாரு கையை வாயில வைக்கிறது. நல்ல விஷயம் சொல்லேனோன்னோ அதை கேட்க வேண்டியது தானே, வாயில என்னடா கையி அவன் எப்பொழுதும் அப்படி தான் வேணு அவன் கடக்கிறான் விடு, நீ சொல்லு .

மகாபலின்னு ஒரு அசரன் இருந்தானாம் அந்த அசரன் எல்லாரையும் வென்றானாம், ஒரு பெரிய யாகம் ஒன்று செய்தானாம், நம்மை போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் நிறைய தானம் செய்தானாம்.அந்த யாகத்தை முடித்தால் அவனுக்கு இந்திர பதவியாம் இதை பார்த்த இந்திரன் பெருமாள் இடம் போய் அழுதானாம். பெருமாளும் கவலைப்படாதே நான் உன்னை காப்பாற்றுகிறேன் என்று சொன்னாராம். உடனே பெருமாள் நம்மை போன்று சிறுவர் வடிவில் வந்தாராம் வந்து மகாபலியிடம் யாசகம் கேட்டாராம். மகாபலியும் உமக்கு என்ன வேண்டுமோ கேளும் தருகிறேன் என்றாராம். வந்து இருப்பது பெருமாள் அதை மறந்து விடாதே என்று சுக்கிராசாரியார் சொன்னாராம். வந்திருப்பது பெருமாள் என்றால் பெருமாளுக்கே தான் யாசகம் போடுகிறேன் பார் அது எனக்கு பெருமை தானே என்றானாம். எவ்வளவு திமிர் அவனுக்கு! பெருமாளையே இப்படி சொன்னானாம். பெருமாளும் கேட்டாராம் நேக்கு மூன்று அடி மண் கொடு

போதும் என்று. மூன்று அடிக்கு நிலம் இருந்தால் போதும் அந்த அடி என் காலால் அளந்து கொல்வேன் என்றாராம். ச்சே! இவ்வளவு தானா! இதற்காகவா பெருமாள் இப்படி வர வேண்டும்? என்று நினைத்தானாம். பெருமாள் உடனே எனது கால்களால் அளந்து கொள்கிறேன் பரவாயில்லையா?, தருகிறாயா? என்று கேட்டாராம். சுக்கிராசாரியார் சொன்னாராம் கொடுக்கவே கொடுக்காதே இதில் ஏதோ ஒரு சூது இருக்கிறது என்று, ஆனால் எதுவாக இருந்தாலும் நான் தயார் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்றானாம், மகாபலி கொடுக்கிறேன் என்று கொடுத்தானாம். பெருமாள் உடனே ஒரு அடிக்கு இந்த உலகத்தையே அளந்து விட்டாராம்.

அது எப்படி டா! வேணு நம்மை போல வந்து உலகத்தை எப்படி அளக்க முடியும்!?

மரமண்டன் என்று தலையில் ஒரு குட்டு விட்டான். உனக்கு ஒன்னும் புரியாது. நீ பிறந்ததே தண்டம்டா.

நீ என்ன வாத்தியார் ஆத்துக்கு போய் எல்லாம் கத்துகுற. நாங்கள் எல்லாம் அப்படி அங்கே வர முடியர்தா? பாட நேரத்துக்கு மட்டும் தான் வரமுடியும்.

இதோ பாருடா ஆச்சார, அனுஷ்டானங்களை நீங்கள் கடைபிடிக்கிறது இல்ல. அவா சொல்றப்படி நீங்க நடக்கர்தும் இல்ல. ஏன் இவன் அல்பபசின் போய்ட்டு வந்து கையும் காலும் அலம்பவே இல்லை, கண்றாவி நேக்கே பிடிக்கல அவருக்கு எப்படி பிடிக்கும்? சுத்தம் வேணும் டா.

சரிடா எப்படியோ போகட்டும் நீ சொல்லு. அந்த சின்ன காலுல எப்படி அளர்ந்தார் பெருமாள்.

அட முட்டாளே! அவர் கால் உள் அடங்குவது தான்டா நம் உலகம். இந்த பெரிய உலகமே அந்த காலுக்குள் அடக்கமானதுடா. மகாபலி இந்த உலகமே என் காலுக்குள் அடங்கிவிட்டதே அப்படின்னு கேட்டாராம். ஒரு அடில

அடங்கி போச்சு, இரண்டா அடிக்கு என்ன தருகிறாய் என்றாராம். அண்ட சராசரங்கள் இந்த ஆகாயத்தின் மூலம் உள்ளது அந்த ஆகாயம் தனது இரண்டாவது அடியாக நின்றதாம்.

அப்புறம்!?

மூன்றாவது அடிக்கு இடம் எங்கே என்று கேட்டாராம் உடனே மகாபலி தலை குனிந்து பகவானே தங்கள் திருவடியில் இந்த சிரசே மூனாவது அடியாக நிற்க்கட்டும் என்றானாம்.

அது சரிடா இந்த பூமிக்குள் தானே மகாபலி இருக்கிறார் இந்த பூமி தான் முழுவதுமாக ஒர் அடி என்று அளந்துவிட்டாரே, பிறகு எப்படி இவர் தலையை இன்னோரு அடியாக்கி கொள்ள முடியும்

அடேய்! குதர்க்கவாதி நீ உருப்பட மாட்ட, ஏடாக்குடமாக பேசுபவன் வாழ்க்கையில் உருப்பட மாட்டான், சொல்லவந்ததை சொல்லி முடிக்கிறேன் பிறகு கேள்வி கேளேன்.

வேணு அவன் கேட்ட கேள்வியும் சரி தானே?..

அடி கிழித்துபுடுவேன் இப்பொழுது உன்னை நரசிம்மரை போல்

பெரிவாளை எதிர்த்து பேசர்தா?.

ஓஹோ! நீ என்ன பெரியவனாயிட்டியோ! இதோ பாருங்கடா பக்தியை பத்தி யார் சொன்னாலும் அவ பெரிவா, கேட்கரவா எல்லாம் சின்னவா அதை முதல்ல தெரிஞ்சுக்கோ. எதர்க்குடா நீங்கள் எல்லாம் வகுப்புக்கு வர்றீங்கோ?. வாத்தியார் பாடம் நடத்தச்சே தூங்க வேண்டியது இல்லேனா கத பேச வேண்டியது சொல்ரதை கேட்கனும்

போட்டும் விடுடா நீ கதையை சொல்லுடா

இவன் ஒர்த்தன் எப்ப பாரு கதை கேட்டுப்பான், அப்புறம் என்ன சொன்னாய் நேக்கு புரியலடா அப்படிம்பான், கேட்கர்தோட சரி தண்டம்.

தேய் வேணு கோவிச்சிக்காத, கோவம் வரலாமா உனக்கு கோவமே பட படாது. நீ சொல்லுமா மேல கதையை சொல்லு.

நீ கேள்வி கேட்டது போல் தான். பூமியில் தான் அவனும் இருக்கிறான் ஆனால் மூனாவது அடி தண்ணையே கொடுத்தான் இந்த பூமியில் பொறக்கரவா எல்லோருமே எல்லாமே தனக்கு சொந்தம்னு நன்னச்சிக்கிறாடா. எல்லாமே பகவானுக்கு சொந்தம்னு கொடுத்துட்டோம் எல்லாத்தையும் கொடுத்தவனுக்கும் இந்த அகங்காரமும், ஆணவமும் போகவே இல்லையாம் அதுவும் இந்த தான் என்று இருக்கிறதே அது கொஞ்சமும் விலகலையாம், நானே பகவானுக்கு பிச்சை கொடுக்கிறேன் என்று நினைத்தானாம், தன்னை மிஞ்சியவன் யாரும் இல்லை என்று நினைத்தானாம், தன்னைவிட உயர்ந்தவன் யாரும் இல்லை என்றானாம், ஆணவமும், அகங்காரமும் வரவேப் படாது பணிந்து நடக்க வேண்டும். ஞானியும், யோகியும் அந்த பகவானுக்கு கட்டுப் பட்டவர்கள் இவர்களும் பணிந்து நடக்க வேண்டும். தான் எல்லாம் கற்றுவிட்டோம் என்று இருக்கக் கூடாது அல்லது தன்னைவிட உயர்ந்தவர் யாரும் இல்லை என்று நினைக்கப் படாது. அகங்காரமும், கர்வமும் ஒழிய வேண்டும்.

பகவானே! எல்லாம் ஒழிந்தது, உலகம் எனது என நினைத்தேன், அதை உனக்கு தானமாகவே கொடுத்து விட்டேன் ஆனால் அது உனது ஒரு பாதத்திலேயே அடங்கிவிட்டது, அப்படி என்றால் அந்த உலகம் உன்னுடையது தானே, அடேய் மூடா இந்த உலகம் மட்டும் அல்ல இதே போன்று பல கோடி யுகங்களை, உலகங்களை

இந்த இன்னொரு பாதத்தில் அடக்கி வைத்திருக்கிறேன் பார் என்று பெருமாள் மற்றோரு அடியை தூக்க, நான் இந்திரனாக வேண்டும் என்று நினைத்தேன் அதுவும் பகவானுக்கு பிச்சையிட்டு, நேக்கு இந்திர பதவியா? எதை அவனுக்கு கொடுக்கிறேன்?. ஆஹா! நான் எதுவுமே அவனுக்கு கொடுத்ததில்லை எல்லாமே அவனுடையது. இந்திரனை எதற்கு வெல்ல வேண்டும்?. எல்லாவற்றிருக்கும் அதிபதியானவன் இங்கே இருக்க நாம் யாரை வென்று என்னத்தை பெறப்போகிறோம்?. இவனையே இவனது திருவடியே கதி என்று இருக்க வேண்டும். வேறு எதுவும் நமக்கு தேவையில்லை.

பெருமாளே உமது மூன்றாவது திருவடியை ஆணவம், அகங்காரம் எல்லாம் அழிந்த உமது இந்த குழந்தை மீது வையுங்கள் என்று வேண்டினானாம். பெருமாளும் நீ எதையும் சாதிக்க முடியாது, அப்படி சாதிப்பதானாலும் என் துணை இல்லாமல் உன்னால் சாதிக்க முடியாது, என்று அந்த பகவானின் திருவடி இந்த மகாபலி மீது வைத்தாராம். ஆஹா! எவ்வளவு கொடுத்து வைத்திருக்கிறான் அவன். நம் பெருமாளுக்கே உரித்தானதடா இந்த சடாரி, மீது எங்கும் இருக்காது. பகவானின் திருவடிகளை நம் தலையில் தாங்கிக் கொள்கிறோம். அகங்காரமும், ஆணவமும், நம்மை விட்டு விலக வேண்டும். அந்த பகவானையே நாம் சதா தியானிக்க வேண்டும். அந்த பகவத் திருவடிகள் நம் சிரசில் எப்பொழுதும் இருப்பதாக நினைக்க வேண்டும், இது தான்டா ஷடாரி என்பது. ஷடாரி முதலில் பெரிவா எல்லா சாத்திப்பா. அப்பறம் தான் நமக்கு எல்லாம் அப்பறம் தான் இதர ஜாதிகளுக்கு எல்லாம். அதிலையும் இரண்டு இருக்கு மறந்துடாதிங்கோ இதரகாராலுக்கு ஒன்னு நம்மவாலுக்குன்னு ஒன்னு தெரியுமோன்னோ?.

அது ஏன்டா பகவத் திருவடிகள் என்றால் எல்லாம் ஒன்று தானே!?.

அடேய! குதர்க்கவாதி போய் வாய் அலம்பிக்கோ. தஷ்ட

அப்படிலாம்மா கேள்வி கேட்பா யார்னா?, இவனுக்கு எப்பபாரு, ஏதாவது எடக்க கேள்வி கேட்கனும், இதோ பார் ஆச்சார, அனுஷ்டானங்களை நாம கடைபிடிக்கனும். புருஷ சுத்தத்தில் என்ன சொல்லி இருக்கு?. எங்கே ஒழுங்க படிச்சாதானே? எப்பப் பாரு விளையாட்டு. பெருமாலின் உடலில் இருந்து அங்காங்கே நாம் எல்லாம் பிறந்தோம் என்று சொல்கிறதல்லவா, பதம், தியாகம், சூத்ரோ, ஹஜயதான்னு சொல்லியிருக்கு. பெருமாலின் திருவடிகலில் இருந்து சூத்திரன் உற்பத்தியனான் என்று சொல்லியிருக்கு. அதுனால் சூத்திரனுக்குரிய திருவடி அது சூத்திர திருவடி அந்த ஷடாரியை அவனுக்கு வெக்ககறது. நமக்கு கூரிய பகவத் திருவடி நம்மவாருக்கு வைப்பது அதாவது பகவத்தொடைய திருப்பாதம் திருவடியை நம் தலைக்கு வைக்க, சூத்திரன் உற்பத்தியாகும் அந்த திருவடியை பெருமாலின் திருவடியாக இருந்தாலும் அது அவாருக்கு மட்டும் வெக்கறது. நமக்கு தனி திருவடி. அது பகவத் சொருபம் அந்த திருவடியை மட்டும் நமக்கு வெக்கரது இதுக்கு மேலே எல்லாம் ரொம்ப கேட்காதீங்கோ எனக்கு இவ்வளவு தான் சொல்லத் தெரியும் .

ஏன்டா புருஷ சுத்தத்தின் படி பார்க்கும் பொழுது பாதம் எங்கு வேண்ணாலும் போகும் அதனால் அதை சூத்திரன் என்று சொல்கிறார், முகம் ஜோலிக்கும் அது இந்திரன் என்கிறார் இப்படி தானே விளக்கம் இருக்கிறது.

இதோ பார் அப்படியும் ஒரு விளக்கம் இப்படியும் ஒர் விளக்கம் இருக்கிறது. நாம் எல்லாம் எங்கிருந்து வந்தோம் பெருமாள் இடத்தில் இருந்து தானே? நாம் பகவான் முகத்தில் இருந்து தோன்றினோம் அதனால் தான் நாம் எல்லாம் அழகாக இருக்கிறோம்

அப்படியானால் பகவான் பாதம் என்ன அழகு இல்லையா என்ன?.

அடேய் எடக்கா மூடு வாய்யை. அப்பப்பா இந்த நாடு ரொம்ப கெட்டு போயிடுத்து. என்னிக்கு இவா எல்லாம்

ஏடா கூடமா கேள்வி கேட்க ஆரம்பிச்சாலோ அன்னிக்கே போயிடுத்து. உருப்படாத கழுதைகள் தேவை இல்லாமல் எதையாவது கேட்க வேண்டியது. பகவானை பத்தி புரிஞ்சின்டு போயேன். அது எல்லாம் விட்டுடேங்கோ எடக்கு முடக்க கேள்வி ச்ச ச்சே ச்சே நேக்கு பிடிக்கவே இல்ல. நான் பெரியவனாய் இப்படி எல்லாம் கேள்வி கேட்டால் அரைஞ்சே புடுவேன், பெருமானை பத்தி கேளு. பெருமானை பத்தி தெரிஞ்சிக்கோ அது தான்டா முக்கியம். பிராமணனா பிறந்தவனுக்கு அது தேவ.. விட்டா அத, இது ஏன் இப்படி, அது ஏன் அப்படி? கேள்வி உருப்புடாது, உருப்புடாது நீங்கள் எல்லாம் இந்த குலத்துல பிறந்திருக்கவே புடாது அந்த பகவான் தப்பு பண்ணிட்டான். கலி, கலி இப்படி தான் பேசும். குதர்க்கவாதிகள் ச்சே போங்கடா எல்லாரும் ஆத்துக்கு. இன்னும் பேசுமாட்டேன் அவ்வளவு தான் இன்று. போறிங்களா இல்லையா எல்லோரும் ஆத்துக்கு எழுந்து போங்கோ ஒடுங்கோ கேள்வி கேக்கராளா கேள்வி ச்சே, ச்சே!.

என்ன வேணு ஏன் இப்படி கத்தறே ?.

பின் என்னப்பா?. என்ன, என்ன கேள்வி எப்படி கேட்கரா பார்த்தியோன்னோ?.

நரசிம்மா! நரசிம்மா நானும் கேட்டுன்டு தான்டா இருந்தேன். தப்பு ஒன்னும் இல்லையேடா நல்ல கேள்வி தானே?.

என்ன நல்ல கேள்வி?. எப்பொழுதும் அவ பக்கம் தானா?. குழந்தை எத்தனை நல்ல கதை சொல்லின்றிருந்தான். அது எல்லாம் வட்டுடுத்து அந்த பையன் ஆ ,இன்னு எடக்கு மடக்கா ஒரு கேள்வி. அவ அப்பனே ஒரு எடக்கு, அது ஒரு தருதல, அது போல தான் இதுவும் இருக்கும். என்ன அழகா என் குழந்த சொன்னான் அது எல்லாம் வட்டுடுத்து இது எதுக்கு?, அது எதுக்கு? அப்படினு கேக்கர்து. உடனே நீங்களும் சரின்னு சொல்ல வேண்டியது நல்லதானே?. கேட்டா கேள்வி அப்படின்ன வேண்டியது.

இதோ பாருங்கோன்னா ஆனாலும் பிள்ளையை கரைச்சி கொட்டக்கிறேல் இது நன்னா இல்ல

என்மை கேள்வி கேட்டதுல என்னமை தப்பு?. புரிஞ்சின்டு நன்னா பதில் சொல்லட்டுமே.

எம்புள்ளைக்கு எல்லாம் நன்னா தெரியும். உமக்கு தளிபன்றதை விட்டா வேறு ஒன்றும் தெரியாது பேசாமல் இருங்கோ .

அம்மா, அப்பா எப்போதும் அப்படி தான் என்னை எதையாவது சொல்லுவா இதோ பாருப்பா நேக்கு பிடிக்காததை அவா சொன்னா நான் ஒத்துக்க மாட்டேன். அது நீயே சொன்னாலும் நான் ஒத்துக்க முடியாது. இந்த இடக்கு முடக்க கேள்விகள் எல்லா கேட்கப்படாது பகவனை பத்தி சொல்லும் பொழுது சிந்தன அதில் இருக்கனும்.

வேணு அப்படி இல்ல. இன்னும் புரிஞ்சின்டு தெளிவா நீ பதில் சொல்லனும். நான் சொல்லேன் கேட்டுக்கோ. நோக்கு ஏன் கோவம் வருது தெரியுமா?. அவா கேக்கர கேள்விக்கு உன்னால் பதில் சொல்ல முடியாததால் கோவம் வருது. தெரிலேனா தெரிலேன்னு ஒத்துகோயன்டா, இப்ப தானே சொன்னே கர்வம், அகங்காரம் இருக்கப்படாதுன்னு உனக்கு வரலாமா ?.

ஆமான்னா என் புள்ளைக்கு கர்வம், அகங்காரம், திமீருஎல்லா இருக்கு போதுமா? அது தானே பார்த்தேன் பிராமணன் சத்த வாய் மூடின்டு இருக்கியேன்னு சொல்லிடமங்களோனோ இன்னிக்கு நிம்மதியா தூக்கம் வருமே. எப்பப்பாரு குழந்தையை ஏதாவது சொல்ல வேண்டியது

லஷ்மி! குழந்தையை நன்றாக வளர்க்க வேண்டும், புரியாமல் பேசாதே நீ பேசமால் இரு, நான் அவனுக்கு சொல்லேன், வேணு இரண்டு ஷடாரி என்பது பகவானுக்கு இரண்டு திருவடிகள் கண்ணா. தப்பு பண்ணவாலையும்

பகவான் ஏத்துப்பான் மன்னிப்பு கேட்டால், உண்மையாக நடப்பவனையும் பகவான் ஏத்து கொள்கிறான். அவா எல்லாம் கண்டதையும் சப்பிட்ரவா ஆச்சார, அனுசாரம் கடைப்பிக்காதவா நாம் எல்லாம் பகவத் கைங்கரியம் செய்ரவா இந்த ஷடாரியை அவா மேல வெச்சுட்டு திருப்பியும் நம்ம மேல வெக்க முடியாது இல்லையா, பகவானுக்கு எல்லாம் ஒன்னு தான் ஆனால் இந்த ஆச்சாரகாராலுக்கு ஒன்னுன்னு தெரியாதுமா? அதே போல அந்த சூத்திரனும் இந்த திருவடி வச்சு கொள்ள நமக்கு தகுதி இருக்கிறதான்னு யோசிக்கனும் அல்லது அந்த தகுதிக்கு ஏற்றவாறு சுத்தமாக இருக்க கத்துக்கனும். கண்ணா! அவாலும் அவ பிடிவாதத்தை விட்ரதா இல்ல, அவால திருத்ததர்காக வேண்டி தான் இப்படி இரண்டு ஷடாரியை வெச்சிருக்கா, உதாரணத்துக்கு தங்க ஷடாரி, வெள்ளி ஷடாரின்னு வைத்துக் கொள். வெள்ளியே வச்சின்றுக்கோமே நம்ம என்னிக்கு தங்கத்துக்கு போவோம் அப்பண்னு அவ நனைக்கனும் அதே போல இவாஞும் என்னடா எப்போவும் வெள்ளியே வச்சன்றுக்கியே தங்கத்துக்கு வர இப்படி எல்லாம் வழி இருக்குடா அப்படின்னு சொல்லி தரானும். இவாலும் சொல்லி தர மாட்டா அவாலும் வழிக்கு வர மாட்டா இதை எல்லாம் ஒன்று சேர்க்க நிச்சயமா பகவான் ஒரு பிறவியை எடுப்பான்டா அது தான் நான் வேண்டின்றுக்கேன் தினமும் பிராத்திக்கிறேன் என் நரசிம்மன் நிச்சயம் செய்வான், கண்ணா பகவான் இடத்துல நாம் எல்லாம் ஒன்னு தான் செய்ற தெழில்நால வேறுபாடு ஆயிற்று மத்தப்படி ஒன்னும் இல்லடா.

வேணு இந்த பிராமணன் பேச்சை கேட்காதே. நாளைக்கு சூத்திரனை மடியில வெச்சுக்கோன்னும் இது ஒரு இரண்டு கெட்டான் பாப்பான், அன்னிக்கு இராமானுஜர் பன்னா போல இந்த பிராம்மணன் எதையாவது ஒன்னு பண்ணும் எதையாவது எடக்கா சொல்லும் ஊரிலேயே இதுக்கு மதிப்பு கிடையாது. என் தெரிமோனோ இப்படி எடக்கு முடக்க பேசர்தனால் .

என்ட அவன் எதிரிலே என்ன மட்ட தட்டியே?

ஹங்க தெரியாதாக்கும் உங்க பெளச

என்னத்துக்கோ ட பிள்ளையை இப்படி தூக்கி வைக்கிர. உன்ன அவன் அண்ட பாதாளத்தில் தள்ளாதான் நீ உருப்புடுவ.

பிராம்மணனுக்கு தெய்வம் வந்துடுத்து வா போகலாம். நம்மோ சாப்படல்லாம் இன்னும் அது நம்பலை சபிச்சே கொட்டிப்புடும், வாங்கோன்னா போதும் வாய்யை மூடின்டு சாப்பிடுங்கோ.

ஏன்ட வாயை மூடின்டு எப்ட்ரீ சாப்பிடரது? எல்லாராத்துலேயும் இதே தான் சொல்ரா.

பாத்தியோன்னோடா இந்த குதர்க்கத்த இந்த கௌஷிக கோத்தரமே அப்படி தான். குதர்க்கமா பேசர்தே அவ வழக்கம், குத்திகாட்றது .அந்த விஷ்வாமித்திரர் அப்படிடா

ஏன்ட உன் பிள்ளை என்ன கோத்திரமாம்

தத்து பித்துன்னு உளராதேன், என்ன சொல்ரா பார் உங்கப்பா நன்னா மலைக்கு போய் பிராமணனுக்கு பைத்தியம் பிடிச்சன்றுத்து, கெளசிகி கோத்திரம் தான் அவனும் ஆனால் விஷ்வாமித்திரரை போல் இல்லை கெளசிகர் மாதிரி இருப்பான்

அது என்னால் அது விஷ்வாமித்திரர் வேற கெளசிகர் வேறையா?.

என்னா அது கூடாவா மறந்துட்டங்கோ?. விஷ்வாமித்திரர் அரசராக இருந்து மாறினார் ரிஷியானார் திமிர் பிடித்து கொண்டு வசிஷ்டரோடு சண்டைபோட்டுகொண்டு பிடிவாதத்தில் ரிஷியாகி ஜெயித்தே காட்றேன் என்று வந்தவர். தான் என்ற அகங்காரமும், ஆனவழும் குறைந்து

உண்மையை உணர்ந்து பகவான் திருவடியை சேர்ந்தவர் கௌசிகர்.

சரிட விஸ்வாமித்தரருக்கு தாண்ட கர்வம் எல்லாம்?.

அது எல்லாம் நீங்கோ, பிடிவாதமும், கர்வமும். என் பிள்ளை அது எல்லாம் கடந்தவன் அவன் பெருமாளை பத்தி எவ்வளவு அழகா சொன்னான் பார்த்தீங்களோன்னோ?.

லஷ்மி வேண்டான் ட இந்த புள்ள பாசம். உன்னை நினைச்சா நேக்கு பரிதாபமாக இருக்கு ட பெத்ததே ஒன்னு அது அடிச்சி வெரட்டினா நீ எங்கம் போவ?.

இந்த பிராமணனுக்கு நல்லெண்ணமே வராதே. என்னை அடிச்சி விரட்டனம், எனக்கு சாப்பாடு போடப்படாது எவ்வளவு நல்ல எண்ணம்?.

அது இல்ல ட இப்பவே இவன் இவ்வளவு அதிகாரம் பன்றானே பிற்பாடு எப்படி நடக்குமோ தெரியல.

அப்பா நான் அதிகாரம் பன்னல, ஆனா நான் இப்படி தான் இருப்பேன். என் சொல்படி கேட்டால் நீங்கள் எங்களுடன் இருக்கலாம் இல்லேனா நீங்க இரண்டு பேரும் ஆத்தை விட்டு போக வேண்டியது தான்.

பார்த்தியோனோ ட ? உன் புள்ள சொல்றதை நன்னா கேட்டுக்கோ. ஒருவா சாதம் கிடைக்குமா பாரு.

இந்த எடக்கு மடக்கமா பேசி ஒன்னும் இல்லாம தவிக்க போறது நீங்க தான். நேக்கு பக்குவமா நடந்துக்க தெரியும் நான் நடந்துப்பன்.

லஷ்மி உன் தலை எழுத்தை பார்த்தாயா? காலத்துக்கும் பிள்ளையின்ட உதப்படப்போற, பரிதாபம் ட நீ .

ரொம்ப சந்தோஷம் சொல்லிட்டங்களோனோ அப்படியே

பட்டுக்குறேன். நீங்க இதுக்கு கவலையேப்பட வேண்டாம்.

சரி விடும் பூணாலுக்கு வேண்டியது எல்லா ஏற்ப்பாடு பண்ணிட்டோனோ?.

ஆயிர்த்துன்னா அழைக்கரவா எல்லாம் அழைச்சாச்சு. ஏன்ற வாத்தியார் சம்பாவனைக்கு?.

இல்லன்னா அவன்னமோ ஒன்னும் வேண்டானு சொன்னா போல கேள்வி. அவா ஆத்துக்கு போயிருந்தப்போ, வாத்யார் ஆத்துக்காரி சொல்லின்டு இருந்தா. வஷ்மி இது நம்மாத்து உபனயனம் நாம் எல்லாம் ஒத்தருக்கு ஒருத்தர் ஒத்தாசை செய்துக்கணும். அப்படி ஒன்னும் பெரிசா சம்பாவனை அது இதுன்னு பன்னாதே, ஆனா சபையில் நன்னா கவனிச்சிடுனு சொன்னா.

வஷ்மி அதோட அர்த்தமே அதான்மை சபையில் கவனிச்சிடுன்னா என்ன அர்த்தம்? வக்கர்த குறைக்காதேன்னு அர்த்தம். இது தான் மை ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் உள்ளுக்குள் இருக்கரவா வட்டு கொடுக்காத மனுஷா.

ஏன்னா பின்ன சொன்னாலே பாவம் அவர் திருமலையில் கஷ்டப்பட்டரார் நீ இதுக்காக பெரிசா ஒன்னும் பன்னாதேன்னு!?.

முண்டோம் முண்டோம் நீ செய்யறது ஏதோ செய்யப் போற. அதிகமா செய்ய மாட்ட இருந்தாலும் பரவாயில்ல நாம் எல்லாம் உள்ளுக்குள் ஒருத்தருக்கு ஒர்த்தர் ஒன்னு தான் அதனால் ஏத்துக்கிறேன் என்று அர்த்தம்மை அது.

என்ன்னா இது! இப்படி கூடவா மனுஷா இருப்பா?.

அவ தான்மை மனுஷா. சரி சரி தங்க காசு வெச்சிருக்கேன் எல்லாம் சேத்து வெச்சிருக்கன் சம்பாவனைக்குன்னு, வாத்தியார் ஆம்டையாலுக்கும் வெச்சிருக்கேன். போய்

நன்னா கரைபோட்ட பெரிய கரைபோட்ட புடவையா வாங்கிடு ஒன்பதரை கஜமா வாங்கிக்கோ அவசத்த பெருமன் அப்புறம் போரலன்னு திருப்பி கொடுப்போ.

எல்லாம் பார்த்து செய்யரேன்னா.

எதையும் குறைக்கப்படாது ஒரே புள்ள நன்னா பண்ணுவோம். வேணு பூணுல் போட்ட அப்பறமாவது நன்னா புரிஞ்சின்டு நடடா. கோவப்படாத பெருமானை புரிஞ்சுக்கோ ஆச்சார, அனுஷ்டானம் இலக்கணம். ஆனா முக்கியம் யார் என்றத தெரிஞ்சிக்கோடா இது தான் என்னோட உபதேசம்.

அப்பா எனக்கு எல்லாம் தெரியும். நான் எல்லாம் வாத்யாரன்ட கத்துக்கறேன் அவர் நன்னா சொல்லிதரார்.

நரசிம்மா இவன் உருப்பட்டாமாதிரி தான் போ. இவனால் நான் நினைப்பது நடக்கும் என்பது நிச்சயம் இல்லை. நான் கேட்கும் வரணை நீ எப்பொழுது தரப் போகிறாய்? நரசிம்மா கருணை காட்டப்பா, கருணை காட்டு என்று இவர்கள் உணவருந்த சென்றார்கள்.

அத்தியாயம்: 7

பையனின் உபனயனம் நன்றாக முடிவடைந்தது எக்குறையும் இல்லாமல் நன்றாக செய்தார் பிறகு இவர் மேலே தன் பணிக்காக திருமலை நோக்கி புறப்பட்டு சென்றுவிட்டார், பையனும் வாத்தியார் வீட்டில் உபநிஷத்துக்களையும், வேதங்களையும் மற்றும் பகவத் கிதை பற்றி எல்லாமும், பாகவதத்தை பற்றியும் எல்லாம் கற்றுக் கொண்டான், ஆச்சார அனுஷ்டானத்துடன் இருந்தான். முறைப்படி எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அதை அப்படியே பின் பற்றினான். (அதாவது இங்கே முறைப்படி என்பது அவனுக்கு எப்படி அந்த குரு சொல்லிக் கொடுத்தாரோ அதன்படியே அவன் குருவை போலவே தேர்ச்சி பெற்று வந்தான்) அதிக அறிவு படைத்தவன். அதாவது அதிகம் என்பது எல்லா வேதங்களில்

இருந்தும் எதில் இருந்தும் அவனால் எடுத்து சொல்ல முடியும் அந்த அளவுக்கு தேர்ச்சி பெற்றான்.

அம்மா!.

என்னடா என்ன வேண்டும் நோக்கு இப்போ?.
அம்மா நான் அரச சபைக்கு போகலாம் என்று இருக்கிறேன்.

என்னடா தீவர்ண்ணு அங்கு போய் என்ன பண்ணப்போற?.

ஆங்! போய் சமையல் வேலை பார்க்கப் போறேன் (சமையல் என்பது இங்கே கிண்டலாக சொல்வது)

என்ன?..

ஆமாம் அரசரிடம் பரிசாகரனாக போக போகிறேன்.

என்னடா சொல்ரே!?.

அம்மா நீ சரியான மண்டு உனக்கு ஒன்னும் புரியாது
இருந்துட்டு போறேன் மண்டு தானே.

ஆமாம் மண்டுவே தான் நீ. எதுக்கு போவேன் ?.

அது எதுக்கு போறியோ நேக்கு என்னடா தெரியும்.

அம்மா! வாத்தியார் என்னை அரசரிடம் அனுப்புகிறார், அனுப்புவதால் நான் அங்கே போய், பலர் இருப்பார்கள் நம் வாத்தியாரை போல் பல வாத்தியர்கள் அங்கே இருப்பார்கள். என்னிடம் கேள்வி எல்லாம் கேட்க போகிறார்கள் அதர்க்கு பதில் எல்லாம் சொல்லி அரசரிடம் பரிசு பெற போகிறேன்.

நீயாடா நீயா போய்போறே?.

பின் என்ன உன் தோப்பனாரா போ போறார், சொல்ரேன் இல்ல கேளேன்.

ஏண்டா எதுக்கு இப்படி எரிஞ்சு விழற?.

எடக்கு மடக்க கேள்வி கேட்டா பின்ன என்ன செய்யனும்?.

போய்ட்டு வாடா நல்லபடியா போய்ட்டுவா, ஆமா இந்த சின்ன வயசல?.

அம்மா நேக்கு பதினாறு வயசாகிறது தெரியுமோன்னோ?. இன்னும் சின்னவன் இல்ல எப்ப பாரு சின்னவன்னு சொல்லாதே, அவன் என் குழந்தனு முதல்ல சொல்லாதே. எனக்கு அது எல்லாம் பிடிக்கல. எவ்வளவு கத்துன்றுக்கேன், இதை எல்லாம் விட்டுட்டு என்னை குழந்தன்னு சொல்லாத.

ஏண்டா ஒரு தாயிக்கு நீ குழந்த தானே?.

போரும், போரும் இது எல்லா நிருத்திக்கோ. சும்மா சொல்லின்றுக்காத நாளைக்கு கல்யாணமானால் அவ எதிர இப்படி சொல்லி வெக்காதே. உன்னோட பெரிய தொல்லையா போச்சு.

ஏண்டா பெத்த அம்மா தொல்லையா போயிடுவாளா?.

இந்த மாதிரி எல்லாம் உளற்னா தொல்லை இல்லாம என்னவாம்?.

சரிதண்டாப்பா நான் பேசவே இல்ல. உங்க அப்பனுக்கும் நான் பேசப்படாது, உனக்கும் நான் பேசப்படாது நன்னா இருக்கு, ஆங் ரொம்ப நன்னா இருக்குடா போ, சரி நான் போய் கொஞ்ச அரியமத கொடுத்துட்டு வந்துடறேன்

எங்கம்மா பேறே?.

வழக்கமா சூத்ராலுக்கு கொடுக்க வேண்டியதுடா இது. அவன்தோ வருஷத்துல ஒரு நாள் அம்மனுக்குன்னு போடுவா அது ஏதோ கூழாம் என்னமோ பன்னுவாலாம். நேக்கு அது எல்லாம் ஒன்னும் தெரியாது. அந்த பேக்கட பக்கம் போய் போட்டுட்டா அவா எடுத்துண்டு போய்ப்பா. அத எப்பவும் செய்யர்துடா

ஓ! ஓ! இது என்ன புதிய பழக்கம்?. நம் ஆச்சார, அனுஷ்டானம் இல்லாமல் இது என்னது இது அரியமது கொடுக்கற வழக்கம்?.

டேய்! இது காலங் காலமா செஞ்சின்டு வரோம்டா. இதை செஞ்சி தான் ஆகனும். ஊரைகாக்கர தேவதையாம் ஏதோ கிராம தேவதையின்னு வச்சுக்கோ. ஏதோ நாம எல்லாம் நன்னா இருக்கட்டும் நீயும் இதுக்கு போரே அரசரை பார்க்க போரே இருக்கட்டுமே கொடுக்கலாமே?.

அம்மா உனக்கு நன்னா பைத்தியம் பிடிச்சிடுத்து. இது எல்லாம் ஒன்னும் போடப்படாது. நாம் எல்லாம் என்ன?, உயர்ந்த குலத்துல இருக்கோம் நாம போய் இது எல்லா செய்யர்தா?.

ஏய்! உங்க அப்பாவே ஒத்துண்டு இருக்கா.

அப்பா கதை வேற. நேக்கு இத எல்லாம் பிடிக்கல.

என்னடா கிராம தேவதை...

அம்மா நீ நம்மாத்துல பார்க்கறீயே நரசிம்மன்..?

ஆமான்டா பொருமாள்டா அது /

ஆ ந்அந்த நரசிம்ம பெருமாள் தான் அவருக்கு ஒரு பேர் தெரியுமோன்னோ?.

என்ன பேர்?.

ஊரைக் காத்தான் அப்படின்னு பேர் இருக்கு.

யாருக்குடா?.

அந்த நரசிம்மனுக்கு தான். இதை தெரிஞ்சுக்கோ. அவரே ஊரை காக்கும் போது இவாலுக்கு எல்லாம் என்னவாம், அம்மனாம், பிடாரியாம் இது எல்லாம் நமக்கு ஒத்து வராது போடப்படாது.

அடேய்! இது நல்லது இல்லடா வருஷத்துல ஒருநாள் அதுவும் இவ்னூண்டு ஒரு ஆழாக்கு தரப்போரன். எத்தனையோ பேருக்கு நாம சாப்பாடு போட்ரோம் இதில் என்னடா?

என்ன சொல்ரே நீ கொடுத்தே ஆகனும்ரியா?, நான் போடமாட்டேன் இதோ பார்ம்மா இனி இந்தாத்துக்கு நான் தான் பெரிவன். நான் சொல்ரதை நீ கேட்டு தான் ஆகனும் இந்த அம்மனுக்கு எல்லாம் போடப்படாது.

பகவானே! இவனுக்கு என்ன இப்படி வந்தது!. இவ்னூண்டு அரிசி கூட போடக் கூடாது என்றானே (இங்கே அரிசி என்பது அரியமுது அதை மனதில் நினைக்கும் பொழுது இப்படி நினைத்து கொள்கிறாள்) ஆ நான் என்ன செய்யட்டும்?. சரி இவனுக்கு தெரியாமல் தான் போட வேண்டும், இது கிராம தேவதைக்கு செய்வதுடா இதை விட்டு விடு இப்படி எல்லா தடுக்கப்படாது நமக்கு ஏதாவது கேடு வரும்.

அம்மா வரக் கேடு எப்படியும் வரத் தான் போகிறது. இது கொடுக்கறதனால் கேடு நிக்க போறது இல்ல. கொடுக்காத்தனால் கேடு வரப் போரதும் இல்ல. எதையாவது உளரிண்டு இதை எல்லா செய்யாத. இது எல்லாம் சூத்திரால்து. அவா செய்துக்கட்டும், எப்படியோ போய்க்கட்டும் அவாளாச்சு அவா தெய்வமாச்சு நமக்கு எதற்கு ?.

மெளனமாக அங்கே நின்று கொண்டு அவனையே

பார்த்தாள்.

அம்மா வேதனைப்படாத

ஏண்டா இவ்வளவுண்டுல வந்துத்தாடா?

அப்படி இல்லம்மா நாம் பகவானை நினைச்சாலேயே போதும் அந்த பகவான் நமக்கு எல்லாம் தருவான்.

ஏண்டா இந்த அம்மனும் நம்ம பகவான்னு நனச்சன்டு குடுத்துல்லாமே, நம் பகவானுக்கு செய்யறதா வெக்கலாமே?.

அம்மா நோக்கு அப்பாவோட சேர்ந்து, சேர்ந்து நன்னா பைத்தியம் பிடிச்சின்றுக்கு. ஆச்சாரத்தையே மறந்துட்ட. நாம எதுக்குமா செய்யனும்?, அம்மா அவாளுக்கு உரிய தேவதை அது. அவா போறா, அவா பூஜிக்கிரா புரியர்தோன்னோ?

என்னடா அது

அவ ஆராதிக்கிறா போதுமோன்னோ. அது எல்லாம் அவாள்தும்மா. நாம அதெல்லாம் செய்யப்படாது. நமக்கு அது எல்லாம் வேண்டாம்

அடேய்! இந்த கிராம தேவதைன்னா ஒரு தூய ஆத்மான்னு சொல்லுவாடா.

அம்மா! எதுவா இருந்தாலும் அந்த ஆத்மாக்கு நாம செய்ய வேண்டாம். நம்ம பகவானுக்கு செய்தா அந்த ஆத்மாவுக்கு அதுவே போய் செர்ந்துடும் நீ பெருமாளுக்கு செய் போ. உள்ளே போ சும்மா கேள்வி கேட்டுண்டு நிக்காத.

அட பகவானே! என்னையே இப்படி திட்ரானே ஏண்டா நாளைக்கு எனக்காவது சோறு போடுவியா?.

அம்மா தத்து பித்துன்னு உளராதே போ உள்ள இந்த மாதிரி உளர்னா உனக்கும் அழுது கிடைக்காது தான்

அடப் பாவி சண்டாளன் இப்படி சொல்றானே! வேனும் நேக்கு நன்னா வேண்ணுன்டா. அன்னிக்கே அந்த பிராமணன் சொன்னார் அதிகம் பாசம் வைக்காதே உன்னை அடிப்பான்னு நன்னாவே அடிக்கிர.

ஊம் என்ன மொரைச்சின்டே நிக்கிறே? இங்க போ உள்ள, சும்மா என்ன பாத்து மொரைக்காத, இதெல்லாம் போட்ற பழக்கம் வெச்சிக்கப்படாது. போ உள்ள. இன்னிக்கு இப்படி போட்டா இது வழக்கமாயிடும். நித்தம் ஒர்த்தர் வருவா நோக்கு இதெல்லாம் தெரியாது போ போ. உஞ்சரித்து பிராமணன் வந்தா பிண்ணயம் கொஞ்சம் போடு அவர் சப்பிடட்டும் நம்ம வர்க்கம் வளரட்டும் போ.

இத்துணுண்டுலயா வர்க்கம் அழிஞ்ச போறது. அடபாவி ஹா! இவனோடு யாரு பேசி ஜயிக்கிரது பகவானே! இதெல்லாம் என்ன செய்யலாமா செய்யப்படாதான்னு தெரியல. ஏதோ எங்காத்துலையும் செய்துண்டு இருந்தா இங்கேயும் செய்துண்டு இருந்தா பழக்கமா ஏதோ கிராம தேவதை கொடுத்துட்டு போன்னு சொல்லுவா. தப்பு இல்ல அதனாலன்னு சொல்லுவா. செய்திண்டு இருந்தேன் இந்த படுபாவி இதையும் கொடுக்க கூடாதுன்னு சொல்றானே?. பகவானே! இவனுக்கு எல்லாம் உணர்த்தனும், நீ என்னத்த உணர்த்துவ?. இவன் என்னத்த புரிஞ்சிக்க போரான்?. ஆமா அவ்ளோ வேதம் தெரியும்னனு சொல்றானே இந்த சின்னது புரியலையா இவனுக்கு! என்னமோ போ இந்த ஆமே மாறியிருக்கு நாம என்ன சொல்ல முடியும்?. இவன் வெச்சது தான் சட்டம் இப்போ ஊம்.

என்ன முனுமுனுத்துண்டே போற? பேசாம போ இனிமே இந்த கிராம தேவதை அது இதுன்னு வராத, எதுவும் போடாத போ போ.

இருந்தும்,இது எல்லாம் வழக்கமாக செய்வது நிருத்தக் கூடாது என்று இவன் வாத்தியார் வீட்டிற்க்கு போய்

இருக்கும் பொழுது தெரியாமல் கொண்டு கொடுத்துவிட்டு வந்தாள். அப்பொழுது அவள் மனதிலும் எண்ணினாள். இதை எல்லாம் ஒருத்தர் புரியவைக்க வேண்டும் இந்த மனிதர்களுக்கு, அதாவது இந்த வர்க்கத்தினருக்கு. முதலில் இவன் மன்றையில் ஏற வேண்டும். ஆச்சாரம், அனுஷ்டானம் எல்லாம் தெரிந்து வைத்திருக்கிறான். ஏன் எல்லாமே நன்றாக சொல்கிறான் இருந்தும் இவன் இப்படி செய்கிறானே எல்லா நல்ல குணமும் இருக்கிறது தானம் செய்ய வேண்டும் என்கிறான் ஆனால் பிராமணரை தவிர வேறு யாருக்கும் செய்ய மாட்டான். என்ன செய்வது எல்லோரும் மனிதர்கள் தானே? பாவம் என்று ஏன் இவன் கருதவில்லை! அது என்னவோ அந்த பகவானுக்கு தான் இதெல்லாம் தெரியும். ஊம் என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்தாள்

அத்தியாயம்: 8

என்ன பெரிவா திருமலை நோக்கி வந்து இருக்கிறீர்!?

ஓன்னும் இல்லைங்கானம் பெருமானை சேவிச்சிட்டு போலாம்னு வந்தேன், அப்படியே உம்மையும் பார்க்கலாம், உம்ம பையன் அரச சபைக்கு போய் ஆஹா! என்ன என்னன்ன பன்னான் பிரசாரகனாயிட்டான், ஊம் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றுட்டான். பெருமாள் அவனை கைவிட்டுடல நீர் பண்ண இந்த நரசிம்மர் ஜபமே உம்ம பையனை ரொம்ப ஒசத்திடுத்து, போமே நேக்கு எவ்வளவு திருப்தியா இருக்கு, மனசுல ரொம்ப சந்தோஷம் என்னுடைய சீடன் எவ்வளவு நன்ன வந்துருக்கான்னு

அப்படியா சரி நீங்கள் வளர்த்தல்லவா அது உங்களை போல எல்லாவற்றிலும் திறமையாக இருப்பான்.

என்னங்கானும் சந்தோஷமா நான் சொல்றேன், நீர் என்னமோ அப்படியா என்று விரக்தியா சொல்றீரே என்ன ஆயிடுத்து?.

ஊம் ஒன்னும் இல்லை, ஆர்த்துக்கு என்ன இருக்கு?. ஏதோ பகவான் கைங்கரியம் செய்துன்டு நான் பாட்டுக்கு இங்கே இருக்கேன். அவ்வளவு அங்கு என்ன நடக்கரது எனக்கு என்ன தெரியும்?

அரச சபைக்கு உம்மை கேக்காம அனுப்பினேன்னு கோவமா என்ன?.

பெரிவா இதெல்லாம் சொல்லக் கூடாது. நேக்கு எதற்க்கு கோவம்?. வரும் கோவமே இல்லை. உங்கள் சீஷ்யன் நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ள போகிறீர். நேக்கு என்ன?, நேக்கு எந்த குறையும் இல்லை. அந்த பெருமால் கைங்கரியம் ஒன்றே போதும் நரசிம்மன் எப்போழுதும் இருக்கிறான்.

என்னங்கானும் இப்படி இருந்தா நன்னாவா இருக்கு?. பற்றே இல்லாமல் இப்படி பேசுகிறீரே?.

ஊம் எல்லாம் தெரிந்த நீங்கள் இப்படி சொல்லாமா? நேக்கு பற்று இருக்கு, ஒரே பற்று தான் அது அந்த நரசிம்மனோடு மட்டுமே. வேற ஒன்னும் இல்ல.

என்னங்கானும் பிள்ளை, ஆத்துகாரி இவ எல்லாம் இருக்காலே?.

ஊம் இருக்கு, போயின்றுக்கு, நடக்கரது அந்த பகவத் விருப்பபடி நடக்கரது அவ்வளவு தானே.

என்னங்கானும் ஆனாலும் இப்படி நீங்கள் பேசப்படாது ரொம்பவும் தான் விரக்தியா இருக்கிற வேனும்னா கொஞ்ச நாளைக்கு கீழே வந்துடும்.

ஆங! நேக்கு ஒரு வேளை இந்த அடுப்படில் உட்காரலேனா மன அமைதியோ, திருப்தியோ இல்ல சந்தோஷமோ இருக்காது. இதோ பாருங்கானும் எத்தனையோ கல்யாணம், எத்தனையோ நல்ல காரியம் எல்லாவற்றிருக்கும் போய்

நான் பிரச்சாரம் பண்ணியிருக்கேன், தளிகை நன்னாயிருக்கு ரொம்ப நன்னாயிருக்குன்னு சொல்லுவா. ஏதோ பகவத் சொருபம், நரசிம்மன் செய்தான்னு சொல்லின்டு போய்ண்டே இருப்பேன் ஆனால் பாருங்கோ இந்த மனுஷாலுக்கு செய்வதோட அந்த பகவானுக்குன்னு இத்துனுண்டு அன்னம் செய்யறேன் (இத்துனுண்டு என்பது பெரிய அண்டா நாம் இத்துனுண்டு என்றால் ஒரு உருண்டை என்று நினைக்க வேண்டாம்) இந்த பகவானுக்குன்னு செய்யும் பொழுது ஆஹா! அதுல வர ஆனந்தம் இருக்கே இதோ பாருங்கானும் மனுஷா இருக்கா பாருங்கோ எதிர்ல உங்கள புகழ்வா பிறகு ஹங்கா என்னமோ செய்தார் நன்னா இருந்துது பரவாயில்ல அப்படின்னு எல்லாம் சொல்லுவா.

இல்லைங்கானும் நீர் நன்றாகவே தான் செய்கிறீர்.

உண்மை தான் ஆனால் என்னை பொருத்தவரையில் நேக்கு இந்த பகவானுக்கு செய்யர்து தான் திருப்தியா இருக்கு. எவ்வளவு சந்தோஷம் என்னமோங்கானும் நான் இங்கே ஒருவேளை இல்லேனாலும் என் மனசல திக்காடி போறது. பகவானுக்கு யார் தளிகை பண்ணுவா? யார் சாய்ப்பா? நன்னா பண்ணனுமே, என் பகவனுக்கு குறை இருக்கக் கூடாதே. பகவான் அதை நன்னா குசித்தாரனும், ருசிச்சி சாப்பிடனும், திருப்தியா இருக்கனும். திரு அமுது பகவான் ஏத்துக்கனும் பகவான் நன்னா ஏற்றுட்டார்ன்னா அதுல வர திருப்தி இருக்குபாரும் வேறு ஒன்னுமே இல்லை ஆமாம் கானும் நேக்கு பொண்டாட்டி பிள்ளை எல்லாம் மனசல இல்ல, இல்லவே இல்ல நேக்கு இருக்கிறது எல்லாம் ஒன்னு தான் இந்த பகவானுக்கு அமுது படைக்கனும் அது இந்த சீனிவாசன் கையால போகனும். சுயநலம் தான் இத்தனை காலம் அப்படி நனைக்கல, இந்த சீனிவாசன் பண்றான்னு நினைக்கல நரசிம்மன் தான் பண்றான். இதோ பாருங்கானும் இப்போவும் சொல்லேன் இத நரசிம்மன் தான் பண்றான் ஆனா இந்த சீனிவாசனுக்கு அதுல ஒரு திருப்தி, சந்தோஷம் நீர் என்னவோ சொல்லும் பொன்னும், பொருளும் கோடி நமக்கு கிடைச்சாலும் இந்த பகவானுக்கு

செய்யர சேவை இருக்கே ஆங் அதுக்கு சமமா எதுவுமே கிடையாது. இது என்னுடைய அனுபவம். பெரிவா நெறைய அனுபவித்திருப்பீர் நன்ன தெரிஞ்ச வா நீங்கோ.

ஊம் என்ன திருமலையில வேதாந்தம் வந்துடுத்தோ!?.

ஐயோ அப்படி எல்லா பெரிவா சொல்லக் கூடாது. உங்க அளவுக்கு எனக்கு வேதாந்தம் இல்ல ஏதோ நேக்கு இந்த பகவானுடைய இப்படியே இருந்து ஜக்கியமாயிடனும்னு தான் தோன்றது. பாருங்கோ இந்த மனசல இருக்கிர சந்தோஷம் இருக்கு பாருங்கோ அது தான் நாம் உண்மையிலேயே நாம் அனுபவிக்க கூடியது. ஒரு வேளை பெரிவா நீங்க எல்லாம் சொல்லுவேளே அந்த பேரானந்தம்னு, என்ன பொருத்தவரையில் இது தான் எனக்கு பேரானந்தம், அந்த பகவானுக்கு நம் திருக்கரங்களால், இங்கே நான்னு அகம்பாவத்துல சொல்லல, அந்த நரசிம்மர் மூல்யமா செய்து வைக்கறேன். எவ்வளவு ஒரு ஆனந்தம் ஆஹா! இதோ பாருங்கானும் ஆராதன முடிஞ்சதும் பொருமாள் நட எப்ப திறப்பா அதாவது தெற தெறக்கனும் அப்படின்னு பார்ப்பேன் திர தெறக்கும் பொழுது எல்லாருக்கும் எப்படியோ எனக்கு தெரியாது. ஆன நான் பார்க்கும் பொழுது பகவான் முகத்துல ஒரு களையே வரும் பாருங்கோ ஆஹா! இன்னிக்கு அமுது நன்னா இருக்கு பகவான் திருப்தியா ஏளியிருக்கார் அப்படின்னு நினைப்பேன், சில நேரம் முகம் ஒரு மாதிரி வாடலா இருந்தா ஒ! எதிலையோ உப்போ. புளியோ அதிக படுத்திட்டேன். பகவானுக்கு அது சரிப்படலை இன்னிக்கு சரியா ஏள்ளை அப்படின்னு எடுத்துப்பேன். ஆஹா! இதுல வர அளாதி இன்பம் இருக்கு பாருங்கோ ஒரு கன்று நாம கட்டி வைத்திருப்போம், அது எப்போ அவுப்பா நாம எப்போ அம்மாவோடைய பாலை குடிப்போம்னு ஒடும் பச பாலை குடிக்க. அதே போல தான் கானும் எப்போ திரையை தறப்பா அந்த பகவான் ரூபத்த பார்த்து ஆஹா! பகவன் நன்னா ஏளிர்க்கார் அப்படின்னு நினைக்கும் பொழுது பகவான் எதுக்கு மனுஷளை படைச்சிருக்கா அவனை ரசிச்சி ஆனந்தபட்ரதுக்கு தான் நம்மலை படைச்சிருக்கார்.

இது தெரியாத நாமோ எதை எதையோ பார்க்கறோம், எதை எதையோ கேக்கறோம் அவனை ரசிக்க தெரியனும். அவனை சொல் பார்த்து பார்த்து ரசிக்கனும் நேக்கு இது தவிர வேறு ஒன்னுமே தோண்டல் கானும்

உண்மையிலேயே திருமலை உங்களை நன்றாகவே மாற்றிவிட்டது ஆஹா சில வார்த்தைகள் நீர் சொல்லும் பொழுது நேக்கு அப்படியே கண்ணுல தண்ணி வருது ஜலமா கொட்றது உம்ம பக்திக்கு ஈடு இனையே இல்லை என்று கையை பிடித்தார்.

ஜயோ பெரிவா இப்படி எல்லாம் சொல்லக் கூடாது நரசிம்மா நரசிம்மா அந்த நரசிம்மன் தான் என் உள்ளத்தில் இருக்கிறான் அவன் தான் எல்லாம் செய்கிறான்.

இதோ பாருங்கானும் வேதம், புராணங்கள் இதிகாசங்கள் எல்லாம் உங்கள் பையனுக்கு கற்று கொடுத்தேன், அவன் வென்று வந்தான் என்று அகம்பாவத்தில் இங்கே வந்தேன், பார்த்தாயா நான் கற்று கொடுத்தது தேர்ச்சி பெற்றது என் பெயரை சொல்ல ஒரு சீடன் என்று சொல்லலாம்னனு வந்தேன் ஆனால் அத விட பக்தி, உண்மை இதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை உம்மை பார்த்து தான் ஜயா புரிந்தேன் உண்மையிலேயே சொல்ரேன் மனசார சொல்ரேன் நீங்கோ உயர்ந்த வா தான் பர்சாரகரா இல்லை பகவானோடைய திருமகளுக்கு சமமானவர்.

ஜயோ பெரிவா இப்படி எல்லாம் என்ன உயர்த்தி தயவு செய்து பேசாதீங்கோ. அவ்வளவுக்கு நான் எதுவுமே இல்லை உம்மளவுக்கே இல்லை. உம்மை போல வேதங்களும், மந்திரங்களும் நேக்கு வாயில் வரதே இல்லை. நக்கு வரது எல்லாம் நரசிம்மன் தான் அந்த திருவாராதனம் மட்டும் தான் வேறு என்ன நான் சொல்ரேன் வேறு என்ன பண்றேன் என்னவோ நேக்கு அந்த பகவான் மீது ஒரு அலாதி பிரியம். தெரியேலனா அப்படி ஒரு உசர வெச்சின்றுக்கேன் அந்த பகவான் மேல ஒவ்வொரு நாளும் தான் நினைக்கிறது

என்னை என்ன படைச்சானே அவன் இன்னும் பாராட்டனும் போல தோன்றது. ஏன்னா இன்னிக்கு அதரசிக்கர்த்துக்கு எனக்கு வாய்ப்பு கிடைச்சிருக்கு. மனித பிறவி எவ்வளவு கஷ்டமானதுன்னு நினைச்சேன் சில நேரம் தளிக பண்றச்சே அப்படி தோனும், இது என்ன அடுப்படில் வெந்து இப்படி செய்ரோம் ஆனா பாருங்கோ இந்த பகவானுக்கு செய்யும் போழுது ஆஹா!இதுவும் உயர்ந்தது தான் நம்மை இப்படி படைத்திருக்கிறானே எதற்காக அவனுக்கு சேவை செய்ய நினைக்கிறேன் சந்தோஷப்படரேன் ஆமான்னா சில நேரம் உம்மை எல்லாம் போல் வாத்தியர்தனம் செய்து அப்படியே ஆயிர்த்து என்று போய்விடலாம் நாம் பார் கட்டை முட்டி கொண்டும் அடுப்பில் வெந்து கொண்டும் செய்ய வேண்டுமே அப்படின்னு நினைச்சதுன்டு. உண்மை. ஆனா இங்கு வந்தப்பரம் இது கேவள தொழில் அல்ல இதுவும் உயர்ந்த தொழில் தான் அப்படின்னு நினைச்சின்டேன்னா. இதோ பாருங்கோ செய்யறது எதுவானாலும் அது பகவானுக்கு பிரீத்தியோடு செய்தா அது நிச்சயம் நமக்கு உள்ள திருப்தியை தரும். அந்த பகவான் விருப்பபடி நாம் போனால் நமக்கு சஞ்சலமே ஏற்ப்படாது. அன்னிக்கு நான் இத ஒத்துக்கலேன்னா என்விருப்பபடி இருந்துன்டேன்னா இன்னிக்கு இந்த சந்தோஷம் எனக்கு கிடைச்சிருக்குமா?. அன்னிக்கு அந்த பகவான் அழைத்தான் ஒடி வந்துட்டேன். அவன் விருப்பபடி நடந்துன்றுக்கேன் நேக்கு இந்த பகவானை தவிர வேறு எதுவுமே தெரியல நரசிம்மா, நரசிம்மா நரசிம்மா நேக்கு அவன் தான் எல்லாம்.

ஆமா பிள்ளை, பெண்டாட்ட என்ன பண்றது ?.

அவாள நான் ஒன்னும் சொல்லலையே, அவாளுக்கு எப்படி இஷ்டமோ இருக்கட்டும் அவளுக்கு வேனுன்னா என்னோடு வந்து இருக்கட்டும் அவனுக்கு வேனுன்னா என்னொடு வந்து இருக்கட்டும் நா வேண்டானு சொல்லலையே! ஏதோ பகவான் அருளாள இங்கே எல்லாம் நன்னா தான் இருக்கு அவனும் வளரந்துட்டான் ஒன்னும் பிரச்சனை இல்ல நன்னா இருக்கலாம்.

அதை தான் சொல்ல வந்தேன் கானும், பையன் வளந்துட்டானே ஞாபகம் இருக்கோன்னோ?.

ஆ பேஷா நன்னா ஞாபகம் இருக்கு வளந்துட்டான் தான் இப்போ பதினாரு வயசு இருக்கும்னு நினைக்கிறேன்

என்ன உம்ம பையனுக்கே வயசு நினைக்கிறேன் எனகிறீர!?.

இல்ல பதினாரு வயசு தான் நினைக்கிறேன்.

ஆமா இன்னும் இரண்டு வருடத்தில் நாம் மண முடிக்க வேண்டாமா?.

தராளமா செய்யனும் பெரிவா நீங்க எல்லாம் விட்டுவா போறிங்கோ சொல்லுங்கோ.

அதாங்கானும் அதனால் தான் வந்தேன், சரி பெருமாலையும் பார்த்துட்டு உம்மிடமும் பேசிட்டு போகலாம்னு தான் வந்தேன்.

அது தானே பார்த்தேன் சோழியும், குடிமியும் சும்மா ஆடாதுன்னு சொல்லுவான்னு மனசுல நனச்சுன்டார் ஆனா சொல்லலை.

சொல்லுங்கோ என்ன சொல்லுங்கோ.

இல்ல என்ன பார்க்க வந்தது பத்தி சந்தோஷம் என்ன வேணுமோ சொல்லுங்கோ என்னால் முடிஞ்சத செய்யரேன்

ஓன்னும் இல்லங் கானும் நமது என்னோட முத்த பொண்ணு இருக்கானே?.

சொல்லுங்கோ.

அவ ஸ்ரீவத்ச கோத்திரம்.

சரி நம்ம கோத்திரம் இல்ல சரி .

அந்த பெண்ணுக்கு ஒரு பெண்ணு இருக்கா பார்க்க வட்டஷனமா நன்னா இருப்போ ராஜாத்தி மாதிரி இருப்போ அதனால் ராஜம்மான்னு பேர் வெச்சிருக்கா பார்க்க நன்னா அழகா இருப்போ, ராஜின்னு கூப்படரது வழக்கம்

சொல்லுங்கோ என்ன பண்ணனும் சொல்லுங்கோ.

இதோ பாருங்கானும் அவ சத்த சுமாரானவா தான், உம்மை போல அவானும் ஒரு பர்ச்சாகரர் தான், உமக்கே தெரியும். ஊர் தான் தள்ளி இருக்கா, வேற ஊர்ல. அந்த பெண்ண நம்ம பையனுக்கு வேணுக்கு கொடுத்துடலாம்னு நினைக்கறேன், இருந்தாலும் தோப்பனார் உம்ம கேக்காம செய்யலாமோ, தப்பில்லையோ?.

சரி சொல்லுங்கோ நான் என்ன செய்யட்டும்?.

ஒன்னும் இல்லை சரின்னு சொன்னா பார்க்கறேன்.

அது சரி நாம ஜாதகம்..

எல்லாம் பார்த்துட்டேன். எல்லா பொருத்தமும் இருக்கு, நன்னா இருக்கு. பொருத்தம் திவ்யமா அதெல்லாம் ஒன்னும் கொறைச்சல் இல்ல. அப்புறம் என்ன தோப்பனாரை கேட்காமல் நான் முடிவு எடுக்க முடியுமோ, பையனை என்னமோ நான் நம்மாத்துலயே வளர்த்துருக்கேன் இப்பொழுது பெரிய வாத்தியாராக்கி இருக்கேன் அரச சபை வரையிலும் அனுப்பிச்சிருக்கேன் என் பின்னைகளுக்கு எல்லாம் சொல்லி இருக்கலாம், உம்ம பின்னையும் என் பின்னையா எடுத்து செஞ்சிருக்கேன்

இத்தனை கே எதர்க்கு? உமக்கு ஆதாயம் இல்லாமையா செய்தீர்? என்னவோ ஊம் போகட்டும் இவையும் மனசில் பேசி கொண்டார். சரி சொல்லுங்கோ நான் என்ன

செய்யட்டும்?.

ஒத்துண்டா போதும், இதோ பாருக்கோ அவாளால சீறு, சினத்தி அவ்வளவு செய்ய முடியாது பார்த்துக்கலாம் செய்யர அளவுக்கு செய்யட்டும்னனு உட்டுடலாம்

அதானே பார்த்தேன் இதே உம்ம புள்ளைக்கு என்றால் ஒப்பு கொள்ள மாட்டார். என் புள்ளை தானே என்று பேச வந்திருப்பீராக்கும் எதுவோ ஊம் நரசிம்மா, நரசிம்மா என்று மனதில் நினைத்து கொண்டார் இதுவும் சொல்லவில்லை.

என்ன பதிலே பேசாமல் இருக்கிறீர்

எனக்கு பேச ஒன்றும் இல்லை பெரிவா சொன்னா ஒத்துக்க வேண்டியது தான். எல்லாம் நீரே பேசி முடிவெடுத்துகுங்கோ எப்போ கன்னிகா தானம்னனு சொல்லுங்கோ அந்ந நேரம் பார்த்து வந்துடரேன். எதோ ஒரு ஐந்து, ஆறு நாள் கீழே வந்துட்டு ஆம்டையாள அழைச்சின்டு மேல வந்துடரேன் பிற்பாடு அவ ஆஇரண்டு பேர் பாடு.

அதுவும் நல்லது தான் கானும். வயசான பிறகு நாம எல்லாம் மாட்டு பெண்ணுண்ட இருக்கப்படாது

இவர் சொல்ரார் இவர் மட்டும் இருக்கலாம் நாங்கள் இருக்கக் கூடாது. ஏன்னா வர பெண் ஆவாத்து பெண் இல்லையோ? எதனா நாம படுத்திடோம்னா ஊம் சரிதான் மனுஷன் சுயநலக்காரன் தான் இப்படியாவது போகட்டும் நமக்கு என்ன. என்று எண்ணியவாறு, அது சரி பையனை ஒரு கேள்வி..

கேட்டுட்டேனே கேட்காமலா இருப்பேன்? கேட்டுட்டேன். அப்பா ஒத்துண்டா பண்ணிக்கிறேன்னு சொன்னான். எல்லா தோப்பனார் கையில இருக்கு, தோப்பனார் ஒத்துண்டார்ன்னா நாம பண்ணிடவேண்டியது தான்

ஓ! அப்படியா சரி நீங்கள் எல்லா ஏற்பாடையும் செய்யுங்கோ நான் வந்துடனேன் வந்து கல்யாணம் நல்லபடியே செய்துடுலாம்.

ரொம்ப சந்தோஷமா போச்சு ஏங்கானும் இன்னிக்கு ஏதாவது ஒரு பிரசாதம் அதாவது பெருமானுக்குன்னு ஏதாவது நல்லதா ஒன்று பன்னிடுங்கோ நெறயோ நெய்யை விட்டு வெண்ணையை விட்டு காய்ச்சி பன்னுங்கோ. என் செலவுல இருக்கட்டும், தரேன். நன்னா சக்கரபொங்கல் பண்ணி, முழங்கை வரையில நெய் வழியனும் அந்த மாதிரி பண்ணுங்கோ. நான் அதர்க்கு என்ன, என்னவோ தந்துர்றேன் இங்கே எங்காத்துகாரா இருக்காலே அவகிட்ட சொல்லி தர சொல்றேன். நெறைய முந்திரி பருப்பும், பாதாம் பருப்பும் போடுங்கோ அந்த திராட்சையும் போடுங்கோ நன்னா பாக வெல்லத்தை காய்ச்சி நன்னா பண்ணுங்கோ பகவானுக்கு சந்தோஷமான செய்தி நாம கொடுக்கறோம் கூடவே இதையும் கொடுக்கனும். ஊம் சரி நான் களம்பறேன். எல்லாம் சரி தானே? நிச்சயதார்த்தம் வெக்கனுமே?

சொல்லுங்கோ அதர்க்கும் வந்துடுரேன் எப்ப? எப்ப சொல்ரேலோ எல்லாம் செய்துடுலாம் .

சரி சரி நான் வரங்கானும். நீர் இங்கேயே பகவத் கைங்கரியம் செய்யும். மத்தவை எல்லாம் நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம்.

ஆ! ஆ பேஷா பார்த்துக்கோங்கோ /

அவரும் புறப்படுகிறார்.

பெருமாளே ஹௌம் உன் பையன் வளர்ந்துவிட்டான் அவனுக்கு திருமணமாம் எல்லாம் வாத்தியார் செய்து விட்டார், ஏதோ பெருமையாக செய்ததை சொல்கிறார் என்று பார்த்தேன் பிடியோடு தான் வந்து முடித்தும் வைத்திருக்கிறார். எங்கே சீடன் வேறு யார் கையிலாவது போய் விட போகிறானோ என்ற பயத்தில் சட்டு, புட்டு

என்று பார்த்து முடிவெடுத்திருக்கிறார். ஊம் பரவாயில்லை, பெருமானே நரசிம்மா! இதுல் ஒன்னு பார்த்தியா பையனுக்கு பெண்ணு தேட்ற கஷ்டம் கூட நீ நேக்கு தரல அதையும் நீ எப்படியோ வெச்சுட்ட. அது தான் சொல்றது உன் கைங்கரியம் பண்றவா, மனசார பண்றவாளுக்கு நிச்சயம் எந்த கஷ்டமும் ஏற்ப்படாது. அந்த மனசல நல்லதையே நனைச்ச பண்ணா பகவத் கைங்கரியம் என்றுமே நல்லதாக தான் திகழும். நரசிம்மா! நான் எதுவுமே எதிர்பார்க்கல நேக்கு எதுவுமே வேண்டாம் நான் கேட்கறது ஒன்னு தான் இவாலை எல்லாம் திருத்து .இதுக்கு ஒரு பிறவி எடு வா. ஒரு அவதாரம் எடுவா. வந்து செய். மத்தது நேக்கு ஒன்னும் வேண்டாம். சதா உன்னை தியானிக்கனும் உன்னோடயே இருக்கனும் இவா எல்லாம் வேண்டாம். நேக்கு பிடிக்கல. நேக்கு இந்த இடம் போதும் இந்த இடத்திலேயே உனக்கு நான் சேவ செய்துண்டு இருந்தா போதும், வேற ஒன்னுமே வேண்டாம்.

அத்தியாயம்: 9

நிச்சியதார்த்தம் என்று தேதிகள் குறிப்பிடப்பட்டது.

தான் கீழே வந்தார் . என்னப்பா வேணு நிச்சயதார்த்தத்துக்கு எல்லாம் தயாரா இருக்கியா?.

அப்பா இதுல் தயாராகர் துக்கு என்ன இருக்கு?. பெண்ணாத்துகாரா அவா தான் தயாரானோம் நமக்கு என்ன இருக்கு?, ஆமாம் பா நான் ஒன்னு கேக்கனும்னு நெனைச்சேன்.

சொல்லுப்பா என்ன கேட்கனுமோ.கேளேன்.

ஆமா நீர் பாட்டுக்கு ஒன்னும் வேண்டாம் னு சொல்லியிருக்கியாமே?.

ஆமான்டா உனக்கு சொல்லி கொடுத்த குரு, வாத்தியார், எல்லாம் அப்படி இருக்கும் போது அவர் வந்து என்ன

கேட்கும் போது நா வேண்டான்னா சொல்ல முடியும்?.

நன்னா இருக்கு ரொம்ப நன்னா இருக்கு. நீங்கோ சொல்றது நன்னா இருக்கு. நீர் வாழ போற்றா இல்ல நான் வாழ போறேனா அவருடன்.

என்னடா சொல்றே புரியலியே

ஆங்! நன்னா இருக்கு போங்கோ, வேண்டான்னு நீங்க ஏன் சொன்னீங்கோ?.

என்னடி! என்ன சொல்றீங்கோ ரெண்டு பேரும்?.

ஆங்! சீரெல்லாம் வேண்டாம்னனு சொல்லி இருக்கேள்

நானா! நான் எப்படா சொன்னேன்?, அவளால சுமார செய்ய முடியும்னார் சரி என்ன செய்யட்டுமோ செய்யட்டுமே அப்படின்னு தானே சொன்னேன்.

நன்னா இருக்கு பா. ரொம்ப நன்னா இருக்கு நீர் சொன்னது. நான் அரச சபை வரையிலும் போய் எவ்வளவு பரிசு வாங்கி இருக்கேன் பார். இன்னும் ஆங்காங்கே அழைப்பு வருது. ஆங்காங்க போறேன். சீர் சென்ததியே வேண்டானு சொல்லி இருக்கியே! அப்படி எதுக்கு இந்த கல்யாணம்?. நான் என்ன உன்ன போல பரிசாரகனா?

அதேய்! தொழிலை கேவலப்படுத்தாதே. அதுல எவ்வளவு ஆனந்தம் இருக்கு தெரியுமா?.

ஆஹா! அது நோக்கு. அதே போல நேக்கும் என்னுடையதுல ஆனந்தம் இருக்கு அது தெரிஞ்சிக்கனும்.

சரி என்னடா சொல்ல வர?

அப்பா இப்படி எல்லாம் பன்னா நேக்கு பிடிக்கல்.

அனாவசியமா நீங்கோ இது வேண்டாம், அது வேண்டாம்து சொல்ரது நன்னால்ல.

ஆமான்னா நீங்க ஏன் சொன்னேன்?. நீங்க சொல்லாம இருக்கலாமோன்னோ?. என்ன, என்ன வேண்டுமோ கொடுக்கட்டுமே. அவா மட்டும் சட்டமோடு வாங்கலை?. நம்ம கிட்ட என்ன வாங்காம இருந்தா?. வாத்தியார் ஆத்துல உபநயனத்துக்கு எவ்வளோ வாங்கினா? நமக்கு மட்டும் என்னவாம இத்துனுண்டு செய்யறது?. நன்னா தான் செய்யட்டுமே.

என்னை ஏன் இப்படி பொறுச்சி கொட்டர?.

நன்னா இருக்கு பொருச்சி கொட்டாம என்ன பண்ணுவாளாம் இப்படியா செய்யறது நீங்கோ?.

நான் என்ன டை செஞ்சேன் நான் ஏதோ அங்கே பகவானுக்கு கைங்கரியம் செய்துண்டு இருக்கேன். அந்த பிராமனன் வந்து எதையோ சொன்னான் சரின்னேன் அதுக்கா என்ன இப்படி திட்றே?.

ஆமாம்பா நேக்கு பிடிக்கல நான் சொல்லிட்டேன் .அவ நன்னா செய்யனும், என்னுடைய அந்தஸ்து என்ன? நாளைக்கு நான் கெளரவமா போக வேண்டாமா? சரி அவ அப்பா பர்ச்சாரகர் தான் அது தப்பி இல்ல அதுக்காக பெண்ணுக்கு நன்னா செய்யப்படாதா என்ன?. நன்னா தங்க காசுகள் கொடுக்கட்டும், இதோ பாருப்பா நேக்கு சங்கிலி போட தான் வேணும், இரண்டு மோதிரம் தரத் தான் வேணும். வெள்ளி பாத்திரங்கள் எல்லாம் வேணும் இப்பவே சொல்லிட்டேன். இனேலாம் உனக்கு நீ எடுத்துண்டு போ. நேக்கு எல்லாம் வேணும்

அடேய்! நேக்கு அப்புறம் நோக்கு தானடா வரப் போறது?.

இருக்கட்டுமா நேக்கு நாலு புள்ள பொறந்தா கொடுக்க

வேண்டாமா நானும்?.

இது என்னடா அக்கிரமம்? அவர் உனக்கு குருடா.

அப்பா! குரு தான். அவராத்து பொன்னுனா சொல்லனும். இது அவ ஆத்து பொன்னு இல்ல. அவ பொன்னு வயத்து பெண்ணு, செய்யட்டுமே என்ன இப்போ?.

நல்ல இடத்துல நன்னாவே வளர்ந்து இருக்க அவா குணம் அப்படியே இருக்கு

அதனால தான் நான் கேக்கறேன் அவாளே கொடுக்கட்டுமே?. ஏன் பெண்ணு கஷ்டப்பட்டரான்னு இவர் தான் எடுத்து கொடுக்கட்டுமே. ஆஸ்ததி நெறைய தான் வெச்சின்டு இருக்கார் இவர் கொடுத்துட்டு போட்டம். அப்பா என் பேர்ல நிலம் எழுதி வைக்க சொல்லுங்கோ, தெரியுமோன்னோ இப்படி எல்லாம் நான் வெறும ஒத்துக் கொள்ள மாட்டேன்

யார் கிட்ட போய் நான் என்னடா சொல்லட்டும்?. நரசிம்மா! நான் மலையிலேயே இருந்து இருக்கலாம் போல் இருக்கே கீழே வந்தால் இப்படி பண்ராளே இவா!?.

ஆமாம்பா எனக்கு இது எல்லாம் அவா செய்யனும்.

ஆமான்னா இத்தன நாள் தான் நாம கஷ்டப்பட்டோம் நமக்கு எதுக்கு இனி கஷ்டோம்?.

ஏண்மை இப்போ என்ன கொறைஞ்சுடுத்து? இந்தாத்துல எல்லாம் நன்னா தானே இருக்கு?.

அது சரி நா. இப்ப என்ன? நமக்கு செய்யறது செய்யட்டுமே, இன்னிக்கு புள்ள நன்னா தலை துக்கி இருக்கான் பார்த்தர் வாணாவ தலையில கெளத்துட்டர் அந்த வாத்தியார். நன்னா இருக்கு ஆரம்பத்திலேயே நான் நனைச்சேன் இத பண்ணுவார் அவர்ன்னு, பண்ணிட்டர். எந்த ஏமாந்த பிராமணன் ஆப்புடுவானா என்று பார்த்தார் நன்னா

அப்புண்டேள்.

என்ன இந்த கல்யாணத்துக்கு எனக்கு எதுவுமே சம்பந்தம் இல்ல. இவன் தானே ஒத்துண்டான்?.

ஆமாம்பா பெண்ண பார்த்தாயா பிடிச்சிருக்கான் னு கேட்டார், புடிச்சிருக்குன்னு சொன்னன் அதோடு முடிஞ்சது. என்ன செய்ய போறார்னு நானும் கேக்கல. நீ என்ன எல்லாம் கேக்க போறேன்னு அவரும் கேக்கல. ஏன் கேக்க வேண்டியது தானே என்னவிட பெரியவர் தானே?. இவாத்து புள்ளைகளுக்கு இவா கேக்க மாட்டா? அந்ந மாதிரி எனக்கு கேக்க வேண்டியது தானே? தனக்கு ஒரு சட்டமாம்

அடேய்! அடேய் நிறுத்துடா. உனக்கு எல்லா சொல்லி கொ...

அப்பா! சொல்லி கொடுக்கர்து வேற. அவர் பேர இன்னிக்கு நானும் கொண்டு வரல அது யார் செய்யரா? அவ புள்ள மக்கு ஒன்னுக்கும் இவர் சொல்லி கொடுக்கறது மன்றையில ஏறல. அத அதர்க்கு எதையோ சொல்லிக் கொடுத்து ஒடின்றுக்கு காலம். புள்ளைகளுக்கு எல்லாம் நன்னா சேர்த்து வெச்சுட்டார். இப்போ யார் யார் ஆப்புட்ரா ஏமாளிகள் பன்னிரெண்டு திருமண் சாத்திடுலாம்னு பாக்கறார். என்ன நனைச்சன்டு இருக்கார் அந்த பிராமணன்?. சாத்திக்க நான் என்ன ஏமாந்தங்களியா என்ன?. நன்னா இருக்கு போ, நீ சாத்திக்கோ. உன்ன சாத்தர்துக்கு தான் நெறைய பேர் இருக்கா சாத்திக்கோ. சதா பகவான் நரசிம்மன்னு இருப்ப, அதனால நீ சாத்திக்கோ நான் சாத்திக்க முடியாது.

அடேய்! அடேய் குரு டா சத்த பொருடா, அவ்ளோ வேதாந்தம் கத்துண்டு...

அப்பா வேதாந்தம் கத்துண்டது யார்ன்ட? குருண்ட அதே போல் தான் இப்படி வாழவும் கத்துண்டது அவர் கிட்டதான். அதனால நான் கேக்கறதல தப்பே கெடையாது.

இதுக்கு நான் ஒன்னும் பதில் சொல்ல முடியாது. நரசிம்மா! அதுவும் உண்மை தான். அவருக்கு இருக்கிற அத்தன மண்ட கர்வமும் இவனுக்கும் அப்படியே ஊறியிருக்கிறது, ஏன்ற லஷ்மி ஒழுங்கா நீ ஆத்துல சாதம் போடக் கூடாதா?. அங்க தானா அவன் சாப்பிடனும் அதே புத்தி தானா வரனும்?.

இதோ பாருங்கோநா இங்கே சாதம் போட்டாலும் சரி, நான் கேப்பேன் என் புள்ளைக்கு என்ன குறையாம்? கண்ணுக்கு அழகா லட்சனமா, எத்தன அழகா இருக்கான்! என்னமோ ராஜாவாம் ராஜம்மாவாம் என்னத்த ராஜம்மா?. அது போல நூறு ராஜம்மாவ என் புள்ள பார்க்கலாம், அதவுட அழகா இருக்கான் போருமோன்னோ அதனால நேக்கு தெரியாது அவன் என்ன கேக்கரானோ அது செஞ்சி தான் ஆகனும். இருக்கறது ஒரே புள்ள, அந்த புள்ளைக்கு செய்யர்துக்கு என்ன கேடாம்?. மாமியார் ஓர்த்தி தான் நீங்கனோ மேல.

அந்த ஓர்த்தி போதாதா எத்தனைக்கு சமானம் இந்த ஒத்தி ஹப்பா?.
என்ன முனு முனுக்கறேன்.

நான் ஒன்னும் முனுமுனுக்கலேடி நான் ஏன் தான் மலையை விட்டு இறங்கினேனோன்னு இருக்கு.

ஏறி உட்கார்த்து இருக்க வேண்டியது தானே?. புள்ளைக்கு கல்யாணம்னு நனைச்சின்டு மேலேர்ந்தே ஒரு அச்சதையை தூக்கி போட்டுட வேண்டியது தானே? வந்தட்டர் பிராம்னன், எது கேட்டாலும், நேக்கு தெரியாது, நான் சொல்லல, நான் போகலன்னு சொல்றத்துக்கு. நேக்கு அது எல்லாம் தெரியாது நீங்க போயி வாத்தியாரின்ட பேசி எப்படியாவது நெலம் வாங்கி தரேல்.

என்னை இது எல்லாம் கடக்க அப்பாவியா இருக்க என்ன போய் அங்கே அனுப்பறே?. அதோ பாரேன் சூத்துரால்லாம் ஒன்னு செய்வாளாம்

என்னனா?.

மந்தைக்கு போவாலாம். தீர்ண்னு ஒரு ஆட்டை பிடிச்சிப்பாளாம் நேர கொண்டு வருவாளாம் அந்த கல்லு முன்னாடி நிறுத்தி தண்ணீ தெளிப்பாளாம். தண்ணீ தெளிச்சவுடனே என்ன ஆகும் ஆடு மெய்சிலுத்துக்கும், ஆ இந்த ஆடுதான் வெட்டனும் அப்படின்னு வெட்டிடுவாளாம். அப்பாவி ஆடு பாவம் எங்கேயோ இருந்து இங்க வந்து பலியாகும் பாவம் அதே போல தான்மை நானும் தேமேன்னு பெருமாளுக்கு நான் அங்கே மேல பண்ணின்று இருந்தன். என்ன கீழே இறக்கி வா வான்னு சொல்லி வந்தவுடனே இப்படி இரண்டு பேரும் பில்லு பில்லுன்னு பிடிச்சிக்கிறீங்களே நன்ன இருக்கு போங்கோ நான் மலைக்கே போறேன்.

இதோ பாருப்பா நீ மலைக்கான போ, அதுக்கு அந்தான்டையாவது போ, நேக்கு தெரியாது. நான் சின்ன பையன் நான் போய் கேக்க முடியாது.

அடேய்! இது என்னடா நியாயம் ? அப்ப தான் சொல்றது நீ கேட்டு போயேன்

அதுவும் கேக்க முடியாது.

என்னடா செய்ய சொல்றே ?.

நீங்க போய் பேசறீங்கோ

என்ன பேசனும்

இதோ பாருங்கோ நேக்கு கொஞ்சம் நலம் கொடுக்கனம், நன்னா நகைகள் எல்லாம் போடனும். நான் சொன்னா மாதிரி எனக்கும் நகை போடனும். இதெல்லாம் ஒத்துக்கர்தா அவாள சொல்ல சொல்லனும்.

இப்ப என்னடா குறை உனக்கு?. நக தான் பண்ணின்று

இருக்கியே!

அது என்னிது நான் பண்ணின்டது. அவ அப்பா என்ன தராலாம் எனக்கு?

என்டா பெரத்தியார் சொத்துக்கு ஆசப்படர

நன்னா இருக்குமா, நன்னா இருக்கு இவர் சொல்றது. நீங்க பெண்ணாத்துக்காரால அல்லது பிள்ளையாத்துக்காராளா?

இப்ப என்னடா பண்ண சொல்றே?

நீங்க போய் பேசறேல். பேசி நேக்கு வாங்கி தரீங்கோ தெரிமோன்னோ?

என்ன வாங்கி தரனும்?

நெலத்தை வாங்கி தரனும் அவ்வளவு தான். நான் சொல்றது எல்லாம் சொல்ரீங்கோ நன்னா பண்ண சொல்லுங்கோ. பத்து நாள் கல்யாணம் போறாது பதினெஞ்சி நாளாக்குங்கோ. என்ன அது இவாஞ்கு என்ன பதினெஞ்சி நாள் செய்யட்டும். நன்னா செய்ய சொல்லுங்கோ. இப்ப நிச்சயதார்த்தம் அஞ்சி நாள் போதாது, ஏழு நாள் வெக்க சொல்லுங்கோ. நன்னா பண்ணுங்கோ, இதெல்லாம் சொல்லுங்கோ

நரசிம்மா! நரசிம்மா இது, இதுவர்லும் நேக்கு அப்படி அதிகாரம் பண்ணி எல்லாம் பழக்க இல்லடா. இது செய், அது செய்னு சொல்லி நாம கேக்கப்படாது டா. நமக்கு மரியாதை இருக்காது பிறகு.

ஆக்கங் இப்ப மட்டும் என்னவாம்?. நானும் அந்த வாத்தியாருக்கு சமானமா நிக்கனும். எல்லாம் செய்ய சொல்லுங்கோ, போய் கேளுங்கோ அந்த வாத்தியார்ண்ட. கொடுக்கட்டும், என்ன வாங்காமயா இருக்கார்? எத்தன பேர்ண்ட வாங்கரார்? எத்தன மக்கு முண்டம் வறர்து அங்க,

அதுக்கு எல்லாம் பாடம் சொல்லி தரேன்னு சொல்லிட்டு மூட்டை, மூட்டையா அரியமுது வருது மொத்தமா வாங்கி வெச்சிக்கரார்.

டேய்! குறை சொல்லப்படாது டா, குருவை கொற சொல்றது மகாபாவம்டா. இவ்ளோ வேதாந்தம் கத்துண்டியே இதெல்லாம் தெரியாதா நோக்கு?

நன்னா தெரியும், அந்த குருவும் ஒழுங்கா இருக்கட்டும். போங்கோ, நேக்கு அது எல்லாம் தெரியாது நேக்கு ஞானமும், அறிவும் வளர்ந்து இருக்குது. பகவான் தந்து இருக்கார் அதை இவர் பயன் படுத்தின்டார் அவ்வளவு தான்.

அப்பா! அவரே மேல் அவரையே மிஞ்சிடுவாய் இந்த திருப்பதி உருப்படுமா? பகவானே நரசிம்மா! இப்படியா ஒரு புள்ளைய உருவாக்குவு? நான் எப்படியோ கனவு கண்ட இந்த புள்ளி, இப்படி உருவாயிருக்கு. ஊம் சரி இனி அங்கு போய் அந்த பிராமணன்ட கால்ல வழிரேன். அவன் என்னத்த சொல்லப் போரானோ? நரசிம்மா! இதனாலோ என்னவோ குடும்பமே வேண்டான்னு சொல்லிட்டன் போ இந்த ஒன்னு போதும் இனி என் வாழ்க்கையை பார்த்து யாரும் கல்யாண ஆசையே படக் கூடாது. பட்டா நன்னா இருக்க மாட்டா இப்படி தான் அவுதிப்படுவா ஊம் போறேன்.

போரேனு சொல்லாதீங்கோ போய்ட்டு வரேன் னு சொல்லுங்கோ. போற காரியம் உருப்படியா நன்னா நடக்கனும் பிராமனன் போர்ச்சேவே போறேன்னு அழுதுன்டே மூஞ்சை வெச்சுன்டு போகாதேன் அடுப்படியிலே இருந்தா போல் இருக்கு மூஞ்சி. நன்னா சிரிச்சின்டு பளிச்சின்னு போங்கோ அதிகாரத்தோட போய் கேக்கனும் தெரியுமோன்னோ?

லஷ்மி! கொஞ்சம் நீயும் தான் வாயேன்.

ஏன் பெண்டாட்ட சொல்றா அவ பேச்ச கேட்டுண்டு கேக்கரான்னு சொல்றத்துக்கா? ஏற்க்கனவே எனக்கு வாய்

அதிகம்னு சொல்லுவா இனி இது வேறையா?

ஆஹா நீங்க இரண்டு பேரும் நல்ல பேரு வாங்கனும் நான் போய் திட்டு வாங்கனும் பரவால்லமீம்மா நல்லவா நன்னா இருங்கோ.

ஊம் பிராமணன் சபிக்கர்துடா ஆரமிச்சிடுத்து, அதானே பார்த்தேன் ஏதாவது நான் வாயை தொறந்தா உடனே சொல்ல வேண்டியது தான்.

போதும் நீங்க இரண்டு பேரும் எப்ப பாரு சண்ட போட்றது நேக்கும் பார்த்து, பார்த்து அலுத்து போச்ச. இனி நாங்க சண்ட போட்றத பார்த்து நீங்க சிரிச்சின்டு இருங்கோ, போய் ஒழுங்கா கேட்டு வாங்கோ தெரிமோன்னோ போங்கோ போய்ட்டு நல்லபடியா வாங்கோ. நல்ல செய்தியோடு வரனும் இல்லேன்னா பெண்ணே வேண்டான்னு சொல்லீட்டு வந்துருங்கோ பரவாயில்ல வேற பெண்ண பார்த்துண்டா போச்ச.

அடப் பாவி! நரசிம்மா ஊம் இது இரண்யனோடு மோசமானது இத் நீ தான் திருத்தனும் என்னால் முடியாது நான் போரேன் ஹாங் போய்ட்டு வரேன் அந்த பிராமணனை போய் பார்க்கரேன் என்று புறப்படுகிறார்.

அத்தியாயம்:10

என்னத்ந ஏதோ பெருஸ்ஸா சொன்னேல் இவர் அப்படியே மகான ஆயிட்டார், பெருமாள் கைங்கரியத்திலேயே ஊரிட்டார்ன்னு மனுஷன் நேர வந்து நெலத்த கொண்டா, இத்த கொண்டா அத்த கொண்டான்னு கேக்கறாரே என்ன நா இது!?.

அதான்மே ஆசை யாரை விட்டது பார்த்தாயோனோ ஏதோ மலையில் இருக்கும் போது பகவான் நினைக்கிறார் போல்

இருக்கு, இங்கே வந்ததும் அதுவும் நம்மோ பெரிய இடத்து சம்பந்தம் மோனோ கேட்டு தான் வெப்போமே கொடுக்கர்து கொடுக்கட்டுமே அப்படின்னு ஒர் எண்ணம் வந்து இருக்கு பிராம்மணனுக்கு

படாது நா. இது இப்படி கேக்கறது நன்னாவே இல்ல, அவ பையனை நாம வச்சுண்டது எல்லா மறந்துட்டாலே

இதோ பாரும் உலகம் அப்படி தான் இருக்கும், புள்ளையாராத்துகாரான்னு ஆயிடுத்து இப்ப போய் நாம சம்மந்தத்தை முறி அடிச்சிக்கர்துல அர்த்தம் இல்லாது. போனா போறது எதையோ சொல்லி நாம என்ன செய்யனுமோ செய்ஞ்சுட்டுபோலாம். யார் நம்ம பெண்ணுக்கு தான் இருக்க போறது. அதுவும் இல்லாம ஒரே பையன் எங்கேயும் போகாது சொத்து அப்படியே தான் நிற்கும்.

நன்னா இருக்கு நா சொல்ரது, நன்னா இருக்கு. இப்படியா அவர் நடப்பர் அந்த பிராமணன் பர்ச்சாரராக இருந்தாலும் இவ்வளவு ஆசை இருக்கப்படாது நா

பார் ட சும்மா சொல்லின்டு இருக்காத. அது அப்படி தான் நடக்கும். நீ ஒன்னும் சொல்ல முடியாது. ஊம் நாம ஏதோ கொடுக்கர்த கொடுப்போம் எப்படியோ சம்பந்தத்த முடிப்போம். பையன் எப்படியும் நம்ம பக்கம் தான் இருப்பான் பிற்ப்பாடு. இது ஏதோ பெரிவாளா பார்த்து செய்ர கேஷஷ்டைகள் பார்த்துக்கலாம் விடு

நேக்கு என்னமோநா பையன பார்த்தா அப்படி தெரில, நீங்க நினைக்கிரா போல உங்க சில்யன் இருப்பானான்றது சந்தேகம் தான்.

என்ட என்ன மாதிரியே தான் இருப்பான்.

அதானேநா அங்கே உதைக்கர்து. உம்ம மாதிரியே இருந்துட்டா நீர் என்ன, என்ன பன்னீர்ன்னு நேக்கு தெரியாதோ அந்த

மாதிரியே அவனும் ஆயிடுவானே?

என்னை என்ன குத்தி காட்றியோ?. சொத்து போறதுன்னே இந்த ஆம்டியான் வேண்டான்னு ஆயிடுத்தோ?

அப்படி இல்லேன்னா உம்ம பத்தி நன்னா தெரியும்னு சொன்னேன் அவ்வளவு தான்.

ஆமான்மை இப்ப தான் நான் நீயும் புதுசா கல்யாணம் ஆயிண்டு ஜோடியா இருக்கோம் அதனால் தெரிந்தும், தெரியார்தும், சரி தான் போய் வேலையை பார் வாய் மூடு.

அதான பார்த்தேன் இந்த ஆத்துல வாயை தறக்கவே படாது எதை திறந்தாலும் உடனே வாயை மூடுன்னு சொல்லனும் ஒன்ன பார்த்தேலோன்னோ?

என்ன டை?

தப்பு சொன்னா உடனே வாயை மூடுன்னு சொல்லுவீங்களோ.

ஆமான்மை பிடிக்காதது பேசப்படாது, பேசினா கோவம் வர தான் செய்யும். உன்னை யார் பேச சொன்னா? உனக்கு யார் அவ்வளவு அதிகாரம் கொடுத்தா?. பேசாம் போ நன்னா சாட்டு கொழு கொழுன்னு இருக்க, வெண்ணையும், நெய்யும் சாப்பிடிரியோன்னோ அப்புறம் என்ன கேடு உனக்கு?. நன்னா நானே பார்த்துன்டு இருக்கேன்.

அதானே பார்த்தேன் எப்படி வருண்டா சாக்குன்னா வெண்ணையிலும், நெய்யிலையும் வந்துடுமே. பண்றவா சாப்பிட கூடாதோ?. உங்களுக்கு மட்டும் பண்ணி கொண்டனுமோ தலையில, நான் சாப்பட்டா என்னவாம், நீங்களும் சாப்பிடரேல் உடம்புல வெஷம், பண்றது எல்லா அக்கரமம் ஒட்டல .அதுக்கு நான் என்ன பண்ணட்டும் நான் நல்லவோ, மனசும் நல்லது.

ஓ !இன் மனசு ரொம்ப நல்லது ட, ஆமா நான் ஒரு காசு கேட்டா நீ இருவது காசு கேட்டு வருவ நீ நல்லவளா?

இதோ பாருங்கோநா எப்படியோ பெரிவா பொருத்தம் பார்த்து பண்ணது.

ஏன்ற இப்போ அவ கல்யாணம் நடக்க போரது நம்ம பத்தி எதுக்கு?.

இரண்டு பேரும் அவ்வவளவு லட்சனத்தில் தான் இருக்கோம்னு சொல்லேன்.

அப்படியாவது ஒத்துண்டா சரி.

இருந்தாலும் என்னவிட மேல் நீங்க தான்.

சரிட ஆமாம் போ, உள்ள போரையா எனக்கு ஆள் எல்லாம் வர நிறைய வேலை இருக்கு போ.

அதான ஊக்கும்..

அங்கே...

என்னநா சொல்ரதெல்லாம் சொல்லிட்டேலா?

சொல்லிட்டன் வலஷ்மி அவர் என்ன பத்தி என்ன நெனச்சாலும் கவலை இல்ல, உங்க இரண்டு பேரையும் காட்டி கொடுக்காம வந்துட்டன்.

அது என்னப்பா அது காட்டி கொடுக்காம? யாருக்கு வர்தாம் சொத்து எனக்கு தானே? என்னமோ நீ என்னமோ பெரிச பன்னா போல பேசுறியே?.

வேணுஞ்டா நேக்கு நன்னா வேணும். நான் தான போய் பேசினேன். நீயே பேசிக்கோனு சொல்லி இருக்கனும்.

அது சரி பெரிவான்னு இருந்தா இது நீங்க பேசாத நானா பேச முடியும்?. பெரிவா எதுக்கு இருக்கீங்கோ

இந்தாத்துல பெரிவா மத்தவாண்ட உதைவாங்கர்த்துக்கு இருக்கோம் அவ்வளவு தான்.

அப்பா அதிகமா பேசறிங்கோ அது நன்னா இல்ல. நீங்க தான் முன்னின்னு செய்யனும், செய்யறிங்கோ அவ்வளவு தானே. இதுக்கு என்ன பெருசா சொல்ரது, யாருக்கு வரது உங்களுக்கும் சேர்த்து தான?.

அப்பா எனக்கு வேண்டான்டாப்பா. நரசிம்மன் எனக்கு எப்படியோ படி அளக்கறான்.

தாராளமா போங்கோ. எனக்கு கல்யாணத்தை முடிச்சிட்டு கூடவே இதோ தொன, தொனன்னு இருக்காலே உங்க லஷ்மி அவளையும் அழைச்சின்டு ஆத்த காலிபண்ணின்டு போய்ன்டே இருங்கோ. மலையில அப்படியே பெருமாளுக்கு கைங்கரியம் பண்ணின்டு அப்படியே பெருமாள் திருவடியை போய் சேருங்கோ. இங்கே இருந்துண்டு தொன தொனன்னு இல்லாம இருக்கும்.

ஏன்டா ஒரு புள்ள பேசுர பேச்சா இது?.

என்னப்பா புள்ள தப்பா பேசிட்டேன்?. பெருமாளுக்கு தானே கைங்கரியம் பண்றீங்கோ அது என்ன நான் வேண்டான்னா சொன்னேன்? இல்ல என் பக்கத்துல இருந்துண்டு ஆத்துல சண்டையும் சச்சரவும் பண்ணின்டு பார்த்துண்டு இருக்கனுமா என்ன?. ஏதோ போனமா பெருமாள் கைங்கரியம் பண்னமா அப்படியே பெருமாள் திருவடி சேர்ந்தமான்னு இருக்கனும் அதுவுட்டுட்டு ஏதோ பேசரீங்களே!.

நன்னா இருக்குடா. கல்யாணம் முடிச்சிட்டு உடனே திருவடி

போய்டட்டுமா இல்ல கொஞ்ச நான் வாழ்டுமா?.

அப்பா பகவான் எப்ப கூப்பிட்ரானோ அப்ப தான் போக முடியும் அது வரைலும் அங்கே பகவானுக்கு சேவ செய்ஞ்சன்டு போங்கோ. அப்பா நான் சொல்ரது கசப்பா இருக்கும் ஆனா ஒன்ன பாருங்கோ அந்த காலத்துலேர்ந்து வானபிரஸ்தாஸ்திரம்னு ஒன்னு வச்சிருக்கா எதுக்கு?. பிள்ளைக்கு கல்யாணம் பன்னவுடனே எல்லா பொருப்பையும் என் புள்ளையின்ட ஒப்படைச்சிட்டு மாட்டு பெண்ணுண்ட வரதெல்லாம் சொல்லின்டு போகனும் தெரிமோனோ அது தான் வானபிரஸ்தாஸ்திரம். ஏம்பா உங்க அப்பா உன்னோட இருந்தாலா என்ன போய்டுலே?.

ஏன்டா அவர் ஏதோ நான் போரேன், கயாக்கு போரேன் அப்படைன்னு களம்பினார் கூடவே அம்மாவும் நானும் போய்ட்டு வரேன்னு போனா, போனவா திரும்பவேல்ல அவ கயாக்கு தான் போனாலோ எங்க தான் போனாலோ தெரிவையே, சரி போய் சேர்ந்தான்னு நனச்சின்டு நான் தவசம் பண்ணீன்றுக்கேன்

ஆரமிச்சுட்டேலோனோ அதானே பார்த்தேன் அம்மா, அப்பாவை பத்தி சொல்லவே படாதே உடனே வந்துடும் பிராம்மணனுக்கு

என்னலை தப்பாவா சொன்னன் போய்ட்டான்னு சொன்னேன் அவ்வளவு தானே?. ஆமாம் நீ என்ன பண்ண போற? இங்க இருக்க போறியா, இல்ல என்னோட வரையா?

இதோ பாருங்கோன்னா இந்தாத்த விட்டுட்டு என்னால வர முடியாது.

ஏனாம்! நாட்டு பெண்ணுண்ட அதிகாரம் பண்ணனுமோ?.

இதோ பார்ரா, ஆமாம் நாட்டு பெண்ணுண்னு வந்தா அதிகாரம் பண்ணத்தான் வேணும். அது எப்படி உட்டுட்டு போ முடியும். எல்லாம் எங்க மாமியாரும் எனக்கு அப்படி தான் பண்ணா அதே போல நானும் இருந்து அதிகாரம்

பண்ணிட்டு தான்டா போவேன். நீயே கழுத்த பிடிச்சி வெளியே தள்ளாலும் போக முடியாது. என்னடா அப்படி தள்ளா ஊரை கூட்டி நியாயம் கேப்பேன் தெரிமோன்னோ நான் போக முடியாது இங்க தான் இருப்பன்.

என்மே நன்னா அடிபட்டுக்கிரதுன்னு தீர்மானம் பண்ணின்ட.

இதோ பாருங்கோ சும்மா என் வயித்தெரிச்சலை கொட்டிக்காதிங்கோ. நான் இருந்துட்டு தான் வருவன். நேக்கு அங்க மலையில என்ன வேல?. சும்மா ஒக்கார்ந்து இருக்கனம். நீங்க அங்க பெருமாளேன்னு உட்கார்ந்து இருப்பீங்கோ, பெருமாள் கைங்கரியம், பெருமாள், பெருமாள்ள்பிங்கோ நான் எந்த பெருமாள பார்க்கட்டும்?. அங்க பெருமாள சேவிச்சட்டு ஊர்வம்பு அளக்கனும் அதோட என் நாட்டு பெண்ணுண்ட நான் குடுத்தனம் பண்ணலாமே?.

என்மே ஊர் வம்பும் வேணாம், உன் மாட்டு பெண்ணும் வேண்டாம் பகவனை பத்தி நினையேன்.

ஆ! ஆ உம்மளவுக்கு நான் ஞனியமு இல்ல நேக்கு அப்படி ஒன்னும் வந்துடாது. அங்க இருந்தாலும் என் மனசெல்லாம் புள்ள என்ன பண்ணானோ?, எங்க போனானோ? அப்படின்னு அடிச்சுக்கும் நாட்டு பெண்ணு என்ன பன்றான்னு அடிச்சுக்கும் இதோ பாருங்கோ நா ஒன்னு சொல்ரேன் கேளுங்கோ. மத்தவாளாட்டாம் எனக்கு வேஷம் போட தெரியாது பளிச்சுன்னு சொல்லிடரேன் என்னால உட்டு வர முடியாது, இதோ பார்ரா நீ இங்க அடிச்சாலும் சரி என்னை உதைச்சாலும், சரிடா உன் கையால தான்டா எனக்கு கொள்ளி போடனும். நான் இங்க தான்டா இருப்பேன்.

அதான பார்த்தன் ஏதோ சொல்லுவாளாம் அந்த மாதிரி ஆயிடுத்து.

என்னடா ?.

என்ன தான் ஆனாலும் சனி தொலையாதுன்பா அந்த சனி என்னோடையே இருக்கு, என்ன பண்ண முடியும்?.

தேய்! பெத்தவடா, பெத்தவள பார்த்து சனின்னா சொல்ற?..

ஐயோ நான் அப்படி சொல்லவே இல்ல, அந்த மாதிரின் னு சொன்னேன்.

ஏன்டா அதுக்கும் இதுக்கும் என்னடா வித்தியாசம்?.

வித்தியாசம் ஒன்னும் இல்ல படுத்தர்த்துனு முடிவு எடுத்துட்ட படுத்து, அவ்வளவு தான்? உன்னால முடிஞ் சத நீ செய் இதோ பார் நாட்டு பெண்ணாச்சு, நீ ஆச்சு இரண்டு பேரும் அடிச்சின்டிங்கோன்னு வச்சுக்கோ இரண்டு பேரையும் வெளியே தொரத்திட்டு நான் நிம்மதியா இருப்பேன்.

ஏன்டா திருப்பியும் கல்யாணம்னு என்ன கூப்பிட மாட்டியே நான் மலையோடு நின்னுடுவன்.

ஆ! இரண்டாங் கல்யாணத்துக்கு தோப்பணார் அவசியம் இல்ல, சொல்லின்டு நானே பண்ணிக்கிறேன் நீங்க போங்கோ. வந்துட்டார் எறிர அடுப்புல எண்ணையை விட்றத்துக்கு.

ஏன்டா! அம்மா பெத்த அம்மா வேதத்துல சொல்லில்லையா வெச்சிக்கலாம்னு?.

அதே வேதமும் வானபிரஸ்தாஸ்திரம் ஒத்துக்கர்து, இவா தான் ஒத்துக்கல இவாலுக்கு அக்யானம் அட்சிக்கர்துப்பா வேர ஒன்னுல்ல. உம்ம போல இருக்க முடியர்தா, அப்பா என்ன தான் சொன்னாலும் நீங்க உயர்ந்தவா அதனால் தான் மலையில இருக்கேன்.

ஏன்டா உன்ன உட்டு போரேன்னவுடன் என்ன உயர்த்திட்டமேயோ?.

இதோ பாருங்கோ நான் வேத்ததுல இருக்கர்த தான் சொல்ரேன்.

டேய் இந்த வேதமும், சாஸ்திரமும் எப்படின்னு நேக்கு தெரியும்தா. அதுல ஊர்ணவன் தான்டா நானும். தளிக பண்றவன் தான் இல்லன்னு சொல்லல. ஆனா இது எல்லாம் நேக்கு தெரியும். இது எப்படின்னா நமக்கு எப்படி சாதகமோ அப்படி வெச்சிக்கலாம் அது தான்டா இந்த சாஸ்திரம் எல்லாம். டேய்! இதெல்லாம் வேண்டா உட்டுடு மரியாதையா நன்னா நடந்துக்கோ, நல்ல பேர எடுத்துக்கோ, எல்லாம் வேனும். பகவான நென அது போரும்.

அப்பா நேக்கு வயசாச்ச கல்யாணம் வேற ஆகப்போரது, நானே பலருக்கு உபதேசம் பன்றதுக்கு வந்தாயிற்று இன்னும் நேக்கு உபதேசமா?

நல்லது .தப்புதான்டா ஏதோ தெரியாம சொல்லிட்டன் தப்ப தான் .

அப்பா சொல்ரேன் கேளுங்கோ வயசானா வாய் சம்மா இருக்காது நான் ஒன்னு செய்வேன் அத பார்த்துட்டு இத ஏன் செய்ரேன்னு கேப்ப. இப்படி தான்பா அது வீண் சண்டை வரும், நோக்கோ மனச கஷ்டம், நேக்கோ மனச கஷ்டம் என்னதுக்கு?. நீ இருக்கற இடத்துல நீ சுகமா இரு, நான் இருக்கர இடத்துல சுகமா இருக்கேன்.

நல்லது தான்டா, ஒரு விதத்துல இதுவும் சரிதான்.

இதோ பாருடா அந்த பிராம்மணன் எது எல்லாத்துக்கும் தலையாட்டும், நான் ஆட்டமாட்டேன் என் இஷ்டப்படி தான் இருப்பேன். இது என் வீடுடா, நான் அப்படி தான் இருப்பேன்.

அது சரி இது உன் வீடு தானே நீ இருந்துட்டு போ நான் வெளில் போறேன்.

இதோ பாருடா இந்தாத்த விட்டு வெளில் போறேன்னு பேசின நடக்கர்தே வேற. தெரிமோன்னோ

என்னம்மா இது வாழவும் விடமாட்டேன்றே, சாகவும் விடமாட்டேன்றே நன்னா இருக்கே நீ சொல்றது.

ஆமான்டா !அது என்ன அது?. இருக்கர்து ஒரு புள்ள நேக்கு. ஏன் நீ செய்யப்படாது ?.

என்ன செய்யனும்ர, கை, கால் நன்னா தானே இருக்கு அப்படி கீழவுமுந்தா செய்யறேன்.

அடப்பாவி! இந்த பிராமணனே மேல் போல இருக்கே நீ கையும், காலும் உடச்சின்டு படுத்துக்கோன்னா சொல்றே?.

இதோ பாரும்மா அப்படியான்னா நான் செய்ய மாட்டன் என்னால் முடியாது. நேக்கு பணம் வேணும் அதாவது சம்பாதிக்கனும், போகனும், பேருவாங்கனும், புகழா இருக்கனும் இதெல்லாம் பார்த்துண்டு இருக்க முடியாது, வந்தவ செய்ஞ்சா பார்த்துக்கோ இல்லேன்னா என்ன ஆவயோ உன் தலவிதி போ அவ்வளவு தான். இல்ல உங்க ஆத்துக்காராண்ட போய் சேரு.

இதோ பாருங்கோன்னா எப்படி பேசறான் பார்த்தீங்களா?. இன்னும் கல்யானமே ஆல, அதுக்குள் ஆத்தவிட்டு வெளிலே போன்னு சொல்லாம கழுத்த பிடிச்சி தள்றான். கேட்டுன்டு சும்மா நிந்துண்டு இருக்கிங்களே, அந்த பெருமாள் கோயில் தூண் மாதிரி நிக்கிறீங்கோ.

என்ன என்னம் பன்னசொல்ற? ஆரம்பத்துலேர்ந்து நான் சொன்னேன். பாசம் வெக்காதம் வேணா நமக்கு நாம போய்டலாம்னனு, இப்போ கூட ஒன்னும் இல்லை ,வந்துடு

என்னோட , பெருமாள் திருவடியே நாம சேவ சாய்ச்சின்டு போய்டலாம். நமக்கு என்னத்துக்கு மை இவனோட?.

இதோ பாருங்கோநா என்னால வர முடியாதுன்னா வர முடியாது. நான் மேல வர மாட்டன் முடிஞ்சா நீங்க கீழ வாங்கோ.

ஏன்மை இந்த வீட்டுல நடக்கற சண்டை எல்லாம் நான் பார்த்துண்டு இருக்கனுமா? காத்தாலேர்ந்து, ராத்திரி முட்டம் பார்க்கனும். நீங்கோ சண்ட போடுவீங்கோ, நீ பாத்திரத்தால வந்து என்ன முத்துவ, நாட்டு பெண் மேல இருக்கற கோவத்த என் மேல காட்டுவ. கேட்டங்களா?, போனீங்களா, செஞ்சீங்களான்னு? தேவையா நேக்கு?. அதவிட என் பகவான் இருக்கான் அவனோடு போய் சேர்றேன். நான் மாட்டேன் பா. அப்பா உனக்கும் சொல்றேன் உன்னால முடிஞ்சா உங்க அம்மாவ வெச்சக்கோ இல்லேன்னா ஒரங்கட்டிடு அவ்ளோ தான் அவ பாடு. அன்னிக்கி இராமன் காட்டுக்கு போரேன்னான் சீதா வந்தா. நான் காடு இல்ல பெருமாள்ள்டயே போரேன்னா கூட என் சீத வர மாட்டா. அவளுக்கு புள்ள பாசம் அட்சிக்கர்து, வர முடிஞ்சா பார்த்துக்கோ இல்ல பாழும் கிணத்துல தள்ளி ஒரு கல்ல தூக்கி அது தல மேல போடு அவ்வளவு தான் நம்மால முடியும், என்னால அது தான் உனக்கு உபதேசம் பண்ண முடியும்.

என்னா ரொம்ப தான் திமிரு உமக்கு. நன்னா மலையில போய் பெருமாள் பிடிச்சன்டேல்ன்னு இப்படி பேசப்படாது. நன்னாவே பேசறிந்கோ நான் என்ன அப்படி உங்களுக்கு பாவத்த பண்ணிட்டேன்?. இந்த ஆத்துல இருந்து நேக்கு என்ன சுகமா இருந்தேன்?.

ஏன்மை அம்மா உனக்கு என்ன சுகத்துக்கு குறைச்சல்?. நன்னா தான் இருக்க, ஆரம்பத்துலேர்ந்து என்ன சுகம்னு சொல்லியே எல்லா சுகத்தையும் வாங்கின்ட, எங்க சுகத்த எடுத்துண்ட நீ. இனிமேல் உனக்கு ஏது சுகம்?.

இதோ பாருக்கோன்னா புள்ள எதுர்ல இதெல்லாம் பேசாதீங்கோ.

ஏண்மை அன்னிக்கு நீ என்ன கறச்சி கொட்டும் போது அது கேட்டுண்டு தான் நான் இருந்தேன்.

போதுமே இரண்டு பேரும் மாத்தி, மாத்தி சண்டை. இதுக்கு நீங்க பிரிஞ்சு இருக்கறதே மேல் போங்கோ மலைக்கு.

ஏண்டா கல்யாணத்த்துக்கு வந்துர்க்கேன்டா முடிச்சிட்டு போயிர்நேன்

நன்னா இருக்கு புள்ளண்ட பேசர்து.

இதோ பாரும நீ வேற, உன் புள்ள வேற, நான் வேற. முனுபேரையும் சேர்த்து பேசாத, உனக்கும் உன் புள்ளைக்கும் சண்டன்னா நீ பேசிக்கோ, உனக்கும் எனக்கும் சண்டன்னா நாம் பேசிப்போம் எனக்கும் என் புள்ளைக்கும் சண்டன்னா நான் பேசிக்கிரேன். புரிஞ்சிதா ஒத்தருக்கொருத்தர் யாரும் தலையிட கூடாது, இன்னியோடு இந்தாத்துல எல்லா பந்தமும் அறுத்து போயிடுத்து.

யாருக்குன்னா?.

எனக்கு, எனக்கே, இந்த சீனிவாசனுக்கே அறுந்து போயிடுத்து போதுமோன்னோ?. நீங்க எல்லாம் நன்னா திவ்வியமா இருங்கோ, என்னை சக்கரபொங்கல் செய்ஞ்சி சாய்க்கட்டுமா? திருப்தியா சாப்ட்டுட்டு அப்பறம் நாட்டு பெண்ணு வந்தால் உனக்கு சாப்பிட முடியுமோ முடியாதோ?, போடுவாலோ இல்லையோ தெரியாது.

அடப்பாவி பிரம்மணா! செத்த வாய மூடின்டு இருக்கிங்களா எதையாவது சபிச்சின்டே இருக்காதீங்கோ. உங்க கண்ணே பாதி பட்டுடுத்து. இவன் இப்படி மோசமானதுக்கு காரணமே

உம்ம கண்ணு தான் .

நன்னா வேணுன்ற. நன்னா வேணும் நேக்கு. உன்ன இத்தன நாள் நான் வெஞ்சின்டு குப்ப கொட்டிமம் பாரு அதுக்கு இது எல்லா வேணும் போருமோன்னோ நிம்மதியா இரு.

அப்பா சத்த வாய மூட்ரீங்களா?. என்ன பாக்கர்துக்கு அவ வருவா இப்ப. இப்படி சண்ட போட்டுண்டு இருக்கறது நன்னால்ல உங்க சண்டையை கேட்டு, கேட்டு, கேட்டு, கேட்டு நேக்கும் அலுத்து போச்ச இனிமேல் கேக்கனும்னு அவசியம் இல்ல. செத்த வாய மூடுங்கோ கல்யாணத்துக்கு வேண்டிய, ஆக வேண்டிய வேலையை பாருங்கோ.

ஆமாண்ட எங்க அப்பனுக்கு நான் சொன்னதேல்ல கல்யாணத்துக்கு பாருக்கோன்னு. இப்ப இருக்கர பசங்கள பார்த்தாயோன்னோ அவா கல்யாணத்துக்கு இப்பவே பார்த்தியா, போனியா, எடுத்தியா, வெச்சியான்னு கேக்கறா பாரு. ஊம் அலையிருதுகள்.

என்னப்பா என்ன அதிகமா பேசரீங்கோ?. அப்படி ஒன்னும் அலைஞ்சன்டு போயிடல்ல அந்த பிராமணன் தான் அலைஞ்சண்டு வந்தான். அதுக்கு நீங்கோ அவனுக்கு ஏத்தா போல் ஒத்துண்டிங்கோ தெரிமோன்னோ. நா இல்ல நா எப்படி வெக்கறேன் நேக்கு தெரியும். உம்ம மாதிரி உம்ம பெண்டாட்டென்ட தலையாட்டமாட்டன்.

நன்னா ஆட்டினார்டா உங்கப்பா தலைய. சொல்றான் பாரு, ஏண்டா உனக்கு எவ்னோ திமிர் இருக்கும் இத்தன நாளா நீ பார்த்ததில்லையா?.

தோமா, எனக்கு திமிர் எல்லாம் நீ பேசாத. நீ ஒன்னும் எனக்கு ஒன்னும் பண்ணிடல்ல இங்க. அவாத்துல தான் நான் சாப்பிட்டேன்.

அக்கங் சாப்பட்டவா ஆத்துக்கே நீ வெச்சியே பெருசா

தெரியாதான்னா.

ஆமாம்மா நேக்கு நன்னா தெரியும். வெச்சேன் அவாத்துல சாப்பிட்டு தானே வெச்சேன் அது சாப்பிடாமலேயே உங்காத்துக்கும் வெச்சிருக்கேனே அது போதாதா?

ஏண்டா நீ புள்ளையா?

புள்ள இல்ல சண்டளன். என்ன பண்ண போற? உன்னால என்ன பண்ண முடியும்?.

ஏண்டா உனக்கு என்ன தான் ஆச்சு?.

ஒன்னும் ஆள நன்ன இருக்கேன், நானு இப்போதைக்கு நன்னாவே இருங்கேன், நாலு கையில மோதிரம் போட்டுன்டு இருக்கேன்.

நாலு கையில்லேடா நாலு விரலு.

சரி நாலு கையும் இருக்குன்னு வெச்சிக்கோ போ.

ஏண்டா நீ என்ன பகவத் சொறுபமா என்ன?.

இருக்கலாமா இருக்கும். பகவான் என்னை அதுக்காக படைச்சிருப்பான் போ. ஓவ்வொரு ஆத்மாலயும் பகவான் இருக்கான்.

ஆ! ஆ உன் வேதாந்தம் வாயோடு இருக்கு மனசல இல்ல .

உன்ன மதிரி தானேம்மா இருக்கும். உன் வயித்துலே இருந்தேனோல்லியோ உன்ன மாதிரியே வந்துருக்கேன் போருமோன்னோ.

ஆங்! ரொம்ப திருப்தி தான் போரும் போ. வாயாட்ரத பாரு அந்த வேதமோ, சஸ்த்திரமோ அந்த கண்ராவில நம்மல பத்தி எல்லாம் ஒன்னும் சொல்லாது போல் இருக்கு. அம்மாவல்லாம் சொல்ல ப்படாதுன்னு எதுலையுமே இல்ல,

பாழா போன வேதம், இதெல்லாம் சொல்லாம என்னத்த வேதத்தை சொல்லி கொடுக்கறா?. அந்த பிராம்மணன் பாழா போக.

ஏன்மை சொல்லி கொடுத்த வாத்தியாரை ஏன்மை சபிக்கற. அவர் என்னமை பண்ணார் நம்மோ பையன் சரியில்லை

ஆங்! உடனே சொல்லுங்கோ பையன் சரியில்லை, அவன சபியுங்கோ என்ன சபியிங்கோ உங்களால முடிஞ்சது அது தான்.

ஏன்மை அப்படி போய் இப்படி போய் என்மேல ஏன்மை பாயற?. நான் இல்லாம நீங்க இரண்டு பேரும் சண்ட போட்டுக்கோங்கோ நான் வேடிக்க பார்க்கறேன்.

இதோ பார்ரா இதெல்லாம் பேசாத, அம்மாவ பாத்துக்கர்துக்கு முதல்ல கத்துக்கோ.

நல்ல அம்மாவா இருந்தா பாத்துக்கலாம். உன்ன போல வாயாடி அம்மாவா இருந்தா யார் பார்த்துக்கர்து?

இதோ பாருடா இதோ நிக்கறாரே இந்த பிராமணன் என்ன இப்படி சொன்னதே இல்லை.

சொல்ல இல்ல பின்னே அவரோட போக வேண்டியது தான?. எதுக்கு என் பிராணனை வாங்கற வாய முடின்டு உள்ளே போ என்று கோவித்து கொண்டே கத்தி விட்டு வெளியே போனான்.

ஏன்மை எதுக்கு அவனோட இப்படி கத்தி பேசர வாண்டான்மை வுட்டுடு. நீ வந்துடு என்னோட. உனக்கு என்ன இங்க வேல? எதுக்கு நாட்டு பெண்ணுன்ட அடி பட போற?

இதோ பாருங்கோன்னா அவ அடிக்கராளா நான் அடிக்கரேனான்னு முதல்ல நின்னு பார்த்துட்டு தான் நான்

வருவேன்.

வெனும்மலை நோக்கு நன்னா வேனும், நன்னா படப்போற நன்னா படு.

பட்டுட்டு போரேன் அவ்வளவு தானே திருப்தியோன்னோ இப்ப சக்கரபொங்கள் நான் நன்னா பன்னி உங்களுக்கு தலையில் கொட்டு போதுமோன்னோ திருப்தியா தீர்த்தாமாடுங்கோ. என் அம்மா, அப்பா போனா காசிக்னு தீர்த்தா மாடியாச்சு, பெண்டாட்டி போய்ட்டான்னு தீர்த்தா மாடிட்டு தெவசமும் பண்ணிடுங்கோ திருப்தியா மலைக்கு போங்கோ.

மே என்னிக்கோ பண்ணிட்டேன்னு நெனைச்சுக்கோயேன். பின் என்ன இப்போ நாம இரண்டு பேருக்கு என்ன உறவு அங்கே கொஞ்சி குலாவர்து? நமக்கு என்ன இருக்கு? நான் எங்கேயோ இருக்கேன், நீ எங்கையோ இருக்க, அதுவே பிரிஞ்சு கணக்கு தான் போ. அப்படி தான் உனக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இல்ல

நன்னா இருக்கு, இருக்கும் போதே தர்ப்பணம் பண்ணிடுங்கோ.

பண்ணிட்டா போறது.

ரொம்ப நன்னா இருக்கு இப்படியா சொல்றது ஒரு பெண்டாட்டின்ட?

ஏன்மலை நீ தான சொன்ன பண்ணுன்னு பண்ணிடறேன்.

இதோ பாருங்கன்னா ரொம்ப தான் என் வயத்தெரிச்சலை கொட்டகீர்ந்கோ, இது நன்னாவே இல்ல.

இதோ பாருமலை நானும் சொல்ரேன். நான உன் வயத்தெரிச்சலை கொட்டிக்கல, ஆனா உன் மாட்டு பெண் வருவா பாரு நீ புளியை கரச்சி, கரச்சி, கரச்சி கடைசி முட்டம் கொட்டுவியே

ஜலம் அத்த மாதிரி உன் தலையில கொட்ட போறா. நீ அத வாங்கிக்க போற. பார்ரீ நான் உயிரோடு இருப்பனோ இல்லையோ தெரியாது, ஒரு வேல நான் போயிட்டேன்னு வேச்சுக்கோ..

பழாபோன பிராம்மணன் எதுக்கு இப்ப அது எல்லாம் சொல்லின்டு கல்யாண ஆத்துல?

என்ற பாழா போன பிராமணனா என்னம் அர்த்தம்? அதுவும் இந்த அர்த்தம் தானே? நீ மட்டும் அப்படி சொல்லலாம், நான் சொல்ல கூடாதுன்னு என்னம் இருக்கு?. அதான் இந்த பொம்மணாட்டிகளுக்கே எப்பவும் தீர்க்கசுமங்களின்னு நனச்சுப்பா ஆனா ஆம்படையான திட்டின்டே இருப்பா இதுக்கு ஆம்படையான் போய் தொலையலாமே, இதுக்கு என்ன ஒரு தீர்க்கசுமங்களி?

இதோ பாருங்கோன்னா நல்ல கல்யாண நேரத்துல இதெல்லாம் சகுனி தனமில்லாத பேசாதேன் வாயை மூடுங்கோ,

சரி ஆனா நான் சொல்ல வந்ததை விடமாட்டேன் சொல்லுவேன் கேள். அது தான் எங்க கோத்திரமோன்னோ சொல்ரேன் கேள்.

சரி என்ன?.

நான் போய்ட்டேன்னு வச்சுக்கோ நீ இங்கே எல்லாம் அடிபட்டுண்டு இருக்க முடியாது. தலையில முடி எடுத்துடன்னம் அப்புறம் முட்டாக்கு போட்டு மொட்ட பாப்பத்தின்னு அடிப்பா இதெல்லாம் நேக்கு தேவையா? அங்க பெருமாள் கைங்கரியம் பண்ணு அப்படியே போய்ட்டாலும் உனக்கு அவ அங்க பார்த்துப்பா. யாரையாவது பாத்துக்க சொல்றேன். வந்துடு என்னோட, இல்லநீ இவ்னோ சாப்பட்டர், அவ்னோ போர, என் மாமியார் இப்படி படுத்தினார், அத்த சொன்னா இத்த சொன்னான்னு சொல்லுவோ. இதோ பாரு அந்த மாமி சுமாரானவோ இல்ல, நல்லா வாய் உண்டு

உனக்கும் தெரியும். அந்த மாமியோட பெண்ணு கேக்கவே வேண்டாம் நாலு மடங்கு இருக்கும். என்ன வாத்தியாரோட இரண்டு மடங்கும், மாமியோட இரண்டு மடங்கும் சேர்த்து நான்கு மடங்கா இருக்கும். அவனோட பொண்ணு கேட்கவே வேண்டாம் தாத்தாவ அப்படியே உரிச்சி வெச்சிருக்குன்னு சொல்லுவா. அது போதாதைக்கு அவளுக்கு வேத, மந்திரம் எல்லாம் தெரியுமாம். நீ எதையாவது தத்து பித்துன்னு உளர்ன்னேன்னு வெச்சுக்கோ பாத்திரத்தாலையே தலையில போட்டு இடிக்க போரா. வாங்கிக்க போற நீ. எந்துக்கு டை உனக்கு இது

அப்பா சொல்லி தீர்த்துட்டேல்லோன்னோ பெருமாளுக்கு இத்தனநாள் பண்ண கைங்கரியம் மொத்தம் எனக்கு சாபமா போயிடுத்து. போங்கோ திரும்பியும் போய் கைங்கரியத்தை ஆரம்பிச்சுக்கோங்கோ அப்ப தான் மேல போரத்துக்கு உங்களுக்கு புண்ணியம் கெடைக்கும். மோட்சம், முக்கி, பெருமாள் வைகுண்டம் துறந்து வெச்சிருப்பார். நேர போயிடுங்கோ வைகுண்டத்துக்கு. போருமோன்னோ நான் பண்ண பாவத்துக்கு நாட்டு பெண்ணுண்ட அடிபட்டுன்டு, பிள்ளைன்ட அடிபட்டுன்டு அப்படியே நரகத்துக்கு போயிர்ரேன் திருப்தியோன்னோ, திருப்தியா இருங்கோ.

என்ற எதுக்கு டை இப்ப இவ்ளோ கோவப்பட்டு என்ன கத்தற? நல்லபடியா தானமே பேசிட்டு வந்தன், நான் என்ன சொன்னேன் இரண்டு பேரையும் காட்டி கொடுக்கல நானே கேட்டா மாதிரி பேசினேன்னு ஒரு வார்த்த சொன்னன் குறைஞ்சது ஒரு அரை மணிநேரத்துக்கு ஒரு பெரிய போர்க்களமே வந்துடுத்து, உண்மையிலையே பகவான் அன்னிக்கு போய் அந்த குருகேஷத்திர போர் எடுத்தான் ஏன் தெரியுமா? இன்னிக்கு எடுத்தா ஒவ்வொரு ஆத்துலையும் அந்த போர் எடுக்க வேண்டி வரும் அதனால் தான் ஒரே போரா அன்னிக்கு முடிச்சிட்டான்.

இதோ பாருங்கோனா தேவ இல்லாம எத்தையாவது போசாதீங்கோ, நடக்கற காரித்தை பாருங்கோ போங்கோ.

பகவானே! நரசிம்மா இந்த வீடுதான் உருப்புமா, இல்ல இந்த ஜனங்க தான் உருப்புவாளா தெரில நேக்கு ஒன்னும் புரியலை. ஹா எது எப்படியோ போகட்டும் இவன என்னால திருத்தவே முடியாது. எப்படி பேசறான் எல்லாம் தெரிந்து வெச்சிருக்கான் அவன் பேசர்தும் ஒருவிதத்துல சரி தான் வானபிரஸ்தாஸ்திரம் போக தான் வேணும். பெரிவா எல்லாம் சொல்லி இருக்கா நானும் பல கதாகாலட்சேபத்துல கேட்டு இருக்கேன், சரியா தான் சொல்றான். அந்த சொல்ற விதம் நன்னா இருந்தா நன்னா இருக்கும். தத்து பித்துன்னு எகிர்றான். என்ன பண்றது, நரசிம்மா இது கோத்திரம் கௌசிகி கோத்திரம் எதிர்த்து பேசும், தூக்கி ஏறியும், மனுஷால மதிக்காது என்ன பண்றது எதோ ஒன்னு, இரண்டு தப்பி என்ன போல் பொறந்துடுத்து. நான் பொறந்துட்டேன் ஹா நரசிம்மா இதெல்லாம் ஒன்னும் பண்ண முடியாது.

அத்தியாயம்: 11

திருமணம் மிகவும் இனிதாக நடைவேறியது. குறைகள் எதுவும் இல்லாமல் நல்லவிதமாக முடிந்தது

அதே போன்று இவரும் திருமணம் முடிந்தவுடன் சில நாட்கள் இருந்து விட்டு தான் திருமலைக்கு புறப்படுகிறேன் என்று புறப்படுகிறார்.

மனைவி லஷ்மி நான் வரவில்லை தாங்கள் போங்கள் பிற்ப்பாடு வருகிறேன் என்று சொல்லி அனுப்பி விடுகிறாள் மனைவி வரவில்லை இங்கே வீட்டில் இருக்கிறாள் அது மட்டும் இல்லாமல் தொட்டதர்க்கும், உட்கார்வதர்க்கும், எழுந்து வருவதர்க்கும் மருமகளை அதாவது நாட்டு பெண்ணை குறை சொல்லிக் கொண்டு இருந்தாள், நாட்டு பெண்ணும் விடாப்பிடியாக எதிர்த்து பேசி சண்டை போட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள். வீட்டில் இருவருக்கும் ரகளை தான் இருப்பினும் பிள்ளை இரண்டு பேரையும் கண்டு

கொள்ளவே இல்லை. பெண்கள் என்றால் மோசமானவர்கள் நல்லவர்களே இல்லை என்ற ஒரு அபிப்பிராயத்தில் வந்தே விட்டான். இவனுக்கு பிள்ளையும் பிறந்தது, இரண்டு பெண்களும் பிறந்தன. மூன்று குழந்தைகள் இப்பொழுது ஆயிற்று, இருப்பினும் இவன் குணம் மாறாமல் அப்படியே இருந்தான்.

நரசிம்மா நேக்கு வயசாயின்டே போய்ட்த்து குழந்த பிறந்தாச்சாம் எல்லாம் ஆயிட்த்து. அவனோ வரல இன்னும் எத்தன நாளைக்கு உனக்கு கைங்கர்யம் பண்ணின்று இருக்கனம்? பகவானே! எனக்காக ஒரு உதவி செய்யக் கூடாதா? நீ என் புள்ளையை திருத்தேன். இனிமேலாவது அவன் திருந்தனும். குழந்தைகள் பொறந்தாயிற்று பயைன் வளர ஆரம்பிச்சுட்டான் அதனால நீ கொஞ்ச திருத்தினியான்னா நன்னா இருக்கும். நீ போய் திருத்து பகவானே, நரசிம்மா! எப்படியாவது அவனை திருத்து. நல் வழிக்குக் கொண்டு வா. பகவானே இது வரையில் நான் உன்னிடம் ஒன்றும் கேட்கவில்லை, இப்பொழுதும் எனக்காக எதுவும் வேண்டாம். நான் போய் அவனை பார்க்கவும் மாட்டேன், அவனுடன் வாழவும் மாட்டேன். பகவானே! நல்ல பிராம்னன், நல்ல வித்வான் எல்லாந் தெரிந்தவன் இன்னும் இப்படி நடந்து கொள்கிறான். அகங்காரமும், ஆனவழும் அதிகமாக இருக்கிறது இதை எல்லா நீ குறைக்க வேண்டும்.

ஒரு வேளை நான் போயும் குறையவில்லை என்றால்?

ஆ! யார் அது பேசுவது? யாரு? யாரு? என் மனசல்லனா இருக்கு யாரு பேசறீங்கோ?

உன் நரசிம்மன் தான் பேசுகிறேன். நீ சொல்கிறாய் போ என்று, போய் விட்டு வந்தால் அப்படி அவன் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்று வைத்துக் கொள். பிறகு என்ன செய்யலாம்?.

பகவானே! ஏதோ ஒரு அல்ப ஆசை. உன்னால முடியும்னு

நனச்சி சொல்றேன். முடிஞ்சா செஞ்சு கொடு. திருந்தினா பார்ப்போம், அவன் திருந்தலேன்னா வுட்டுடுவோம். அவன் கர்மா அவன் தலவிதின்னு வுட்டுடுவோம். ஏதோ நேக்கு ஒரு ஆச பகவானே போய் ஒரு முறை பேசிட்டு வரட்டுமேன்னு. தப்பு இருக்கா? நான் ஆசை பட்டது தப்பா இருக்கலாம். நான் உன்ன போய் அதிகாரம் பன்றது தப்பு தான் .

சினிவாசா! அப்படி இல்ல. அழகா, அன்பா சமைச்சி நன்னா போட்டே, உன்னோட தளிகையில நான் மெச்சினன், இருந்தாலும் நேக்கு அங்கே போகனும் அவனோட பேசனும்னு நீ நனச்சுட்ட உனக்காக நான் போறேன். நானும் என் துணைவியாரும் போறோம் போய் பார்த்துட்டு வரோம் எப்படி நடக்கறதுன்னு. சரியா?.

பகவானே! எனக்காக இந்த ஒரு கைங்கரியமும் நீ செய்றயா? நான் கட்டளையிட்டு நீ போகப்படாது அது மகா பாவம் .

நீ மனசல நனச்சுட்ட. அத நான் நிறைவேத்தி கொடுக்கனும் இல்லையா?. இது பகவன் செயல் அதனால நான் போய்ட்டு வரேன்.

பகவானே! போய்ட்டு வந்து எப்படி நடக்கர்துன்னு எனக்கு சொல்லு. என் புள்ளையை திருத்திட்டு வா .

ஆகட்டும்.

லஷ்மி நம் நாடகத்தை தொடங்கலாமா?.

நேரம் வந்துவிட்டது இனி நாமும் போய் தொடங்கத் தானே வேண்டும் வாருங்கள் போகலாம் . திருமாலும், திருமகளும் இங்கே வேனுகோபால வீட்டை நோக்கி அதாவது ஆத்தை நோக்கி ஐயங்கார் பாணியில் புறப்பட்டனர்.

என்ன இங்கே ஆத்துல யாரும் இல்லையோ ?

யார் வேணும், என்ன வேணும் இங்கே எதற்காக வந்துருக்கே?.

இல்ல, ஆத்துல யாரும் இல்லையான்னு கேட்டேன்.

ஏன்ற ! உள்ளேந்து குரல் கொடுக்கரேனே தெரில இருக்கேன்னு. குத்துகல்லாட்டமா இருக்கேன் இன்னும் என்ன வேணும் நோக்கு.

யார் நீங்கோ?..

ஏன்ற எங்காத்து வாசல்ல வந்து நின்னுண்டு யாருன்னு என்னையே கேக்கறியே! நன்னா இருக்குமையும்மா. ஏன் ஆத்த காலிபண்ணின்டு போன்மோ? இது சொந்த அஹம்ம, எங்க பூர்வீக சொத்து, என்னோட மாமியாராத்து சொத்தாக்கும்.

ஓ! ஆனா மாமியாரையே பார்க்கல, வெச்சிக்கல அப்படி இருக்கராவானுடைய சொத்தோ?.

யாரு ட இவு!? என்ன பத்தி நோக்கு என்ன தெரியும்? வம்புக்கு வந்து இருக்கியா ?.

இல்ல யாரு நீங்கோன்னு கேக்கரேன்.

ஏன்ற இது எங்காம்முட, நா லஷ்மி உனக்கு யாரு வேணும்.

ஓ! லஷ்மின்னா இப்படி தான் இருப்பாளோ என்று பெருமாள் திருமகளை பார்த்து சிரிக்கிறார்.

அம்மாடி நான் இல்லை இந்த பெண்கள், இந்த காலத்து பெண்கள் அப்படி இருக்கிறார்கள், என்னை ஏன் பார்க்கிறீர்கள் என்று லஷ்மியும் பார்த்து சிரிக்கிறாள்.

அம்மா..

என்னட ஆருன்னு கேட்ட திஹர்ன்னு அம்மான்னு உறவு

கொண்டாண்டு வந்துட்ட?. என்ன எதையாவது திருடின்னு போலாம் நனு வந்துட்டியான்ன?. நாட்டுளே எத்தனை பேரு இப்படி பொறப்பட்டு இருக்கின்கோ?. பிராம்னனா வேஷத்த போட்டுண்டு புறப்பட்டாச்ச, ஏண்டா உன்ன பார்த்தா தெங்கலை நாமமா தெரியர்தே எந்துக்கு வடகலையாத்து வாசல்ல வந்து நின்னுன்றுக்கே?. பர்சாரகார் மேல இருக்கார் அவர பார்க்கர்துக்கு தான் வந்துர்க்கனோம். அவர் இப்போ தளிகை எல்லாம் பண்றதில்ல பொருமானுக்கு பன்னின்று இருக்கார். போங்கோ, போங்கோ இங்கே ஒன்னும் வேலை இல்ல.

யாரும்மா, யார் வந்துருக்கா?

யாரோம் இரண்டு பேர் வந்துருக்கா வாசல்ல நிந்துண்று இருக்கா.

ஏம்மா வாசல்லயே நிந்து பேசின்டு இருக்கேளே! உள்ள கூப்பட்றதானே?.

முடியாது ட கண்டவாளையும் கூப்பட்றதுக்கு இது என்ன திறந்த வீடான்னா? சந்திரமா? நான் கூப்பிட முடியாது.

அது என்ன உங்களுக்கு அவ்வளவு பிடிவாதம்?. நான் போய் கூப்பிட்றேன். வரட்டுமே உள்ள, வந்தவானுக்கு மரியாதை இல்லாம வாசல்ல நிக்க வெச்சன்டு பேசறது?.

ட அவ தெங்கலையாத்துகாரா

ஹக்கங் இந்தாத்துல எப்போதும் தொங்களையா வந்ததே இல்லையாக்கும்?. உள்ள வந்து உக்கார்ந்து பேசியதே இல்லையாக்கும்?. அன்னிக்கு எல்லா நடந்துடுத்து இன்னிக்கு மட்டும்?.

என்னட எதிர்த்து பேசர?. வந்தவா எதுர்ல பேசர்துன்னு என்ன கெட்ட வழக்கம் ?.

நன்னா இருக்கு நீங்க வாய முடுங்கோ, இது எங்ஹாங் (எங்க வீடு) உங்களுக்கு எல்லாம் முடிஞ்சீ போச்சு, அன்னிக்கு கூப்டாராம் போ வேண்டியது தானே? இங்க உக்கார்ந்து இருக்கா, இருந்துண்டு எல்லாரையும் அதிகாரம் பண்ண வேண்டியது. இது ஏன்ற, அது ஏன்ற எடுத்தேன்னு.. நன்னா இருக்குமைம்மா நன்னா இருக்கு வந்தவா எதிர என்ன நன்னா சொல்ரே.

சொல்லாம என்ன செய்வாளாம்? அவாளை ஏன் நிக்க வைக்கிறிங்கோ?

ஆரமிச்சுட்டேலா? மாமியாருக்கும், மாட்டு பொண்ணுக்கும் வாசல்லையே சண்டையா?. ஊர் சிரிக்கட்டும், பாக்கட்டும், என் மானத்த ஏத்துங்கோ, அதுக்கு தானே வந்திருக்கீங்கோ, இரண்டு பேருமா சேர்ந்துண்டு கொல்றீங்கோ.

திருமகரும், திருமாலும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து சிரித்து கொள்கின்றனர்.

லஷ்மி பார்த்தாயா இந்த வீடு குதுகுலமாக இல்லை?.

ஆஹா! நல்ல குதுகுலம் தான், ஆமாம் ஏன்னா... .

என்ன உனக்கும் தொத்தின்றுத்தா என்ன?.

இல்லை இவ்வளவு வேதாந்தங்கள் எல்லாம் பேசுகிறார்கள் இந்த வீட்டில் இப்படி ஒரு ரகணை நடக்கிறதே அது எல்லாம் நம் வேதாந்தத்தில் இல்லையோ?.

வீடு அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று தாண்ட இருக்கு.

என்ன உமக்கு தொத்தின்றுத்தோ!?.

இப்போ போட்றுக்க வேஷம் அது, அதுக்கு ஏத்தா போல நடக்கனுமோன்னோ? சரி எல்லாம் இருக்கு அதாவது

இவானுக்கு மண்ட மேல கணம் அதிகம், எல்லாந்தெரிஞ் சதால, பகவான் இவ கிட்டையே இருக்கான்றதால, அந்த திமிரு வேறு ஒன்னுயில்ல.

அப்படின்னா தப்பு, தப்புதானே நா?.

நிச்சயமா தப்பு, தப்பு தான், தண்டனை உண்டு தான், யார் இல்லேன்னா ?.

என்னமீம்மா? நீங்க இரண்டு பேரும் அங்க நின்னுன்டு பேசின்டே இருக்கீங்களே, ஏதாவது மந்திரம் கிந்திர மாயம் பண்ணிட்டு போயிட போறீங்கோ, ஏற்கக்கனவே வீடு இரண்டா இருக்கு, இன்னும் நீங்க வேற அங்க வந்து நிக்காதீங்கோ.

அம்மா சத்தவாய மூடின்டு போ. யார் வந்துருக்கா என்னன்னு நான் பார்த்து பேசிக்கரேன். யார்ன்னா முக்கியமானவளா இருக்க போரா. போங்கோ, போங்கோ. கர்மம், கர்மம் படுத்துங்கோ. கார்த்தால ரோடுக்கு சண்டைக்கு ப்ப, சூத்ராலே மேலு போல இருக்கு, இந்த வீடு நரகம்.

ஆமண்டாப்பா நா இருந்தா நரகந்தான். உன் பெண்டாட்டி உன் பக்கத்துல உட்கார்ந்து கொஞ்சினா அது சொர்கந்தான், ஆரு இல்லேன்னா?.

நோக்கு ஏன் வயிறு ஏரியர்து?. போ வேண்டியது தானே உன் ஆம்டையான்ட, கூப்டார்னோ? போ வேண்டியதானே ?.

ஆக்கங் சொல்லிட்டியோன்னோ. இவன் சொல்றதையே சொல்லின்டு இருடி. நீ இருக்க பாரு லேஸ்பட்டவ இல்ல, என்னிண்ட ஒரு மினுக்கல் அங்க ஒரு குலுக்கல் நல்லவதான்மீம்மா ரொம்ப நல்லவோ.

இதோ பாருங்கோ நீங்கோ அதிகமா எங்க வைத்தெறிச்சலை கொட்டிக்கீறீங்கோ, நாங்க சந்தோஷமா இருந்தாலே உங்களுக்கு பிடிக்காது.

ஆக்காண்மை ஆமா உங்க இரண்டு பேருக்கு நடுவில் நான் தான் வந்து படுத்துக்கறேன். பிடிக்கல் போறுமோன்னோ?.

சரி மாமியாரும், மாட்டு பெண்ணும் இங்க சண்ட போடாதீங்கோ. நாங்க இரண்டு பேரும் வந்துருக்கோம் கொஞ்சம் கவனியுங்கோ. எங்களை உள்ளேயாவது கூப்பிடுங்கோ, எங்களுக்கு முக்கியமான வேல இருக்கு.

ஆ வந்துட்டியோடா வா, போடி உள்ளா.

அம்மா வாய மூடின்டு இரண்டு பேரும் போங்கோ உள்ளா. வாங்கோ யார் பெரிவா? எங்கிருந்து வந்துருக்கேள்ள? பார்த்தா தெங்கலை மாதிரி இருக்கு. அநேகமா தெங்கலை எல்லா எங்க ஆத்துள்ள கூப்பிட மாட்டோம்.. அது அப்பா இருந்தபோது நடந்தது. திண்ணையில் இப்படி உக்காட்டர்ந்து பேசுவோமா ?.

பேஷா பேசலாமே. நாங்களும் வடகலையாத்துள்ளேல்லாம் போனவா இல்ல, அதனால் போகமாட்டோம் .

என்னன்னா உளர்ரேள்?.

கம்முன்னு இர்ரி, சொல்லுவோம் எதையாவது ஒன்ன, நீ வேற அவ காத்து அடிக்கறதா உனக்கு?.

நன்னா இருக்கு இப்ப நாம இரண்டு பேரும் ரோட்ல சண்டை போடுவோமா?.

செரி செரி வா உக்காரு.

மாமி செத்த அப்படி தள்ளி உக்கார்றீங்களா?.

என்னடா அம்பி இது எங்காத்துகாரர், எங்காத்துகாரர் பக்கத்துல உக்காராத எங்க உக்கார சொல்ற?.

தின்னையில் உக்கார்ரோம், அப்படி பக்கத்துல் உக்கார்ந்தா நன்னா இருக்கா?.

நன்னா இருக்கே அசலார் ஆத்துகாரரோடவா உட்கார்ந்து இருக்கேன்?, எங்காத்துகாரரோடு நான் பக்கத்துல் உக்கார்ந்து இருக்கேன். நோக்கு என்னடாப்பா?.

லஃமி உனக்கு என்ன இவர்கள் காத்து பலமாகவே அடித்துவிட்டது?. அம்மா தாயே உன்ன பூலோகத்துல் ஒரு நிமிஷம் கூட நான் வைக்க மாட்டேனே. பிறகு என்னை வைகுண்டத்தில் இருந்து தொரத்திவிடுவாய் போல் இருக்கிறதே

ஆ, ஆ புரிகிறது புரிகிறது சும்மா தான் விளையாடினேன். (இருவரும் மனசுக்குள் பேசி சிரித்து கொள்கின்றனர்).

பகவான் தின்னை மேல உட்கார தள்ளி தொலைவில் லஃமி உட்கார்ந்தாள்

என்ன பெரிவா எதற்காக என்ன பார்க்க வந்திருக்கின்கோ?.

ஓன்னுல்லை வேணுகோபால் நீங்கோ பல உபன்யாசங்கள் செஞ்ணிருக்கின்கோ, பலருக்கு நல்லது செஞ்சிருக்கின்கோ, உங்களோடு சற்று அழகா பேசிட்டு போலான்னு வந்துருக்கோம். சில கேள்விகள் எல்லாங் கேப்போம் பதில் சொல்லனும்

தாராளமா சொல்றேன், நேக்கு தெரிஞ்சதெல்லாம் சொல்றேன். எல்லாம் அந்த பகவான் கிருபை சொல்றேன்.

அப்படியா பகவான் கிருபை அப்படின்னா என்ன அர்த்தம்?.

இது என்ன கேள்வியே இல்லையே குதர்க்கமா இருக்கே !..

நீங்க தானே சொன்னீங்கோ தாராளமா எல்லாத்துக்கும் பதில் சொல்றேன்னு சொல்லுங்களேன்.

அந்த பகவானுடைய கருணையினால் என்னால் பேச முடிகிறதுன்னு சொல்றேன், சொல்ல முடியர் துன்னு சொல்றேன்.

பகவான் என்ன செய்கிறார்.

என்ன வம்புக்குன்னே வந்துருக்கீங்களா என்ன?.

இல்ல கேக்கறேன் சொல்லுங்கோ

பகவான் என்ன செய்வார், பகவான் ஆனந்த சயனத்தில் பள்ளி கொண்டு இருக்கிறார் வேறு என்ன வேணும்?.

அப்படி இல்லை நீங்க சொல்றது என்னன்னா எல்லாம் பகவத் செயல்ரீங்களே அந்த பகவான் எதை செய்கிறான்னு கேக்கறேன்.

இதோ பாருங்கானும் பகவான் எல்லாம் கொடுத்துருக்கான், அந்த கொடுத்ததெல்லாம் நாம எடுத்துண்டு அத சரியா பயன்படுத்தின்டா நல்லது .

பகவான் என்ன எல்லாங் கொடுத்துருக்கான்னு சொல்ல முடியுமா?.

வேதங்கள் கொடுத்துருக்கான், சாஸ்த்திரங்கள் கொடுத்துருக்கான் இதுக்கு மேல என்ன வேணும்? நமக்கு கை, கால் கொடுத்துருக்கான், அறிவு கொடுத்துருக்கான் இத வெச்சின்டு நாமோ அத புரிஞ்சன்டு சாஸ்த்திர, சம்பிரதாய, ஆச்சார அனுஸ்டானப்படி நடந்துக்கணும் இது பகவான் சொல்லி இருக்கான்.

ஓ! உங்களுக்கு நேரா பகவான் சொல்லி இருக்கானா?.

இதோ பாருங்கோ இது எடக்கு மடக்கான கேள்வி நேரே வருவானே, கோனலா வருவானேன் பகவான் சொல்லியிருக்கான் அது வேதத்துல இருக்கு.

என்ன இருக்கு வேதத்துல?

இப்படி தான் நடக்கனும்னு சாஸ்த்திர, விதிமுறைகள் பெரிவா வெச்சிருக்கா.

சத்த முன்ன பகவான்னீங்கோ, இப்ப பெரிவான்னீங்கோ.

என்னய்யா இது பெரிவா தான் அந்த பகவான். நீர் என்ன அது கூட புரிஞ்ச கொள்ளவில்லையா என்ன ?.

பெரிவத் சொருபம் பகவான்ரேள் அப்படிதானே?.

ஆமா பெரிவா எல்லாம் பகவான் தான்.

அப்படின்ன சற்று முன்ன இங்க ஆத்துல நடந்ததே?.

இந்தாத்துல நடக்கற்தானே அது சர்வசதாரணம், சகஜம் இது போய் பகவான் செய்ஞ்சதுன்னா சொல்ல முடியும்? எத்தையாவது உளராதிங்கோ, கேள்வி கேட்கும் போது ஞானத்தோடு கோருக்கோ.

லஷ்மி சிரித்துக் கொண்டே பெருமானை பார்க்கிறாள், ஆங் உமக்கு ஏன் இந்த தலை எழுத்து இவனிடம் வந்து இதை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமா?.

அடி சும்மா இரு சற்று சீண்டித் தான் பார்ப்போம், பிறகு பார்க்கலாம் யார் தோர்க்கிறார்கள் என்று

சரி தான் போங்கள்.

பகவான் சாஸ்திரங்களை கொடுத்திருக்கிறார் அந்த

சாஸ்த்திரப்படி நடக்கனும். ஜாதி, மதம் யார் ஏற்படுத்தியது?.

என்னங்கானும் இது அவா, அவா தொழில் வெச்சன்டு ஜாதி, மதம் பண்ணா அவ்வளவு தான்.

அது பகவான் செய்யவில்லையே?.

இப்ப நான் சொன்னேனே பகவான் செய்தார்ன் நு சொல்லலேயோன்னோ? அப்பன்னா இல்லேன்னு அர்த்தம் புரிஞ்சுக்கோங்கோ.

சரி, பிறகு தீண்டாமைன்னு ஏன் வந்தது?.

நன்னா இருக்கே, கண்டதையும் சாப்பிட்ரவா, கண்ட மேனிக்கு போறவா எங்க மேல பட்டா நன்னா இருக்குமா?. வேதங்களும், சாஸ்திரங்களும் சொல்லும் போது இது எல்லாம் படலாமா? படப்படாதோன்னோ ?.

பகவத் சொருபம்ன்னு ஏன் எடுத்துக்க கூடாது

நன்னா இருக்கே! அவா எல்லாத்தையும் சாப்ட்டுட்டு அவா பகவத் சொருபமாயிடுவாளா என்ன? அவாளை போய் நாங்க தொட்டா அது நல்லதாயிடுமான்னா? நன்னா சொல்றேல் போங்கோ, எழுந்திருங்கோ எடத்தவிட்டு, இப்படி எல்லாம் பேசினா உங்களுக்கு திண்ணணயில் கூட இடம் கிடையாது.

இல்ல நான் இன்னும் முக்கியமான கருத்துக்கே வரல்லலை உங்க கிட்டேர்ந்து நெறைய கத்துக்கலான்னு தான் வந்துருக்கேன்.

ச்ச! இவ்வளவு தானா கத்துக்க வந்தவாருக்கு என்னய்யா மேல ஆசனம் கீழே உட்காரும்.

என்ன சொல்றீங்கோ!?

ஆமா நீ ஒன்னும் முழுஷா தேர்ச்சி பெறவியே நேக்கு வேத

வித்வான்ல ஒன்னும் தெரியாதோன்னோ? எங்கிட்ட தான் கத்துக்க ரவர்ப் போறே, அப்படின்னா வாத்தியாருக்குரிய மரியாத நான் மேல உட்கார்னம், நீ கீழே உக்கார்ந்து பேசனும் அது எப்படி சமம்மா உக்கார்ந்து பேசவ?

உமக்கு தேவதான் நாம் இருந்த வைகுண்டம் என்ன ஏதோ யாரோ ஒரு பிராம்மனன் சமைக்கிரான்னு என் சமையில உட்டு, இங்க சாப்ட்டு இங்க நன்னா மாட்டின்டேல் வேனும் வேனும்.

இதோ பார் இந்த கிண்டல் எல்லாம் வேண்டாம். நாம் விளையாட வந்தோம். விளையாடி விட்டு போகலாம்.

உட்காருகிறேன் கீழே. என்ன இப்போ குறைந்து விட்டது? பரவாயில்லை. பகவான் கீழே உட்கார்ந்தார் இவர் மேலே எறி காலை சப்பலாம் இட்டு நன்றாக உட்கார்ந்தார்.

அத்தியாயம்: 12

பேச்சு தொடர்கிறது.

ஆங்! இப்ப என்ன கேக்கனும் கேள் சொல்லேன். இப்பங்கானும் எல்லம் கிடையாது. இனி மரியாதை இல்ல, வாடா போடான்னு கூட சொல்லுவேன். ஏன்னா நான் மேல இருக்கன், நீ கீழே இருக்கே தொரியுமோன்னோ? புரிஞ்சுக்கோ, ஏண்டமீமா உங்காத்துக்காரன இப்படி சொல்லர அப்படி சொல்றன்னு சொல்லாத. அப்படி தான் சொல்லுவேன். இஷ்டம் இருந்தால் உங்காத்துக்காரரோடு இரு, இல்லையா வெளில் போ. வேறு எங்கேன்னா போய் உக்கான்றுரு . இல்ல உள்ள சண்ட போட்டுண்டு இருப்பா அவாள வேடிக்கை பார்த்துண்டு இரு. ஆனா உள்ள போகாத பொழுக்கடை பக்கம் போய் உக்கார்ந்து இரு. ஏன்னா நீ தெங்கலை உள்ள போகப்படாது எனக்கு பிடிக்காது.

நம்மை போன்று தான் மகாலஷ்மி சிரித்துக் கொண்டாள்.

என்ன உள்ளே வராதேன்னு சொன்ன ஒரே பிராம்மன் நீயாக தான் இருக்க முடியும். ஊம் கவலையேப்படாதே இனி இந்த வீட்டில் பெண்கள் பிறப்பதே சிரமாக தான் இருக்கும். உங்கள் வம்சத்தில் பெண்கள் கிடைப்பதே கஷ்டமாக தான் அமையும் போ என்று அப்போதே மனதில் சொன்னாள்.

சரி சாஸ்த்திர சம்பிரதாயம் எல்லாந் தெரிஞ்சுக்கனம். பிராம்மன்னா பிராம்ம விதிப்படி தான், ஆமா தெங்களையாயிற்றே நீ எப்படி என்ன வாத்தியாரா ஏத்துப்பாய்?.

வடகலையா இருந்தால் என்ன, தெங்கலையா இருந்தால் என்ன இரண்டும் ஒன்று தானே? இருவரும் பகவானுக்கு சேவை செய்பவர்கள் தானே?.

சேவை செய் இருக்கட்டும், இருந்தாலும் வேற வேற தானே?. தெங்களையா எல்லாந் தேவ இல்லாத பாஷை எல்லா எடுத்துண்டு அதெல்லாம் பேசுவா.

இப்ப நீரும் அதில் தானே பேசிரீர்?.

இதோ பார் வாத்தியாரை எதுர்த்து பேசப்படாது, சிலது சொன்னா ஒத்துக்கனும் அவ்னோதான். நாங்க எல்லா வடகலை ,சுயமாசாரியார், எங்கள்து தான் உயர்ந்தது, அதன் படி தான் நடப்போம். நீ தெங்கலை தெங்கலைக்குரிய வாத்தியார் இன்ட போய் கத்துக்கோ இங்கே வேண்டாக

நான் வேண்டுமானால் மாத்தி கொள்கிறேனே, உம்முன்ட சேர்ந்து வடகலையாகி விடுகிறேனே?.

தஷ்ட, தஷ்ட உன்னை கொண்டு என்னோட சேர்த்துக்கர்தா? நன்னா இருக்கு போ நீ சொல்ரது. நிச்சயமா நடக்காது. அது நேக்கு பிடிக்காது. தெங்கலையே எனக்கு பிடிக்காது. ஆண்டாள் பாசுரங்கள் எல்லாம் ஒத்துக்கறோம் இல்லேன்னு சொல்லல, ஆண்டாள் மகாலஷ்மி சொருபம் அது

ஒத்துப்போம். சட்சாத் பூமா தேவி பொறந்து அவளே எழுதிருக்கா, பெருமாள் பேர்ல அது ஒத்துக்கறோம்.

சரி அது எதை சேர்ந்தது?.

இதோ பாரும் அது பகவானேடையது தான் இல்லை என்று சொல்லல்லை அதற்காக எல்லாரையும் ஒத்துக்க முடியாது. ஆண்டாளை ஒத்துக்கறோம் .

இது என்னங்கானும் ஆண்டாள் என்றால் ஒரு நியாயம், மக்கள் என்றால் ஒரு நியாயமோ?.

அது அப்படித் தான். நியாயம் அந்யாயம் எல்லாம் பேசப்படாது..

இது எல்லாம் சாஸ்திரத்துல விதித்திருக்கா?.

அது அப்படி தான் நடக்கும். நீர் என்ன நடுவுல குறுக்கல பேச்சு நியாயமா? தர்மமான்னு? இதெல்லாம் பிராம்மனா செய்யரதெல்லாம் ஒரு தர்மம் தான். அவ செய்யர்தனால தர்மம் போ. அவ்வளவு தான். நான் செய்யர்து அதவிட எல்லாத்தோட சிறந்த தர்மம் போதுமோன்னோ?. வாத்தியார் செய்யர்தெல்லாம் நல்ல தர்மம் தான் அப்படின்னு நனச்சிக்கனம், அப்ப தான் அது ஒரு குருவுக்கு சிஸ்யன் செய்யற தொண்டு.

நீர் எதை செய்தாலும் நல்லதுன்னு எடுத்து கொள்ள வேண்டுமா!?.

தாராளமா எடுத்துக்கோயேன் இதுல என்ன தப்பு இருக்கு?.

சரி நீர் ஒரு உயிரை வாங்கினால்?.

அதுவும் பகவத் சங்கல்பபம் வாங்க வேண்டி இருந்தது வாங்கிட்டார்ன்னு நனச்சிக்கோ. அவ்வளவு தான் சரியா

போச்சு.

அடப் பாவி இவன் வேதத்துக்கு எல்லாம் மேற்பட்டு நமக்கே வேதம் சொல்லித் தருவான் போல் இருக்கே!..

லஷ்மி! பேசாமல் இரு பார்க்கலாம்.

இப்படி இவர்கள் உரையாடலை தொடங்குகின்றனர் ஆனால் போகப், போக பகவான் தனது உரையாடலை உயர்த்திக் கொண்டே போகிறார் விளையாட்டாக ஆரபித்தது அது கேள்வி மேல் கேள்வியாக எழுந்து கொண்டே, போய்க் கொண்டு இருந்தது. ஒருவருக்கொருவர் வாதங்கள் அதிகரித்து கொண்டே வந்தது. என்ன தான் வாதம் செய்தாலும் தன் பிடிவாதத்தில் இருந்து அவன் விடுவதாக இல்லை. இப்படியே வாதித்துக் கொண்டே வந்தான். எதற்கும் பிடியும் கொடுக்கவில்லை, தான் எதை பிடித்தாலும் அது தான் நல்லது என்று பேசிக் கொண்டே வந்தான். இப்படி அவன் விடாப்பிடியாக பேசிக் கொண்டே வந்ததில் பொருமைக்கே உயர்ந்தவளான திருமகள் தானும் கேள்வி கேட்க வேண்டும் என்று கேள்விகளை கேட்கத் தொடங்கினாள். ஆனால் அவன் அவமதித்தான் பெண்கள் வேதங்களை பேசக் கூடாது. அதில் இருப்பதை எல்லாம் நீ சொல்லக் கூடாது என்று ஆரபித்தான். இருப்பினும் விடாப்பிடியாக லஷ்மியும் தனது வாதத்தை தொடங்கினாள்.

ல்கஷ்மியின் வாதங்கள் மேலே ஏற ஏற அவனால் சரிவர பதில் சொல்ல முடியவில்லை. பெண்களை கேவலப்படுத்தாதே, பெண்களும் உயர்ந்தவர்கள் தான், பெண்கள் எவ்வளவு உயர்ந்தவர்கள் என்று நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று லஷ்மியின் வாதங்கள் அதிகரித்து கொண்டே போனது. திருமாலும், திருமகளும் விவாதித்துக் கொண்டே இருந்தனர். மாறி மாறி விவாதித்ததில் இவனும் கோவம் கொண்டான், மரியாதையாக போய்விடுங்கள் எதற்ககாக இவ்வளவு கேள்விகள் கேட்கிறீர்கள் என்று ஆத்திரப்பட்டான். எல்லாம் புரிந்தும், நீ நடந்து கொள்வது சரி இல்லை.

உன்னை மாற்றிக் கொள்ள தான் நாங்கள் இவ்வளவு தூரம் சொல்கிறோம் மாற்றிக் கொள் என்று இவர்களும் விடாப்பிடியாக உரையாடினர். இருவரும் உரையாடியதில் கடைசியில் கோவம் வந்தது அவனுக்கு

என்ன! இதுக்கு மேல உங்களோடு பேச எனக்கு இஷ்டம் இல்ல, தொங்கலையார அதுக்கு தான் உள்ள சேர்க்கப்படாதுந்தது. சேர்த்தாலே தேவை இல்லாம் பிரச்சனை எழும்னனு சொல்வா. நன்னாவே எழுப்பிருக்கின்கோ போங்கோ வெளில்.

இப்போ இருக்கர்தே நாங்க வெளில் தான், இனி எங்க வெளிய போக சொல்று! ஆனா நாங்க கேட்ட கேள்விக்கு எல்லாம் உம்மால பதில் சொல்ல முடிவியே ?.

இதோ பாருங்கோ பதில் நன்னா சொல்லுங்கோ. இல்லாட்டி நாங்க ஏன் இந்த இடத்தவுட்டு போகனும்? என்று வஷ்மியும் சொல்ல.,

இதோ பாருமா நீ குறுக்க பேசாதே. நீ ரொம்பவும் பேசற். நேக்கு பிடிக்கல். பொம்மணாட்டெங்கோ எனக்கு எதிர்த்து நின்னதே கிடையாது. என் பொண்டாட்டியும் பேசனவளே இல்ல, பேசினா இரண்டு அறைஞ்சிருப்பேன், ஆனா உன் ஆம்படையான் உன்ன பேசவுட்டு வேடிக்க பார்க்கறான் இது நன்னால்ல .

இதோ பாருங்கோ, ஞான சபை வேதம், வேதாந்தம் வித்துக்கள் எல்லாம் யார் வேன்னாலும் கேள்விகள் கேட்கலாம். பதில் சொல்லும் திறமை உங்களுக்கு இருக்க வேண்டுமே அன்றி அது யார் கேள்விகள் கேட்கிறார் என்பது இல்லை. அதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

இதோபாருமா, நீ அதிகம் பேசற். இந்த அதிகம் பேசர்து கூடாது. எத்தனை ராஜசபைக்கு போயிருப்பேன், எத்தனை இடத்திருக்கு போயிருப்பேன் அங்கே எல்லாம்

என்ன உயர்த்திருக்கிறார்கள். ஏன் அங்கே எல்லாம் ஒரு பொம்மணாட்டி பேசாம, என் ஆத்த தேடி வந்து பேசறியே! ஒரு பொம்மணாட்டி வா சபைக்கு வந்து பேச வேண்டியது தானே?.

அடுக்கடியில் இருந்தாலும் சரி, எங்கு இருந்தாலும் சரி, பெண்கள் பேசுவதற்க்கு பதில் சொல்ல வேண்டும்.

ஓ! நீ என்ன ஸ்மார்த்தாலா என்ன அடுக்கடின்றியே தவிப்பன்றுள்ளுன்னு சொல்லு.

நான் யாராக இருந்தால் உமக்கு என்ன?. வேதம் வித்தியாந்தம் அதை பற்றி தானே பேசுகிறோம் யார் கேட்டாலும் அதற்க்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். அதோ வீதியில் போகிறதே ஒரு நாய் அதுவும் திரும்பி பார்த்து உம்மை கேள்வி கேட்டால் அதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லத் தானே வேண்டும் அது தானே கற்றதின் பயன்?.

ஆஹா! ஒரு நாய் பேசுமா? அதுக்கு நான் பதில் சொல்லனுமா? சர்தான் போமெம்மா, போ. எதையாவது உளராதே தத்து, புத்துன்னு ரொம்ப தெரிஞ்சுட்டா போல பேசாத.

இல்லை உங்களுக்கு தான் ரொம்ப தெரியல, உங்களோடைய பகவானுக்கும் அந்த நாய் இருக்கிறது.

தெரியும், தெரியும் கருடன் கூடதான் வாகன், நன்னா தெரியும் யார் இல்லேன்னா? பாம்பு படுக்க போருமோன்னோ? நன்னா தெரியும் சக்கு, சக்கரம் பகவானுக்கு இல்லேன்னு சொல்லல.

சரி அந்த பகவானே நேர்ல வந்தா என்ன தான் பண்ணுவீங்கோ?.

அந்த பகவானாவது நேர்ல வரதாவது! அந்த அளவுக்கு யார்மா இந்த உலகத்துல புண்ணியம் பண்ணியிருக்கா?,

யாரும் பண்ணிடுல, பண்ணா தான வர்ரத்துக்கு. நீ என்னமோ பெருஸ்சா பீத்திக்கிறீயே உம் முன்னாடி அந்த பகவான் வந்துருக்காரா? எல்லாம் தெரிஞ்சா போல பேசுறியே? உனக்கு என்ன, பகவனை தெரியுமா? பார்த்துருக்கியா நீ?

சரி உம்ம முன்னாடி வந்தா என்ன செய்வீங்கோ?.

வந்தா பகவானையும் நாலு கேள்வி கேட்டுட்டு அனுப்பிடுவேன். அவ்வளவு தானே? என்னப்போ?. பெருசா பகவானுக்கு வேண்டி சேவ நான் செய்றேன் இல்லேன்னு சொல்லல, சதா சர்வகாலமும் நாராயணான்னு நினைக்கிறேன் இல்லேன்னு சொல்லல, அந்த சாலிகிராமத்துக்கு தினமும் பண்றத பண்றேன் இல்லேன்னு சொல்லல, இது எல்லாம் பகவானுக்கு என்ன திருப்தியோ அத செய்யறேன் அது போதும் அந்த பகவானுக்கு. வேறு என்ன பகவான் கேக்கறான்?.

வேதமும், சஸ்திரமும் கற்று அறிந்த நீங்கள் இன்னும் அந்த பகவானை புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று தான் சொல்கிறேன்.

என்னமேம்மா நீ ரொம்ப நேர்மையா வந்துட்டே?. நேர்மையா பகவானை என்னட புரிஞ்சுன்ட? சர்தாண்டியம்மா அந்த பகவானை அப்படி ஒன்னும் யாராலையும் புரிஞ்சுக்க முடியாது. எவ்னோ புரிஞ்சுக்க முடியுமோ அவ்னோ தான் புரிஞ்சுக்க முடியும்.

வந்த போது நீங்கள் சொன்னீர்களே எல்லாம் பகவத் செயல்.

ஆமாண்மை இப்பவும் அதே தான்மை சொல்றேன். எல்லாம் பகவத் செயல் இல்லையின்னு சொல்லல. இப்போ உன்னோட தர்க்கம் பண்றது கூட அந்த பகவத் செயல். அந்த பகவான் ஏதோ ஒரு நாடகத்தை வெச்சின்டு வந்துர்ப்பான் நாடகமாடுரான்னு சொல்றேன் அவ்வளவு தானே, நடந்துட்டு போட்டும் அதுவும் பகவத் செயல் தான்

போடிம்மா வேற என்னவேனோம்.

ஆனால் கேட்ட கேள்விகளுக்கு எல்லாம் உங்களால் சரியாக பதில் சொல்ல முடியவில்லையே?

பெண்ணா இருக்கரவோ கேள்வியே கேட்கப்படாது. ஒரு ஆடவன பார்த்து பேசர்தே தப்பு. பெண்கள் அடிமை, உள்ளேயே இருக்கனம் தளிப்பின்றுள்ளோட செரி, இந்த வீதி முட்ட வரர்தே நேக்கு பிடிக்கல். இந்தாத்துல நடக்கர்தையே, நான் தினமும் சண்ட போட்ரதை கத்தாதிங்கோன்னு சொல்றேன். நீ வந்துட்டியா வீதி வீதியா வந்து பிராம்னாலை பார்த்து கேள்வி கேட்க வந்துட்டையா? கேவலம்ஹம்மா, உன்ன மாதிரி பொம்மணாட்டகள் அந்த மாதிரி வரப்படாது. இதோ பாருப்பா உன் ஆம்டையாள அடக்கி ஆத்தோட வெச்சுக்கோ. இப்படி எல்லாம் அனுப்பாத நன்னா இல்ல. அவள பேசவுட்டுட்டு நீ நின்னுண்டு, பார்த்துண்டு இருக்கர்து ரொம்ப நன்னா இர்க்கு இது வேடிக்கையா இருக்கு. இதெல்லா நன்னா இல்ல இதெல்லாம் இப்படி பண்ணப்படாது. இதெல்லாம் வரவேப்படாது இதெல்லாம் தப்பு. முதல்ல இது தெரிஞ்சுக்கோ. இவானை எல்லா அழச்சின்டு வராதே. பொம்மணாட்டிகளுக்கு என்ன தெரியும் வேதத்த?. என்னத்த கத்துண்டா இவா? பெரிஸா வேதமாம், வேதத்த கத்துண்டாளாம் என்னமோ பெரிஸா பேசராளே. இவளாள உட்கார்ந்து ஓமமா பண்ண முடியும்?. நாளைக்கு ஓமம் பண்ணா தீட்டுன்னு ஆயிப்புடும் வெளில் பூடுவே, அப்பறம் என்னத்த பண்றது?. இதெல்லாம் தெரிஞ்சுன்று இருக்காளா இவோ?. என்னமோ வந்துட்டா பேசர்த்துக்கு, பெரிஸா எல்லாந் தெரிஞ்சா போல. எத்தனையோ தீட்டு கர்மங்கள் எல்லாம் இருக்கு இவானுக்கு. இதெல்லாம் வுட்டுட்டா வந்துட்டா நேர. பேசறா பேசின்டே போய்ன்றுக்கா தனக்கு தான் எல்லாந் தெரிஞ்சா போலையும் தான், தான் இந்த உலகத்தையே ஆள்ரா போளையும் பூமா தேவியே தானே போலயும் பேசின்று இருக்கா. அந்த தாயார் கூட இப்படி பேச மாட்டா. இந்த மாதிரியா பேசர்து இவோ?. நன்னா இல்லடா டேய் நன்னாவே இல்ல. இந்ந மாதிரி

தெங்கள பையன் இந்தமாதிரி ஒரு பொண்ண கூட்டுன்டு வந்துண்டு இப்படி இந்தாத்துல பேசர்து ரொம்ம நன்னா இல்ல, அசிங்கமா இருக்கு எடுத்துண்டு போ, அழச்சின்டு போ முதல்ல அவள, எங்கயாவது போய் நன்னா ஒரு குளத்துல போய் நன்ன குளிச்சிட்டு பொருமாளை சேவிக்க சொல்லு. 108 பிரதக்ஷனம் பெருமாள பண்ண சொல்லு. கொஞ்சமாவது புத்தி மாறும். இப்படி பேசரானே!?

இதோ பாருங்கோ கேள்விகள் கேட்பதற்கு பதில் தான் சொல்ல வேண்டுமே அன்றி பெண், ஆண்ணன்று பார்க்கக் கூடாது

நன்னா இருக்கடாப்பா! நோக்கு அது பரவாயில்ல உங்க ஆம்டியா அவ என்ன கேள்வி கேட்டாலும் உன்னால பதில் சொல்ல முடியும். அது உங்காத்தோடு வெச்சுக்கோ இன்னோராத்துல வந்து இன்னுத்தரை, ஆம்பளையை கூட்டுன்டு வெச்சி பேசர்து நன்னா இல்ல. அது அடக்கம் இல்லை. பொம்மணாட்டி, அடங்காதவோ நன்னால்ல, போதுமோன்னோ?. இந்த அடங்காபிடாரி எல்லா இங்க வரப்படாது

லஷ்மிக்கு இப்பொழுது கோவமே வந்து விட்டது என்ன சொல்றீங்கோ? கேள்விகள் கேட்கலாம். பலதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள் அன்று ஆதிசங்கரரையும் கேள்வி கேட்டு இருக்கிறாள் ஒரு பெண்.

அதுதான்மேம்மா சீக்கிரமே போய் சேர்ந்துட்டார் அவர், அதை பத்தி உனக்கு தெரியுமோன்னோ இந்த மாதிரி பொம்மணாட்டிகள் எல்லாம் வந்தத்துணால தான் இப்படி எல்லா ஆரது. அவருக்கு ஜகத்குருன்னு பட்டம் வரலையோ வந்துதோன்னோ? இது எல்லா நடந்து இருக்குமேம்மா. எல்லாந் தெரியும். நாங்க அதுவும் படிச்சிருக்கோம். ஒன்னும் தெரியாம இல்ல. உன்னவிட அதிகமா தெரிஞ்சிருக்கோம்

இதோ பாருங்கோ நீர் பேசவது எதுவும் சரி இல்லை.

ஆணவழும் ,அகங்காரமும் உமக்கு இருக்கு.

ஆமான்மீம்மா உங்காத்து சாப்பாடோன்னோ, நீ தானே போட்ட, தளிபண்ணி போட்டியோனோ நீ நன்னா சாயிச்ச, நான் சாப்பேன் அது தான் வந்துடுத்து. போ, வாய் மூடின்டு போடி ரொம்ப பேசாதே இங்க.

இதோ பாருங்கோ இது அளவுக்கு மீறி போறது. கேள்விகள் ஒரு வேதந்தம், வித்துக்களை படிச்சவனை பார்த்து கேட்க வந்து இருக்கிறோம். எங்களுக்கு தக்க மரியாதை கொடுக்க வேண்டும் .

ஆஹா ! இங்கே வடகலைக்கு எல்லாம் மரியாதை கிடையாது. தப்பு, தெங்கலைக்கு எல்லாம் மரியாதை கிடையாது. வடகலைக்கு எல்லாம் மரியாதை உண்டு ஏதோ தெரியாம சொல்லிட்டேன்.

உங்க வாயாலையே அப்பி வந்துடுத்தே.

ஆமாண்டிம்மா வந்துடுத்து என்ன பன்றது?. உன்னோட சேர்ந்தா அப்படி தான் வரும். மரியாதையா எடத்த காலி பண்ணுங்கோ, நேக்கு நேரமார்து.

நில்லுங்கோ, முடிவா உங்கனோடைய கருத்து என்ன?.

என்னோடைய கருத்தை நான் மாத்திக்க முடியாது, பொம்மணாட்டிகள் அடங்கி ஒடுங்கி தளிபண் உள்ளோடு இருந்தா போதும். பேசர்தே தப்பு. வாயே தறக்கப்படாது, திறந்தாலும் அது தப்பு. வாய் மூடின்டு இரு, இதோ பார்ரா என்ன சொல்ல போர நீ?.

இல்லை நீங்கள் பேசியது எதுவும் சரி இல்லை. கேட்ட கேள்விகளுக்கும் சரியாக பதில் சொல்லவில்லை அகங்காரத்தை விட்டு ஒழியுங்கள்.

முடியாதுடா அது கூடவே பொறந்துடுத்து. கோத்தரம் அந்த மாதிரி. கெளசிகி கோத்ரம் பகவானையே எதிர்த்து நிக்கர கோத்ரம் தான் தெரிமோன்னோ. எதிர்த்தே நிப்போம் என்ன பண்ணணம்னற?.

இல்லை இது சரியாக படவில்லை. பாருங்கள் வித்யை இருக்கலாம் ஆனா வித்யுத்தா கர்வம் இருக்கவே கூடாது, வித்தைகளை கற்றுக் கொண்ட நீங்கள் நான்கு பேருக்கு நல்ல முறையில் பயன் படுமாறு சொல்லித்தர வேண்டும். நல்லதை கற்றுத் தர வேண்டும். உண்மையை உணர்ந்து அந்த உண்மையின் படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். உண்மையை உணராமல் இருக்கக் கூடாது. தாயையும், தந்தையையும் வேண்டாம் என்று எந்த சாஸ்த்திரத்திலும் சொல்லியில்லை. அந்த தாயையும், தந்தையையும் தாங்கள் மதிக்கத் தான் வேண்டும்.

ஆமான்டா! மதிக்கனும் இல்லேன்னு சொல்லல அதே போல அவாளும் வாய மூடின்டு இருந்தா மதிச்சிருப்போம் அவாளும் வாய மூடின்டு கம்முன்னு இருக்கரதில்லையே எதையாவது சொல்லின்டு இருந்தா வேற எதாவது பிரச்சன வருது.

இல்லை நீங்கள் சொல்வது எதுவும் சரி இல்லை.

ஆமாம் தானங்கள் பிராம்னனுக்கு பண்றேன், என்ன தப்பு அதுல?. பிராம்னா உயரனம். நன்னா இருக்கனம் பண்றேன்.

தானங்கள் பண்ணால் மட்டும் போதாது. அதே பேன்ற நல்ல தர்ம நீதிகளும் சொல்லித் தர வேண்டும் அல்லவா?. இல்லாதவனுக்கு கொடுப்பது தப்பில்லை இருப்பவனுக்கே கொடுப்பது தப்பு தானே?.

தப்பு தான் ஆனா எங்க வர்க்கம் வளருனுமே?. அந்த வர்க்கம் வளரதுக்கு தானே செய்யறேன்?.

நீர் ஆயிரம் நல்லது செய்யலாம் இருப்பினும் இது முறைக்கு தவறானது. பலதை கற்றுக் கொண்டு பல அரசரிடம் பேரையும், புகழையும் பெற்ற நீங்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டால் இன்னும் நல்லதாக இருக்கும்.

இதோ பாருப்பா எனக்கு உபதேசம் தேவையில்ல. நான் இப்படி தான் இருப்பன் என்னால் மாத்திக்க முடியாது.

அப்படின்னா முடிவா என்ன தான் சொல்றீங்கோ?.

முடிவா சொல்றதுக்கு என்ன இருக்கு?. நீங்க எடத்த காலி பண்ணுங்கோன்னு சொல்றேன்.

சரி ஒரு தீர்த்தம் கூட கொடுக்கல.

தெங்கலையாருக்கு இங்கே தீர்த்தம் கிடையாது போய் வாங்கோ பக்கத்தா இல்லன்னா பக்கத்தெருவுக்கு போங்கோ அங்கே தெங்கலையாலா இருப்பா. நன்னா அம்செயுங்கோ எல்லாம் ஏனாலாம் போய் ஏன் அங்கே போய் ஏனுங்கோ.

இதோ பாருங்கோ இதெல்லாம் நன்னா இல்லைல்லாத்தையும் விட்டுடுங்கோ. விட்டுட்டு எல்லாம் ஒன்னு, பகவான் ஞானம், பகவத் சிந்தனை, தெய்வங்கள் யார் எத்தனை தெய்வமா இருந்தாலும் பகவானாக நினையுங்கள். எல்லா தெய்வத்தையுப் பார்க்கும் பொழுது அந்த ஸ்ரீமன் நாராயணனை பார்ப்பதாக என்னுங்கள் .

போதும்மேம்மா போதும் உன்னுடைய உபதேசம். சம்மா பண்ணின்டே இருக்காத போய் வா.

நன்னா இல்லை நீங்கள் செய்வது எதுவும் நன்னாயில்லை.

இதோ பாருப்பா எங்களால் மாற முடியாது. நாங்க இப்படித் தான் நடப்போம். நீ என்னவேன்ன பண்ணிக்கோ போறுமோன்னோ? போ .

அவ்வளோ தான் என்று எழுந்திருக்கிறான். உதருகிறான் துண்டை, அதாவது தான் உட்கார்ந்து இருக்கும் திண்ணையில் அக்காலத்தில் சானி போட்டு மொழிகி இருப்பார்கள் துண்டை உதரும் போழுது மன் எல்லாம் பகவான் கண்ணில்படுகிறது, துடைத்துக் கொள்கிறார். மகாலஷ்மிக்கு வருத்தமே ஏற்பட்டுகிறது என்ன இது இவன் இவ்வளவு அகங்காரியாக இருக்கிறானே எல்லாம் தெரிந்தவனுக்கு, இவ்வளவு வித்தைகள் தெரிந்தவனுக்கு இந்த சிரிதும் தெரியவில்லையா என்ன?.

ரனப்பா எதிர மனிதன் உட்கார்ந்து இருக்கிறார் அதையும் பார்க்காமல் உதருகிறாயே சற்றும் மனித தன்மை என்று ஒன்று இல்லையா?

இல்லமெம்மா. நேக்கு வடகலையான்னா இருந்துருக்கும், தெங்கலையோன்னோ அதன்னால் இல்லையா இருக்கலாம் என்ன பண்ணலாம்?.

பகவானும் தெங்கலை வடகலைன்னு இருக்காரா என்ன?.

இதோ பார்மீம்மா இந்த கேள்வி எல்லாம் கேக்காத. பகவான் தெங்கலையா இருந்தா நேக்கு என்ன? வடகலையா இருந்தா நேக்கு என்ன? நான் வடகலையா பார்க்கறேன்.

அதே மாதிரி தான் எல்லாத்தையும் வடகலையாகவும் எல்லாரும் ஒன்று என்று ஏன் பார்க்கக் கூடாது?. மனிதனை மனிதனாக மதியுங்களேன். அது ஏன் உங்களுக்கு தெரியவில்லை?.

போறுண்டைம்மா போறும். இன்று முழிச்ச முகம் நன்னா இல்ல, அதான் ஆத்துல எப்பப்பாரு சண்ட போடாதிங்கோன்னு சொன்னா கேட்டாதானே. உள்ள ஒரு சண்ட வெளில் வந்தா இப்படி ஒரு ஏடா கூடாமானவா. என்னத்த பண்றது நான்?.

பகவான் சிரித்துக் கொண்டே நாங்கள் ஏடா கூடம் இல்லை, தாங்கள் தான் ஏடாகூடம் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். ஆச்சார, அனுஷ்டானமும், வேத சஸ்திரங்களை மட்டும் கற்றுக் கொண்டால் போதாது பகவானையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஏண்டாப்பா நான் என்ன பகவான புரிஞ்சிக்கலேன்னு நினைக்கிர நீ? ஆங் என்ன புரிஞ்சிக்கனம்?.

யார் வந்துருக்கான்னே உமக்கு தெரியல, பிறகு தானே புரிஞ்சிக்கனும் சரி வாங்கோ வந்த வேலை முடிஞ்சது நாம புறப்படுவோம்.

என்ன நீங்க மாற்தா இல்லையா?.
இல்லை. நான் இப்படித் தான் இருப்பேன்.

சரி உம்ம விதிய யாரால மாத்த முடியும்?. சரி நாங்கள் போய் வருகிறோம் காலமும், நேரமும் வரும் எம்மை கூப்பிடுவீர்கள். நாங்கள் வருகிறோம் .

புறப்பட்டனர். சிரித்துக் கொண்டே இருவரும் ஆ! வந்த வேலை முடிந்துவிட்டது போகலாம் வா.

அத்தியாயம்: 13

இருவரும் சீனிவாசனை நோக்கி நடந்தவை எல்லாம் சொன்னார்

ஐயோ பகவானே, பகவான் நான் வந்துருக்கேன்னு ஒரு வார்த்தை என் பையன்ட சொல்லப்படாதா அவன் பார்த்துட்டு அப்பவாது இதையாவது பார்த்துட்டு திருந்த மாட்டானா ?.

பகவான் சிரித்துக் கொண்டே இந்த பிராம்னால் சில

வர்கங்கள் என்னன்னா சாஸ்திரம், சம்பிரதாயம் என்ற ஒரே இதுல இருப்பாலே தவிர மனித நேயம், தர்மம், பகவான் இத நினைக்க மாட்டா. ஆச்சாரமும், அனுஷ்டானமும் முக்கியம் பகவான் பிற்ப்பாடு தான் அவானுக்கு .

இந்த பாழ போன ஆச்சாரத்தையும் அனுஷ்டானத்தையும் ஏண்டா படைச்ச?

நானா படைச்சேன! நன்னா இருக்கே! நீங்களே படைச்சின்மெங்கோ, நீங்களே அதை கடைபிடிக்கிறீங்கோ என்னை ஏன் இழுக்கிறீங்கோ?.

பகவானே! நரசிம்மா நீ துன்பப்படாதே நான் கேட்ட வரன் தான் என்ன? போனா போரது விட்டுடு என் பையன் அவ்வளவு தான் மறந்துண்டேன். நேக்கு கேட்ட வரனை கொடுடாப்பா. ஒரே ஒரு அவதாரம் நீ எனக்கு எடுக்கப்படாதா? நான் உன்ன தான் கேட்டேன்?.

என்னை நீர் கேட்டதென்னவோ உண்மை, ஆனால் நீர் என்னை கட்டளையிட்டுரே போய் எப்படியாவது பையனை திருத்தவேண்டும் என்று, சற்று பற்று அங்கேயும் இருக்கிறதல்லவா? மகனின் பாசம் வந்து விட்டது அல்லவா? மகன் எப்படியாவது திருந்த வேண்டும் என்று..

இதோ பாரப்பா இந்த கோத்து வாங்கர வேலை எல்லாம் என்னுண்ட வெச்சுக்காத. நேக்கு அது எல்லாம் ஒன்னும் தெரியாது. பற்று பாசத்துக்காகலாம் நான் சொல்லல. நா எதுக்காக சொன்னேன்னா இவனாவது திருந்தட்டுமேன்னு சொன்னன். என் புள்ள திருந்தட்டும்னு சொன்னேன்.

அப்படியான்னா நீங்கோ அந்த வாத்தியார் திருந்தட்டுமேன்னு கேக்களையே?.

ஏண்டாப்பா! யார் யாரையோ நான் போய் கேக்க முடியுமா? உடனே நீ என்ன சொல்லுவ அவ பாவ கர்மா, அவ

புண்ணிய கர்மா இது இவ்ளோ இருக்கு, அவ்ளோ இருக்கு அவாளை எல்லாம் நான் பார்க்கப்படாதுன்னு சொல்லிடுவ. ஏண்டாப்பா இத்தன நாளா உன்னோடு பழகறேன்னே நேக்கு இது கூடவா தெரியாது?.

லஷ்மி சிரித்துக் கொண்டே வேணும் அங்கே புள்ளையின்ட பெற்றுக் கொண்டார், இங்கே தோப்பனாரிடம் பெற்றுக் கொள்கிறீர் உமக்கு என்ன பேசாமல் கல்லாக இருந்தவர் கல்லாக இருக்க வேண்டியது தானே! உமக்கு எதற்கு இந்த வம்பெல்லாம்?.

லஷ்மி பேசாமல் இரு ஒரு முக்கியமான காரியம் நடக்க வேண்டும் இவர் செய்த கைங்கரியத்திர்க்கு இவருக்கு பெரிய பலனை நான் தரப் போகிறேன் ஆனால் அதை சற்று விளையாடி தான் தருவோமே என்று விளையாடிக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

நன்னா இருக்கு போங்கோ.

ஏண்டாப்பா பேசாமல் நிக்கறியே நான் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலே சொல்லக் காணும்?. நரசிம்ம! நீ கணக்கு பார்க்கறவன் எல்லாவிதத்திலையும் கணக்கு பார்ப்பே, என் புள்ளையை பாருண்ணு சொன்ன போதே நீ கணக்கு பார்த்துருப்ப, நான் இந்த மாதிரி கேப்பேன்னு நேக்கு நன்னா தெரியும். அதுக்கும் நீ கணக்கு பாத்து வச்சிருப்ப, நீ அவனுக்கு தரிசனம் கொடுக்கனுன்றுத்துகாக தான் நீ வந்து நான் சொன்ன கேள்விக்கு ஒத்துண்றுப்ப இல்லையா?.

இல்லை உண்மையில் அப்படி அல்ல. நீங்கள் இங்கே தவறாக புரிந்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள் நான் உங்கள் அபிமான அந்த கரங்களின் நெவேதனத்திற்க்காக தான் அதாவது உப்பிட்ட வரை உள்ளாவு நினை என்று சொல்வது போல் தாங்கள் கொடுத்த அந்த நெவேதயத்தின் பாசமும், பந்தமும் தான் தங்கள் மகனை முடிந்தால் நாமே போய் திருத்தலாமே என்று போனேன் ஆனால் அகங்காரம், ஆணவம் வந்திருப்பவரை

உணர மறைத்து விட்டது. எப்பொழுதுமே அதிகாரம் இருந்தால் வந்திருப்பவர் யார் என்று தெரியாது அகங்காரமும் இருப்பதால் வந்திருப்பவர்க்கு மரியாதை கொடுக்க மறந்து விடுகிறார்கள். பகவான் நீர் பற்று இருக்கலாம் பாசம் இருக்கலாம் பகவானை உரிமையுடன் கட்டளை இடலாம் அதை பகவான் செய்வார் இது உண்மை ஆனால் பகவான் நம்முள் அடக்கம் என்று நினைக்கக் னடாது. நாம் நினைத்ததை எல்லாம் பகவான் சாதிப்பான் என்று நினைக்க கூடாது. பகவானுக்கு நாம் அடிமை என்று தான் நினைக்க வேண்டும். பகவானே பிறந்தாலும் இந்த கலியுகத்தில் புரிந்து கொள்வது கஷ்டம் தான் அப்பா, கஷ்டம் தான். பகவானை இவர்கள் புரிந்து கொள்ளவே மாட்டார்கள். எவ்வளவு தான் அருகில் இருந்தாலும் உண்மையை புரிந்து கொள்பவன் பணிந்து பண்புடனும், அன்புடனும் நடந்து கொள்வான். உண்மையை புரியாதவன் தன் விருப்பத்திற்கு நடந்து கொள்வான். அப்படி தான் இவனும் இருக்கிறான் வேதங்களும், வித்வான்களும், வித்துத்துகளையும் எல்லாம் கற்றவன் என்னை புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை, அதாவது நான் யார் என்பதை அடையாளமும் கண்டு கொள்ளவே இல்லை, இரண்டு, மூன்று முறை சொல்லியும் அவன் பகவான் என்னவோ எங்கேயோ இருக்கும் இடத்தில் இருப்பார் என்பது போல் பேசுகிறான் நாங்கள் என் செய்யட்டும்?.

நரசிம்மா! நீ சொல்றது உண்மைதான். நான் சொன்னதும் தப்புதான்டாப்பா. உனக்கு நான் கட்டளை இடவேப்படாது இட்டுட்டேன் என்ன மன்னிச்சு. தப்பு தான் என் மகனை போய் காப்பாற்று, திருத்து என்று சொன்னதும் தப்பு தான் ஆனால் ஒன்றை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். நான் சொன்னது பாசமும், பரிவாலும் அல்ல பிராம்ணத்துவம் அழிகிறதே ஆச்சார, அனுஷ்டானம் மேல் ஒங்ககுகிறதே அப்படி என்ற ஒரே காரணத்துக்காக தான் இதை சொல்கிறேன், சொன்னேன். தப்பு தான்டாப்பா. நான் யார் இதை சொல்றத்துக்கு? உனக்கு அதுவும் தெரியாதா என்ன? சுயநலம் அற்று உன்னையே நெனச்சு செய்ஞ்சின்றுருந்த

எனக்கு என் அப்பா இப்படி ஒரு புத்தி கொடுத்த என்னதுக்கு நான் இத கேக்கனும்?. கேற்றுக்கப்படாது தப்பு தான். பகவானே! என்ன மன்னிச்சுடு உன் கால உன்னுடைய திருவடியே என்னுடைய இடமா ஏத்துக்கோ நான் பன்னது தப்பு தான் பகவானே.

சீனிவாசா தவறு உன்னது என்பதெல்லாம் இல்லை கவலைப்படாதே. நீ நினைத்தது போல் உனது ஆறாவது தலை முறையில் நீயே உன் பெயர் கொண்டு ஒருவன் பிறப்பான், அதாவது பகவானை பற்றி எல்லா இடத்திலும் சொல்லுவான் பகவானை பற்றி ஆங்காங்கே ஒவ்வாரு இடங்களுக்கும் போய் பகவானை பற்றி பரப்புவான். உண்மை என்னை பற்றி எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு வருவான் அவனது முத்த குமாரனிடம் நீ நினைத்தது போல் இரண்டாவது மகனாக அங்கே உனது வேண்டுகோளுக்கு இனங்க அவதாரம் ஏற்ப்படும் கவலைப்படாதே.

பகவானே! உண்மையாகவா சொல்கிறீர்? இது உண்மையாக நடக்குமா!?.

ஆமாம் உண்மையாக தான் நடக்கப்போகிறது, தெய்வங்கள் அனைத்தும் ஒன்று தான், தர்மங்கள் அனைத்தும் ஒன்று தான், சாஸ்த்திர சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம் வெறும் சாஸ்த்திர சம்பிரதாயங்கள் தான் எவை முறையாக கற்றுக் கொண்டு எப்படி பகவானை அடைய வேண்டுமோ அந்த பகவத்கிடையின் பதினெட்டு அத்தியாயங்கள் பதினெட்டு விதிமுறைகளாகவும் திகழ்ந்து அதை உலகுக்கே எடுத்து சொல்வான். அப்பொழுது ஜாதிமதங்கள் எல்லாம் இல்லாமல் எல்லோரும் ஒன்று தான் ஜாதிகளையும், மதங்களையும் ஒழித்துவிட்டு எல்லாம் ஒன்றாக இருக்கும் என்று உன் குலத்திலேயே பிறந்து செய்வான். செய்து பிற்பாடு தானே தெய்வமாகி மக்கள் தொழுது அதாவது மக்கள் எல்லோரும் வழிபட்டு ஜாதிகள் ஒன்றாக அமையும் அளவிர்க்கு அது நடைபெறும். நீ செய்யும் இந்த இப்பொழுது செய்யும் கைங்கரியங்கள் அனைத்தும் அன்று நல்லவிதமான பலனை

தரும் அதுவரையில் பொருத்து தான் இருக்க வேண்டும் .

பகவானே எனக்கு இப்படி ஒரு வாய்ப்பை கொடுத்து இருக்கிறாயே நான் கேட்டதற்கும் நீ இசைந்திருக்கிறாயே!.

சீவிவாசா தன்நலமற்று நீ கேட்கிறாய். உலகமக்களுக்காக நீ கேட்கிறாய் தன்நலம் அன்று. உலகநன்மைக்காக எவன் பாடுபடுகிறானோ அவனுக்கு நிச்சயம் யாம் துணையாக இருப்போம். அவனை என்றும் யாம் கைவிட்டதில்லை. ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள் இந்த குலத்தில் உங்கள் குலத்தில் பெண்களுக்கு, பெண்கள் அதிகம் இருக்க மாட்டார்கள் ஆனால் அந்த ஆறாவது பிறப்பில் பெண்கள் அதிகம் உற்ப்பத்தி மீண்டும் தொடங்கும் இருப்பினும் பெண்கள் குறைவு தான்.

அது சரி பகவானே மீண்டும் ...

அதுமட்டும் அல்ல ஒரு நிமிடம் என்று லக்ஷ்மி குறுக்கே இட்டால், எங்களை வெளியில் அமர்த்தி உரையாடியதால் நாங்கள் வந்தவர்களை உள்ளிலாவது அமர்த்த வேண்டும் ஒரு இடத்திலாவது உட்கார வைத்து பேச வேண்டும். திண்ணையிலேயே அமர்த்தி அனுப்பியதால் இந்த குலத்தில் லக்ஷ்மி கடாகஷம் எவ்வளவு தான் இருந்தாலும் பேரும், புகழும் இல்லாமல் இருப்பார்கள். என்று அவன் பிறந்து எனக்கு என்று லக்ஷ்மி புஜையை தொடங்குகிறானோ அன்று தான் உங்களுக்கு அதாவது அந்த பாரம்பரியங்களுக்கு எல்லாம் பேரும், புகழும் தொடங்கும்.

தாயாரே அம்மா இது என்ன?.

ஆமாம் தண்ணீரும் கொடுக்க மாட்டேன் என்று ஜாதி வெறியில் உமது மகன் பேசியதால் அது நல்லதல்ல. யாருக்கும் நீர் கொடுக்க வேண்டும் அதையும் கொடுக்க தவறுகிறான் அதனால் எனது கருணை அங்கே இல்லை. இந்த குலத்தில் செய்யும் தரும்மத்திற்கு ஏற்றார் போல், பாவ

புண்ணியத்திர்க்கு ஏற்றார் போல் வரவும், செலவுகளும் இருக்கும் ஆனால் இவர்கள் துன்பம் தான் படுவார்கள் அப்படி ஒன்றும் சுகமாகவும், நிம்மதியாகவும் இருக்கமாட்டார்கள் (அதாவது இங்கே லஷ்மி கடாக்ஷம் என்பது சொத்துக்கலோ அல்லது நகைகளோ இல்லை மனதில் சந்தோஷமும் பேரும், புகழும் இருக்க வேண்டும் இவை மூன்றும் இந்த குலத்தில் இருக்கவே இருக்காது. பெண்களை எளனம் பேசியதால் பெண்களின் பெருமையை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால் பிறக்க போவது ஆணாக இருந்து எல்லாம் செய்தாலும் வழிப்பாடு என்று வரும்பொழுது அது பெண்ணுக்கே உரியதாக மாறிவிடும் என்பதையும் நீர் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அதே போன்று பிறப்பவர் எனக்கு ழஜையை தொடங்கினால் தான் மீண்டும் இந்த குதாகுலமும், லஷ்மி கடாக்ஷயமும் உங்களுக்கு ஏற்ப்படும் .

தாயாரே! உனக்கு அப்படி ஒரு விருப்பம் இருந்தால் அதன்படியே நடக்கட்டும். செய்யதது தவறு தான், மகனாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் செய்தது தவறு தான். வந்தவரை அமர்த்தி சரி உள்ளே இல்லை என்றாலும் வெளியில் அமர்த்தி மோரையாவது கொடுக்க வேண்டும் அல்லது அன்னம் போட வேண்டும் இதெல்லாம் வழக்கப்படி மனிதர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய சேவை அதுவும் அவர்கள் செய்யவில்லை. ஆணவும், அகங்காரம். பரவாயில்லை அதனால் உங்கள் விருப்பபடியே நடக்கட்டும்

என்ன சீனிவாசா உனக்கு எல்லாம் திருப்தி தானே?

பகவனே உமது கைங்கர்யமே எனக்கு திருப்தியானது. ஏதோ தெரியாமல் ஒரு கட்டளை இட்டேன் அதிலும் தவறை கண்டேன். என்னை மன்னித்து ஆட்கொள்ள வேண்டும். ஒரே ஒரு தவறு தான் உம்மை நான் கட்டளை இட்டது தப்பு தான் மன்னித்துவிடுகிறீர்களா? இந்த ஒரே ஒரு வரனை தான் நான் கேட்கிறேன்.

கவலைப்படவேண்டாம் எப்படியும் நீங்கள் இதை கேட்க

வேண்டும் நாங்கள் போக வேண்டும் என்று தான் இருந்தோம். அதன்படி நடந்து விட்டது கவலைப்படாதீர்கள். நீங்கள் அன்றாடம் என்னிடம் அழுததை உங்களுக்கு நிறைவேற்றி தருகிறேன். அவதாரம் பிறக்கத் தான் போகிறது நல்லவை நடக்கத் தான் போகிறது உங்களுக்கு நான் அனுக்கிரகம் செய்கிறேன்.

பகவானே உன் திருவடியில் என்னை ஏற்றுக் கொள்ளப்பா ஆனால் வந்தது நீ தான் என்று உணர்த்திவிடு என் மகனுக்கு இது உலகத்திற்கு தெரியட்டும் .

ஆகட்டும் வரும். காலமும், நேரமும் வரும் பொழுது உலகத்திற்கும் வரும். உன் மகனுக்கும் உணர்த்தி விட்டோம் கவலை வேண்டாம் அவன் தப்பை வருந்தி இப்பொழுது மனம் நெகழ்கிறான் இருப்பினும் காலமும், நேரமும், போகும் பொழுது அவன் ஆயுள் இருக்காது அதனால் சொல்படி அத்தனை தலைமுறைக்கப்பால் நடக்கும்.

நரசிம்மா! உனது விஸ்வருப நரசிம்ம தரிசனத்தை பார்க்கட்டுமா?.

சீனிவாசா! நன்றாக என்னைப் பார். நரசிம்மர் லஷ்மி நரசிம்மராக காட்சி தருகிறார் அதை சீனிவாசனும் மெய்மறந்து பார்க்கிறார்.

பகவானே என்னை உமது திருவடியில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

நரசிம்மரும் சீனிவாசா நீயாரும் இல்லை அன்றைய பிரகலாதனுடன் நாராயண மந்திரத்தை சதா ஜபித்து வந்தாய். பிரகலாதன் உயர்ந்த குலத்தில் அசரனின் மகனாக இருந்ததால் அவன் உயர்ந்துவிட்டான் ஆனால் நீ ஒரு பிரகலாதனுக்குரிய ஆசிரியரின் மகனாக இருந்தாய் அப்பொழுது சதா சர்வ காலமும் பிரகலாதன் உபதேசப்படி என்னை நீ பிரார்த்தித்து வந்தாய். நாராயணா! நாராயணா!

என்று ஜபித்து வந்தாய் அப்பொழுது பிரகலாதனுக்கு கிடைத்தது போல் நரசிம்ம அவதாரம் தரிசனம் உனக்கு வேண்டும் என்று அழுதாய். அழுது கொண்டே மரணம் ஏய்தினாய். அதன் பிறகு பிறப்புக்கள் கர்மவசத்தால் அமைந்தது. அந்த கர்மவசத்தை முடித்து இங்கே பிறந்தாய். இங்கே பிறந்து நரசிம்மனின் அந்த கடைசி குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்தாய். உனது கர்மாக்களை முடித்துக் கொண்டாய். இனி உனக்கு பிறப்பில்லை. எம்முடன் வந்து சேரவும். நீர் அங்கே பிரகலாதனிடம் இருந்து முக்கிய மந்திரத்தை நாராயண மந்திரத்தை உபதேசம் பெற்று இருந்தீர் அதன் பாக்கியம் இன்று உமக்கு எமது தரிசனம் கிடைத்தது. இனி நீர் எம்முடன் வந்து ஜக்கியம் ஆகலாம் வாருங்கள் மகரிஷியே வாருங்கள் வந்து எம்முடன் ஜக்கியமாகுங்கள்

பகவானே என் பிறப்பையும் புரிந்து கொண்டேன் எனது எல்லாம் கர்மாக்களையும் தீர்த்து கொண்டேன் பகவானே என்னை ஏற்று கொள்ளுங்கள்

ஆம் உம்மை ஏற்று கொண்டோம் வாருங்கள் இவரின் ஆன்மா நமது நரசிம்மனின் ஜௌவாலையில் போய் கலந்து கொண்டது.

அத்தியாயம்: 14

ஜகதாத்ரியிடம் இடம்

தேவி!..

என்ன இவ்வளவு தூரம் பெருமாள் வந்து இருக்கிறீர!?.

ஓன்றும் இல்லை உங்களது மகளை பார்த்து செல்ல வேண்டும் என்று வந்தேன்.

என்ன அங்கும் போய் ஏதாவது சேஷ்டைகள் செய்ய வேண்டுமோ? அது தான் கோதள்ளியில் ராமனாக ஆயிற்று,

மற்றும் வைதேகியில் கிருஷ்ணாக போயிற்று, இப்பொழுது என்ன, இப்போது அவள் தவமிருக்கிறாள் இப்பொழுது போய் பார்க்க வேண்டுமோ?.

இல்லை நடந்தவைகள் தெரியும் அல்லவா அங்கே போய் அவளை பிறப்பிக்க வேண்டுமே அதை அவள் இடம் சொல்ல வேண்டும் அல்லவா?.

ஓஹோ! இப்பொழுதே அந்த நாராயண பக்தியை உள்ளே புகுத்த போகிறோ?.

ஐகன்மாதா! இது என்ன விளையாட்டு? நான் போய் சொல்லுகிறேன் அவ்வளவு தான்.

ஓன்றுமில்லை உமக்கு அவளை விட்டு பிரிய மனம் இல்லை, பார்க்க வேண்டும் போய் எதாவது சீண்ட வேண்டும் அவ்வளவு தானே? கிளம்புங்கள் இதற்க்கு என்ன என்னை கேட்பானேன்?

ஊம் ஊம் ஐகன்மாதா வருகிறேன்

புல்லாங்குழலை எடுத்துக் கொண்டு கண்ணன் தேவி தவம் இருக்கும் இடத்தில் ஒரு ஓரத்தில் உட்கார்ந்து ஊதிக் கொண்டே இருந்தார்

லஷ்மி வனத்தில் புல்லாகுழல் ஊதுவது யார், யார் வந்து ஊதுகிறார் என்று தேவி திரும்பினாள், என்ன யார் நீ இங்கு வந்து புல்லாங்குழல் ஊதுகிறாயே!?

என்னை தெரியவில்லையா உனக்கு என்று ஒரு சிறியவன் போல் அங்கே நின்று கொண்டு இருந்தார். என்னை உனக்கு தெரியவில்லை? என்று இரண்டு கரங்களையும் இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு நின்றான்.

இந்த குரல் கேட்டு இருக்கிறேன், இந்த புல்லாங்குழல் அந்த

கண்ணனது குழல், நன்றாக தெரிகிறது. இந்த பாவனை எல்லாம் பார்க்கும் பொழுது இது எனது கண்ணனாக தான் இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

இல்லையே உன் கண்ணன் நல்லவனே அல்ல கள்வன்.

தேவி சிரிக்கிறாள் இந்த ஒரே வார்த்தை அந்த கள்வன் யார் என்று, எனக்கு யார் என்று நன்றாக புரிந்து விட்டது நீர் தானே? கண்ணா விளையாடாதீர் என்ன சொல்லும் செய்கிறேன். கண்ணா! வா சொல்லுங்கள் செய்கிறேன். விளையாட்டு வேண்டாம் இந்த சிறுபிள்ளை தனம் வேண்டாம்.

என்னை கண்டு கொண்டாயே தேவி!..

எப்படி உங்களை கண்டு கொள்ள முடியாமல் இருக்க முடியும் என்னிடம் இரண்டு இடத்தில் தோற்றவராயிற்றே?.

தேவி மூன்றாம் இடத்திலும் தோற்றுவிட்டேன் இப்பொழுது மட்டும் என்ன ஜயித்தேனா என்ன?.

அதுக்கு தான் சொல்வது பெண்கள் சபலம் இருக்க கூடாது என்று. இருந்தால் தோற்றுதான் போக முடியும்.

நீயும் விளையாடுகிறாயா?.

கண்ணா! உரிமை எனக்கு மட்டும் தான் இருக்கிறது உன்னிடம் விளையாட. மீதி யாருக்கும் இல்லை. கண்ணா! கட்டளை இடுங்கள் என்னவென்று அதை நான் செய்கிறேன்.

இவ்வாறு நான் நடத்தி இருக்கிறேன் ஒரு நாடகம் அவரின் விருப்பபடி நீ அந்த இடத்தில் அவதார புருஷனாக பிறக்க வேண்டும் புரிகிறதா?.

ஆகட்டும். அப்படியே ஆகட்டும். அந்த பிறப்பே தாங்கள்

சொல்ப்படி நடக்கட்டும் ஆனால் (என்று சில இங்கே முக்கியமான குறிப்புக்கள் இருக்கிறது அது தற்போதைக்கு என்னால் சொல்ல முடியாது) இதை எல்லாம் நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன் ஆனால் கண்ணா ஒரே ஒரு நிபந்தனை மட்டும் நான் போடுகிறேன் உங்களிடம். அதை நீங்கள் எனக்கு தர வேண்டும்.

தேவி! அது என்ன நிபந்தனை எதுவாக இருந்தாலும் நான் உனக்கு செய்ய தயார். செய்கிறேன் சொல்லம்மா.

இப்பொழுது எப்படி நின்றோ அதே காட்சியில் நீங்கள் நின்று இருக்க வேண்டும். உங்களது பின் புறம் தான் எனது நீங்கள் சொல்லியவாறு அந்த எனது அவதாரத்தின் கடைசி இடம் அமைய வேண்டும் இங்கே எப்படி கங்கை ஜீவநதியாக ஒடுகிறதோ அதே போன்று ஜீவநதி இருக்க வேண்டும். அந்த ஜீவநதி அருகில் நான் இருக்க வேண்டும். இதன்படி தான் நடக்க வேண்டும் இந்த ஒரு வரனை தாங்கள் எனக்கு தரவேண்டும்.

தேவி! கவலைப்பட வேண்டாம் காலமும், நேரமும் வரும் நீ என்னை வந்து அங்கே சந்திப்பாய். ஒரு நேரம் அங்கே உனக்கு வாய்பளிக்கும் நீ என்னை ஆராதிப்பாய். பாரேன் அப்போது நாம் இருவரும் குதூகலமாக இருக்கலாம் தெரிந்ததா?

கண்ணா! எப்பொழுதும் உம்முடன் தான் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது நீர் தானே வந்து என்னை இங்கே பிறப்பு எடுக்க சொன்னீர். நீரே இந்த பிறப்பை முடித்து மற்ற இரண்டையும் முடித்து, என்னை மீண்டும் என் தாயிடம் சேர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் .

தேவி! உனக்காக நிச்சயம் செய்கிறேன். என்றும் உனக்கு செய்கிறேன். அன்று என்னை வைதேகியில் மகனாக பார்த்தாய் மற்றும் கோதள்ளி என்பதில் என்னை நண்பனாகவும் ஏன் நன்றாகவும் நேசித்தாய், எனக்கு பணிவிடைகள் செய்தாய். இவை அனைத்தும் உனக்கு

புண்ணியமாக அமைந்து உன்னை நான் கரையேற்றுகிறேன். இது உனக்கு நான் அளிக்கும் வாக்கம்மா. நானே உன் தாயாரிடம் உன்னை அனுப்புகிறேன்.

கண்ணா! பேச்சை மீறக் கூடாது நீ. நீ அப்படியே நடக்கவேண்டும் எல்லாம் இப்படி தான் அமையவேண்டும்.

தேவி! அமைத்து தருகிறேன் நீ கவலைப்படாதே என்று பகவான் வாக்களித்தார் (இன்று காலையில் நாம் கண்ட அந்த பகவானின் அலங்காரம் தான் அன்று நமது தேவி பகவானை சிறியவனாக கண்டாள் என்பது ஒரு முக்கிய கருத்து அதனால் தான் இன்று அவள் மனதில் அப்படி அலங்காரம் செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று தோன்றியது இப்படி தான் இங்கே நாம் வர காரணமும் இந்த இடத்தின் மகத்துவமும் அமைகிறது என்பதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள்)

தேவியின் பதினாறாவது பிறப்பு அந்த பிராமண குலத்தின் பிறப்பாகும் என்பதை தெளிவாக்குகிறேன்.

ஸ்ரீஓம்.

